



கற்றது கைம்மண்ணளவு  
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

## 2 ங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2048

மலர் - 8 இதழ் - 11 பிப்ரவரி - 2017

கௌரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

**த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்**

பொறுப்பாசிரியர்

**சண்முகம் சரவணன்**

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி. சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா. சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.com

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

நன்கொடை ₹ 20.00, ஓர் ஆண்டு ₹ 240.00

வெளிநாட்டுச் சந்தா - 25 டாலர்

சந்தா தொகையை

**New Century Reader's Sangam**

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,  
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,  
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்  
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

**பொறுப்பாசிரியர்**

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (19) விட.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

## யொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

மெரினா புரட்சி

வீ.அரசு - 9

தாஹிரர் வால்ஸ்டீட் மெரினா

யமுனா ராஜேந்திரன் - 15

ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டமும்

காவல்துறை அத்துமீறல்களும்

அ.மார்க்ஸ் - 19

பசு.கவுதமனின் நேர்காணல் - 23

முப்பதினாயிரம் கண்களுள்ள தும்பி

கவிஞர் சிற்பி கவிதைகள்

இரா.காமராசு - 29

சங்கக் கவிதைகளில் ஒழுங்கும் ஒழுங்கின்மையும்...

ந.முருகேசபாண்டியன் - 33

எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மொழிபெயர்ப்பில்

கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை...

இரா.தமிழ்ச்செல்வன் - 39

ஏறு தழுவுதல் என்னும் எழுச்சிப் போர்

உதயை மு.வீரையன் - 43

தமிழ்த் தொன்ம மீட்புப் பணியில்

பேராசிரியர் நா.வானமாமலை...

முனைவர் கோ.ஜெயக்குமார் - 47

தொலைநோக்கோடு செயல்படுவதே என்.சி.பி.எச்.

தொல்.திருமாவளவன் - 51

சிங்காரவேலரின் தொலைநோக்குச் சிந்தனை

பா.வீரமணி - 55

பெண்கள் என்ற குழந்தை உழைப்பாளிகள்

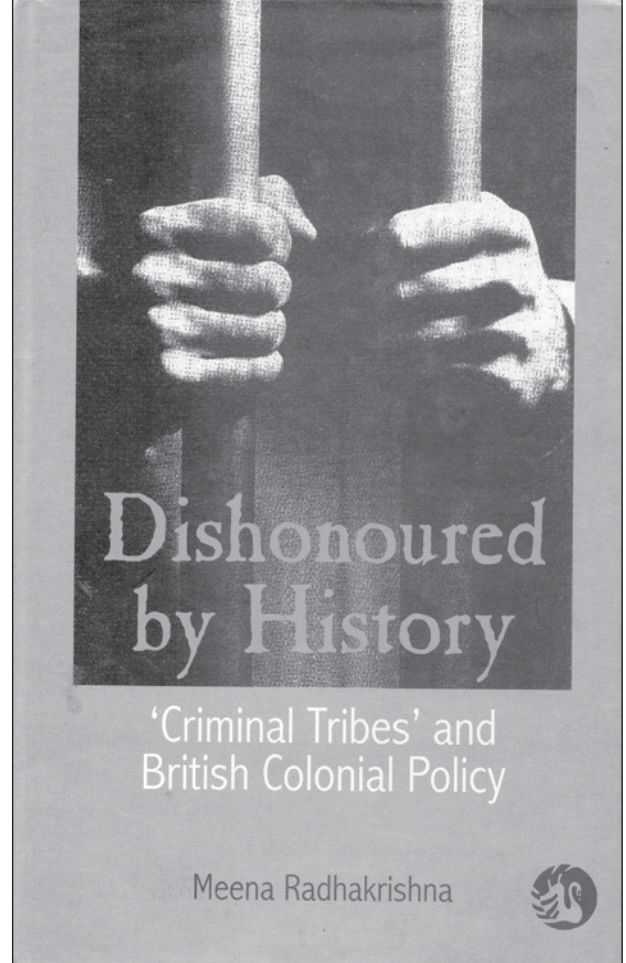
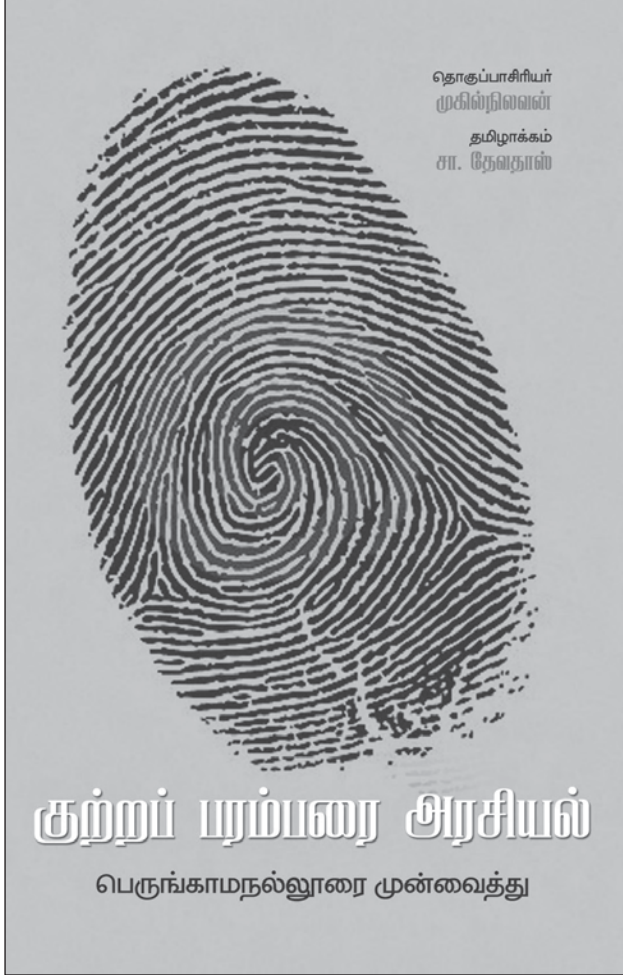
கா.ஜோதி - 61

பார்வை வேட்டுவன்

முனைவர் இரா.வேங்கடேசன் - 65

# காலனியம் உருவாக்கிய குற்றப்பரம்பரை

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்



ஆங்கிலக் காலனிய ஆட்சி இந்தியாவில் நடைமுறைப்படுத்திய மோசமான சட்டங்களில் ஒன்று குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம். எல்லாச் சட்டங்களைப் போன்றும் இச்சட்டத்தின் அறிமுகத்திற்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு. ஆனால், 'சதி' (உடன்கட்டை), குழந்தை மணத்தடை குறித்த சட்டங்களைக் குறித்துக் கற்றுக் கொடுக்கும் நம் இந்திய நாட்டு வரலாற்றுப்பாட நூல்கள், இம் மோசமான சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது குறித்தும் ஏராளமான மக்களைக் கொண்ட சில குறிப்பிட்ட சமூகங்கள் அவமதிப்புக்கு ஆளாகி அல்லல்பட்டு நின்றமை குறித்தும் எதுவும் குறிப்பிடுவதில்லை.

ஆனால் இந்தியச் சமூகவியலாளர்களும், சமூக வரலாற்றியலாளர்களும் இச்சட்டம் குறித்தும், அது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வரலாறு குறித்தும், அதன்

கொடுவினைவுகள் குறித்தும், விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். இவை நூல்வடிவிலும், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வடிவிலும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. இவ்வரிசையில் இடம்பெறும் ஆங்கில நூல் ஒன்றும், தமிழ்நூல்கள் மூன்றும் இங்கு அறிமுகமாகின்றன.

நம் சக தமிழர்களின் முன்னோர்களை ஆங்கிலக் காலனியம் எவ்வாறு இழிவுபடுத்திக் கொடுமைப்படுத்தியது என்ற வரலாற்றுண்மையை ஓரளவுக்காவது நாம் அறிந்துகொள்ள இவை உதவுகின்றன.

தன் பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்காகக் காலனிய முறையை நடைமுறைப்படுத்தி வந்த ஆங்கில ஆட்சி, இந்திய மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் பேணிக்காக்கும், பண்பாட்டுக் காவலனாகவும் தன்னை வெளிப்படுத்திக்



கொண்டது. இது குறித்து அது பெருமிதப்பட்டுக் கொள்ளவும் செய்தது.

‘இந்தியாவில் இங்கிலாந்தின் பணிகள்’ என்ற தலைப்பில் இந்தியாவில் பணியாற்றிய ஹண்டர் என்ற ஆங்கில அதிகாரி 1881 இல் வெளியிட்ட தமது நூலில் ஒரு நூற்றாண்டுகால ஆங்கில ஆட்சியின் சாதனைகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

‘பாதுகாப்பான அதிக வளமான இந்தியா உருவாகியது. சாலைகள், தொடர்வண்டி அமைப்புகள், பாலங்கள், கால்வாய்கள் பள்ளிக் கூடங்கள், மருத்துவனைகள் உருவாயின. பஞ்சங்கள் எதிர்கொள்ளப்பட்டு சமாளிக்கப்பட்டன. ரவுடிகளும், கொள்ளையரும் வன்முறைச் சாதியினரும் ஒடுக்கப்பட்டனர். வணிகம் வளர்ந்தது. உடன்கட்டை ஏறுதல், குழந்தைத் திருமணம் போன்ற சமூகக் கொடுங்குகள் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டன’.

ஹண்டரின் இக்கூற்றில் இடம்பெறும் செய்திகளில் பெரும்பாலானவை நம் பாட நூல்களில் இன்றும் இடம்பெறுபவைதான்.

ஹண்டரின் மேற்கூறிய கூற்றில் இடம்பெறும் ‘வன்முறைச் சாதி’ என்ற சொல் மிகுந்த கவனத்திற்குரிய ஒன்று. குறிப்பிட்ட சாதிகள் சில வன்முறையை மேற்கொள்ளும் சாதிகளாக காலனியவாதிகளால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘வன்முறைச் சாதி’ என்ற சொல்லாடலுக்கு அவர்கள் 1871இல் உருவாக்கிய குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். ஒரு வகையில் இச்சட்டம் சில குறிப்பிட்ட சாதியினரை மையமாகக் கொண்டே இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட வடிவம் 1911 இல் சென்னை மாநிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது அதிகாரப் பூர்வமான புள்ளிவிவரப்படி பதினான்கு லட்சம் மக்கள் இச்சட்ட வரம்புக்குள் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தனர்.

#### காலனிய இனவரைவியல்

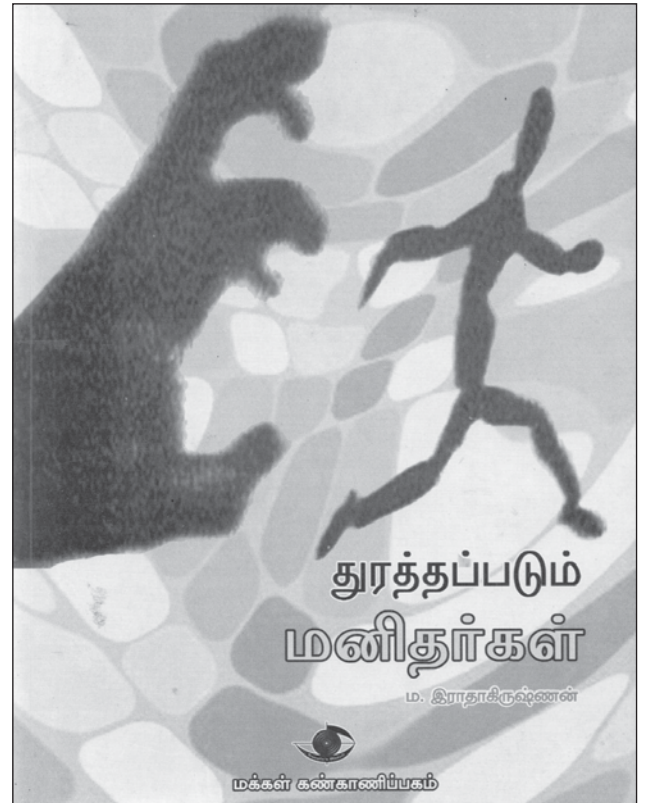
இச்சட்டத்தை ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்தியமைக்கு அவர்களது பிற்போக்கான இனவரைவியல் சிந்தனை ஒரு முக்கிய காரணியாக அமைந்தது. குற்றம் என்பது பிறவி சார்ந்தது என்று இங்கிலாந்து நாட்டின் குற்றவியலாளர்களும் விஞ்ஞானிகளும் தவறாகக் கருதி வந்தனர். தச்சர் ஒருவர் தச்சத் தொழில் நுட்பத்தை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது போன்று குற்றப்பரம்பரைச் சாதியினர் குற்றச்செயல்முறையை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும் தொழில்சார் அறிவு இந்தியாவில் இருந்ததாக அவர்கள் கருதினார்கள்.

இவ்வகையில் குற்றச் செயல்பாடுகள், இந்தியாவில் பரம்பரைத் தொழிலாகவும், வேலையின்மையினால் உருவாவதாகவும் கருதப்பட்டது என்றாலும் பரம்பரைக் குற்றச் செயல் என்ற கருத்து நிலை தவறான ஓர் அணுகுமுறை என்பதில் அய்யமில்லை.

#### காலனியச்சட்டங்கள்

பரம்பரைக் குற்றச் செயல் என்று குறிப்பிட்ட ஆங்கிலக் காலனியம் இதை மேற்கொள்ளும் சாதிகள் என்று ஒரு பட்டியலை உருவாக்கியது. இப்பட்டியலில் ஆதிவாசிகளும் கிராமப்புற வேளாண் சாதிகளும் இடம்பெற்றிருந்தனர். 1911ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் மாகாணங்கள் தம் மாகாண எல்லைக்குள் வாழ்ந்த சாதிகள் சிலவற்றை இப்பட்டியலில் இணைத்துக் கொண்டு இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கின. இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதி ஒரு மாவட்டத்தில் சுயேச்சையான குடிமக்களாக விளங்க அதே சாதிப் பிரிவு மற்றொரு மாவட்டத்தில் குற்றப்பரம்பரைச் சட்ட வரம்பிற்குள் கொண்டு வரப்பட்டது. திருநங்கையரும் கூட இப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டனர்.

இப்பட்டியலில் இடம்பெற்ற சாதியினர் பிறப்பின் அடிப்படையிலேயே குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடும் குணம் கொண்டவர்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டனர். இதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியில் பிறந்த ஒரே காரணத்துக்காக அச்சமூகத்தின் ஆண்கள் குற்றச் செயல்களை மேற்கொள்வோராகக் கருதப்பட்டனர்.



இவர்கள் குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கிறோம் என்ற பெயரில் இவர்களின் விரல் ரேகை, பதிவு செய்யப் பட்டது. இவர்களின் நடமாட்டம் கண்காணிப்பிற்கும் கட்டுப்பாட்டிற்கும் ஆட்படுத்தப்பட்டது. சில இடங்களில் இரவு நேரத்தில் காவல் நிலையத்தின் முன்பகுதியில் படுத்து உறங்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப் பட்டனர். உறவினர்களைச் சந்திக்கவும் கோவில் திருவிழாக்களில் கலந்து கொள்ளவும் செல்ல விரும்பு வோர் மாவட்டக் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரிடம் விண்ணப்பித்து 'பாஸ் பெர்மிட்' என்ற அனுமதிச் சீட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதில் அனுமதிச் சீட்டுக்குரியவரின் புகைப்படமும் போகும் ஊர், போவதற்கான காரணமும் இடம் பெற்றிருக்கும்.

இவ்வாறு பிறந்த சாதியின் அடிப்படையில், குற்றச் செயல்புரிவோர் என்ற பிரிவை காலனிய அரசு உருவாக்கியது. ஆனால் இதற்கான சமூகக் காரணத்தைக் கண்டறிவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

#### சமூகக் காரணங்கள்

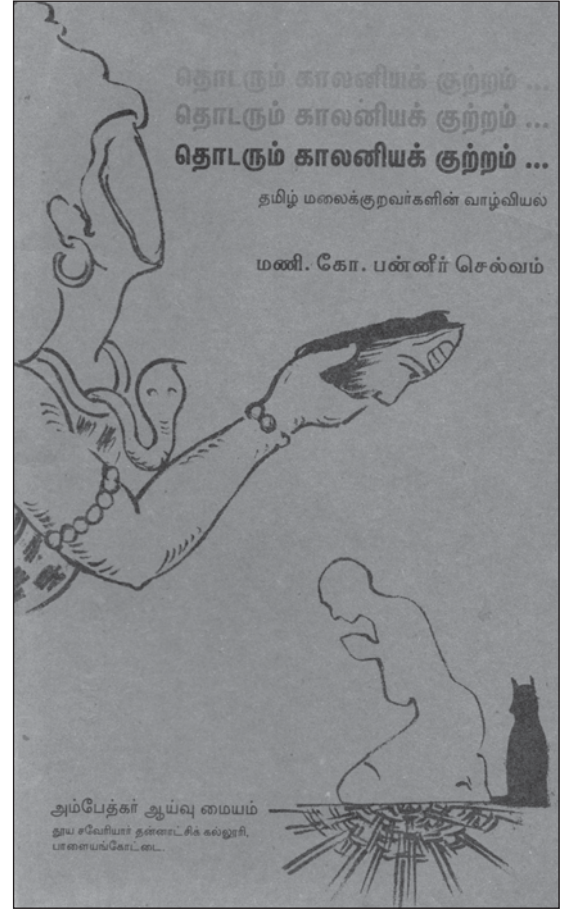
இப்பட்டியலில் இடம்பெற்ற சாதியினர், காலனிய ஆட்சி அறிமுகம் ஆகும் முன்னர் பல்வேறு தொழில் களை மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். காலனிய ஆட்சி நிலைபெற்ற பின் அவர்கள் உருவாக்கிய சட்டங்கள் இவர்களது வாழ்வாதாரத்தைக் குலைத்தன.

கிராமப்புறங்களில் காவல்தொழில் புரிந்து வாழ்ந்த சமூகம், ஆங்கில அரசு அறிமுகப்படுத்திய காவல் நிலையங்களால் தன் பாரம்பரியத் தொழிலை இழந்தது.

காட்டுக் கொடிகளாலும், காடுகளில் கிடைக்கும் பிரம்புகளினாலும் கூடை முடையும் தொழில்புரிந்து வாழ்ந்து வந்த சமூகம் ஆங்கில அரசு அறிமுகப்படுத்திய காடுகள் சட்டத்தினால் காடுகளில் சென்று, தம் தொழிலுக்கான மூலப்பொருட்களைச் சேகரிக்கும் உரிமையை இழந்தனர். இவ்வுரிமையை இழந்தமையால் தம் தொழிலையும் இழந்தனர்.

போக்குவரத்து முறையானது இன்றுபோல் எளிதாக இல்லாத காலத்தில், கழுதைகள், எருதுகள் மீது பொருட்களை ஏற்றிச்சென்று பண்டமாற்று செய்யும் வாணிபம் நடைமுறையில் இருந்தது. பொதிமாட்டு வாணிபம் என்று இதை அழைப்பர்.

பொதிமாட்டு வாணிபத்தில் தானியங்கள், பயறு வகைகள், கருப்புக்கட்டி, வெல்லம் என்பன இடம்பெற்றன என்றாலும் மிக முக்கியமான வாணிபப் பொருளாக உப்பு அமைந்திருந்தது. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவது எந்த உணவானாலும் உப்பின்றி அதைத் தயாரிக்க முடியாது. இரண்டாவது, கடற்கரைப் பகுதியில் மட்டுமே இது கிடைக்கும்.



எனவே உப்பு வணிகர்கள் தவிர்க்க இயலாதவர்களாக விளங்கினர். உப்பு உற்பத்தியாளர்களிடம் இருந்து உப்பைப் பெற்று அதை நுகர்வோரிடம் கொண்டு சேர்க்கும் பணியினை சில சாதியினர் மேற்கொண்டிருந்தனர். கிராமப்புறங்களில் உப்பிற்கு மாற்றாகத் தானியங்களைப் பெற்றுவந்தனர்.

உப்பின் பயன்பாடு தவிர்க்க இயலாது என்பதால் அனைத்து மக்களின் அத்தியாவசியப் பொருளான உப்பைத் தம் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தால் அதிக ஆதாயம் பெறலாம் என்று ஆங்கில அரசு கருதியது. இதன் அடிப்படையில் உப்பு வாணிபத்தில் சில கட்டுப்பாடுகளை ஆங்கில அரசு 1805இல் விதித்தது.

இதன்படி உப்பு உற்பத்தியாளர்கள் தாம் உற்பத்தி செய்யும் உப்பை ஆங்கில அரசு நிர்ணயிக்கும் விலையில், அரசுக்கு விற்பனை செய்ய வேண்டும். ஆங்கில அரசு இதை அதிக விலைக்கு விற்பது.

ஏற்கனவே உப்பு வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்த சமூகங்கள் அதிகவிலை கொடுத்து, ஆங்கிலேயர்களிடம் வாங்கி, வழக்கமான பண்டமாற்று வாணிபம் வாயிலாக விற்பனை செய்தனர். இப்புதியமுறை அவர்களது பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கத் தொடங்கியது. உப்பிற்கு அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கும் பொருளாதார ஆற்றல்



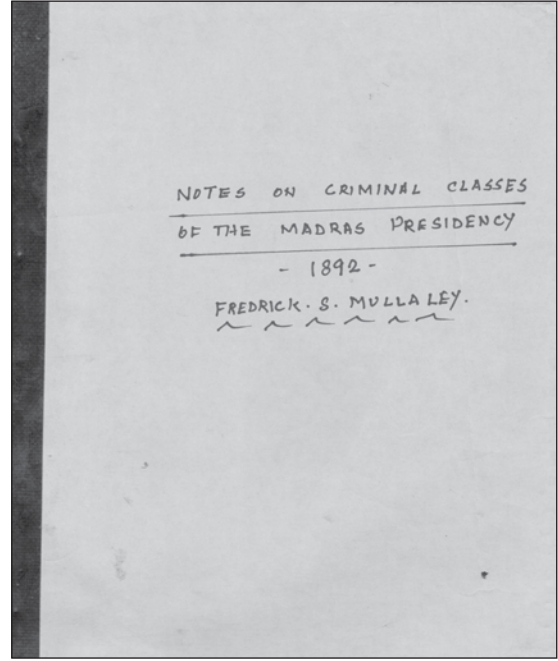
குறைவாக இருந்தமையால் அதிக அளவு உப்பை வாங்கமுடியவில்லை அத்துடன் உப்பின் அதிக விலையால், நுகர்வோர் தாம் வழக்கமாக வாங்கும் உப்பின் அளவைக் குறைத்துக் கொள்ளலாயினர். 1850 இல் தொடர்வண்டி அறிமுகமானபின் 1859 இல் தொடர்வண்டி வாயிலாக உப்பு விநியோகம் நடைபெறத் தொடங்கியது. இதன் வளர்ச்சி நிலையாக, தொடர்வண்டி வாயிலாக மிகுதியான அளவு உப்பைப் பெற்று இருப்பு வைத்து விற்கும். மொத்த வணிகர்கள் உருவாயினர். இவர்களது வருகையால் பொதிமாட்டு உப்பு வாணிபம் சிதைந்தது. தொடர்வண்டிப் போக்கு வரத்து அறிமுகம் ஆகாத பகுதிகளில் மட்டுமே அவர்களால் இயங்க முடிந்தது.

இவ்வாறு காலனியம் புதிதாக அறிமுகம் செய்த காவல்துறை, காடுகள் சட்டம், உப்பு விற்பனை ஏகபோகம் என்பன இத்தொழில்களில் நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டு வந்த மக்களின் வாழ்வாதாரங்களைப் பறித்தன. வாழ்க்கை நெருக்கடியினால் இவர்களுள் ஒரு சிறு பகுதியினர் திருட்டை மேற்கொண்டனர். குற்றவாளிகள் பிறப்பதில்லை; அவர்கள் சமூகத்தால் உருவாக்கப் படுகிறார்கள் என்பதற்கேற்ப காலனிய ஆட்சியால் இவர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர்.

ஆனால் காலனிய ஆட்சி சமூகக் காரணங்களை மறைத்துவிட்டு, இம்மக்கள் பிரிவை பிறவிக் குற்றவாளிகளாக அடையாளப்படுத்தியது. அறிவியல் நோக்கில் பார்த்தாலும், சமூக நோக்கில் பார்த்தாலும் பிறவிக் குற்றவாளி என்று எவரும் இருக்க முடியாது. காலனிய அரசோ பிறவியிலேயே குற்றவாளிகள் என்று சில சமூகங்களைப் பட்டியலிட்டது. குற்றப்பரம்பரையினர் என்று பெயரிட்டது. இவர்களை மையப்படுத்தி குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம் என்ற சட்டத்தையும் உருவாக்கியது. நிலமும், குடியிருக்க வீடும் இல்லாது இடம்பெயர்ந்து வாழும் நாடோடி மக்களை நிலைத்து வாழச் செய்யும் வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளாது அவர்கள் நாடோடிகள் என்பதாலேயே குற்றவாளிகள் என்று முத்திரையிட்டது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்த கொடிய பஞ்சங்களினால், கிராமப்புறங்களில் வேளாண்மை சீர்குலைந்தது. தானிய ஏற்றுமதியை நிகழ்த்தி வந்தமையால் அடிப்படைத் தேவையான உணவு தானியங்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக குற்றச் செயல்கள் நிகழலாயின. இவற்றிற்கான அரசின் கொள்கைகளை மாற்றியமைக்காது எதிர்க்குரல் எழுப்பிய மக்களை குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்திற்குள் காலனிய அரசு கொண்டு வந்தது.

தச்சர் ஒருவர் தன் தொழில்நுட்ப அறிவை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது போல், சில சாதியினர் குற்றச் செயல்களை அடுத்த தலைமுறை



யினருக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதாக அது நம்பியது. இந்நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சில குறிப்பிட்ட சாதியினர் குற்றப்பரம்பரைச் சாதியினராக அடையாளப் படுத்தப்பட்டனர். மற்ற குற்றவாளிகளைப்போல் குற்றப்பரம்பரையினரைத் திருத்தமுடியாது என்று காலனிய அரசு நம்பியது. இவ்வாறு குற்றச் சமூகங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டோரின் பரம்பரை வாழ்க்கை முறையைத் தனது பொருளாதாரக் கொள்கைகள் அழித்தமையை உணர மறுத்தது.

மற்றொரு பக்கம் கிராம அதிகாரிகளும் நில உடைமையாளர்களும் இச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி இம்மக்களின் உழைப்பைச் சுரண்டலாயினர். இவர்களது நடமாட்டம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டமையால் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளேயே இவர்கள் இயங்க முடிந்தது. இதைப் பயன்படுத்தி பொது மராமத்துப் பணிகளை இவர்கள் வாயிலாகச் செய்து முடித்தனர். ஆட்களோ மிகுதி, ஊதியமோ குறைவு எனப் பெரு நிலவுடைமையாளர்களின் பண்ணைகளில் இவர்கள் வேலை செய்யும்படிச் செய்தனர்.

'பாஸ் பெர்மிட்' முறையின் மூலம் சில மணி நேரமே இவர்கள் தம் இருப்பிடத்தைவிட்டு வெளியில் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டமையால் தாம் வாழும் பகுதிக் குள்ளேயே குறைந்த ஊதியத்திற்கு உழைக்கும் அவல நிலைக்கு ஆளானார்கள். உயர்சாதி நிலவுடைமை யாளர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கும் மக்களை ஒடுக்கும் கருவியாகவும் குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் பயன்படுத்தப் பட்டது.

தம் எதிரிகளைக் கொலை செய்ய, பெருநிலக் கிழார்கள் இம்மக்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

## எதிர்க்குரல்

குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தின்படி பத்து வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் அரசின் பதிவேட்டில் தம் கை ரேகையைப் பதிவு செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்தப் பட்டார்கள். இதை எதிர்த்து மதுரை மாவட்டம் பெருங்காமநல்லூர் கிராமத்தில் 03-04-1920 இல் ஆயுதப் போராட்டம் ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளது. இப் போராட்டத்தில் காவல் துறையினர் நிகழ்த்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் பதினாறு பேர் கொல்லப்பட்டனர். இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டோருக்குத் தண்ணீர் கொடுத்த மாயக்காள் என்ற பெண்ணும் இதில் அடக்கம்.

இதுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளின்படி இக்கொடிய சட்டத்திற்கு எதிராக நிகழ்ந்த ஒரே போராட்டமாக இப்போராட்டம் விளங்குகிறது.

1937 இல் இச்சட்டத்திற்கு எதிரான போராட்டம் தொடங்கியது. 1947 மே முப்பதாம் நாள் குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம் நீக்கப்பட்டது.

### தொடரும் கொடுமை

வெளிப்படையாக இச்சட்டம் நீக்கப்பட்டாலும் நடைமுறையில் இச்சட்டம் தொடரவே செய்கிறது. ரேகை பதிவு, இடப்பெயர்ச்சிக் கட்டுப்பாடு என்பன போல் வெளிப்படையாக இன்றி, சில குறிப்பிட்ட

சமூகத்தினர் குற்றவாளிச் சமூகங்களாகக் காவல் துறையினரால் நடத்தப்படும் அவலத்தை ம.இராத கிருஷ்ணன், மணி.கோ.பன்னீர் செல்வம் ஆகிய இருவரும் தம் நூல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

• • •

வரலாற்றில் வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவு குறித்த, புரிதலைப் பின்வரும் நூல்களைப் படிப்பதன் வாயிலாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

முகில் நிலவன் (2010)

குற்றப் பரம்பரை அரசியல் பாலை வெளியீடு, மதுரை

மணி.கோ.பன்னீர் செல்வம் (2006)

தொடரும் காலனியக் குற்றம் அம்பேத்கர் ஆய்வு மையம், தூய சவேரியார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி பாளையங்கோட்டை

ம.இராதாகிருஷ்ணன் (2010)

துரத்தப்படும் மனிதர்கள்

மக்கள் கண்காணிப்பகம், மதுரை

Meena Radhakrishnan (2001)

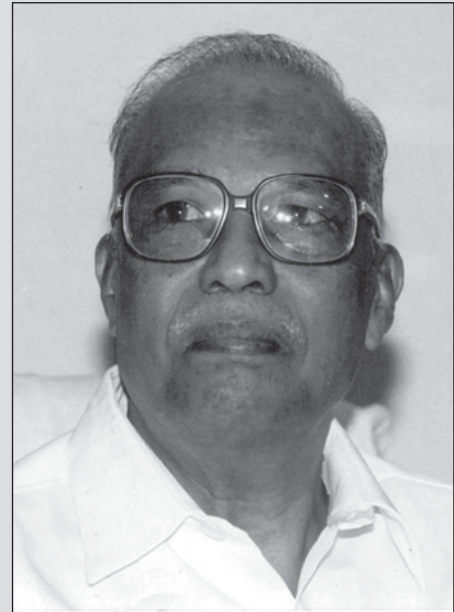
Dishonoured by History: Criminal Tribes and the British Colonial Policy.

## அஞ்சல்

தமிழ்த்துறை அறிவுப்புலத்தில் அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சியை முன்னெடுத்த மூத்த தமிழறிஞர் மணவை முஸ்தபா அவர்களின் மறைவுக்கு 'நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்' துயரார்ந்த அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக தொடர்ந்து அரும்பணியாற்றி வந்த அவர் யுனெஸ்கோ கூரியரின் தமிழ்ப்பதிப்பின் ஆசிரியராகச் செயல்பட்டு வந்தவர்.

தமிழில் கலைச்சொல் அகராதிகள் உருவாக்கத்தில் அவரது பங்களிப்பு போற்றதலுக்குரியதாகும்.





# மெரினா புரட்சி

வீ. அரசு



‘மெரினா புரட்சி’ எனும் புதிய சொல்லாட்சி தமிழில் புழக்கத்திற்கு வந்துள்ளது. பெரும் சமூக எழுச்சியைப் புரட்சி என்ற சொல்லில் குறிக்கிறோம். தமிழ்ச்சூழலில் இன்னொரு பக்கம் இந்தச் சொல் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். கொச்சைப்படுத்தப்பட்ட அந்த சொல்லின் உண்மையான பொருளில் ‘மெரினா புரட்சி’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும் சூழல் தமிழகத்தில் உருப்பெற்றுள்ளது. மதுரை ‘தமுக்கம் புரட்சி’, கோவை ‘வ.உ.சி பூங்கா புரட்சி’ என்றும் கூற வேண்டும். தமிழகத்தின் முப்பெரும் நகரங்களின் பொதுவெளியில் வெகுசனத்திரள் போராடியதோடு, சேலம், திருநெல்வேலி, திருச்சி, தஞ்சாவூர் ஆகிய சிறுநகரங்களிலும் வெகுசனத்திரள் சார்ந்த கூடுகை ஏற்பட்டது. தமிழர்கள் எனும் அடையாளத்தில், தமிழ் மொழியைப் பேசுவோர், தாய்மொழியாகக் கொண்டோர் ஆகிய அனைவரும், இந்த வெகுசனத்திரளில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டார்கள். உலகம் முழுவதும் வாழும் தமிழ்மொழி பேசுவோர், தமிழ்நாட்டில் பிறந்து பிற நாடுகளில் வாழுவோர் என அனைத்துத் தரப்பினரும் இந்நிகழ்வில் தம்மை

அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். பெரும் பாலான பார்ப்பன சாதியில் பிறந்தவர்கள், இந்நிகழ்வில் பங்கேற்கவில்லை. தமிழகத்தில் ஊடகத்துறை சார்ந்தவர்களாகச் செயல்பட்ட பல பார்ப்பன நண்பர்கள் இந்நிகழ்வை எதிர்மறையாகப் பார்த்தனர். சாதியக் கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும் இந்நிகழ்வை விமர்சனம் செய்தனர். இந்நிகழ்வு ‘வெற்றுத் தமிழ்ப் பெருமை’ (Tamil pride), ‘தமிழர்களின் வெறித்தனம்’ (Tamil Chauvinism) எனும் தொடர்களால் விமரிசனம் செய்யப்படுவதையும் காணமுடிகிறது.

மேற்குறித்த அனைத்துத் தன்மைகள் எல்லாம் ஒரு புறமிருக்க, தமிழ்ச் சமூகத்தில் இவ்வளவு பெரும் சனத்திரள் கூடுகை என்பது முதன் முறையாக நிகழ்ந்துள்ளது. சமூக மாற்றத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களை இந்நிகழ்வு உரையாடலுக்குட்படுத்தியுள்ளது. இது ஏன் நிகழ்ந்தது? எப்படி நிகழ்ந்தது? இவ்வாறெல்லாம் மக்கள் பொது வெளிக்கு வருவார்களா? முப்பது வயதுக்குட்பட்டவர்களே பெரும்பான்மையாகப் பங்கேற்றது ஏன்? எந்த அரசியல் கட்சி சார்பும் இன்றி இப்படித் திரள முடிகிறதே! நிகழ்த்தப்பட்ட முறையில் கடைப்

பிடிக்கப்பட்ட ஒழுங்குமுறைகள் வியப்பளிப்பதாக இருக்கிறதே! பாலின முரண்சார்ந்த சிக்கல்கள் எதுவும் இத்திரளில் உருவாகவில்லையே! குடும்பம் குடும்பமாக, திருவிழாவில் கலந்து கொள்ளும் மனநிலையில் மக்கள் பங்கேற்றார்களே!

பொதுச் சொத்துக்கு சேதம் உருவாக்காத இத்திரளின் மனநிலையை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? இப்படியான பலப்பல கேள்விகள்... இன்னும் தொடர்ந்து எழுப்பப்படுகிறது. இதற்கான பதிலைத் தேடுவதைவிட, இத்திரள் கூடுகை நிகழ்ந்த வரலாற்று நிகழ்வைக் கொண்டாடும் மனநிலையே தற்போது மேலோங்கியுள்ளது. காலப் போக்கில், இந்நிகழ்வுக்கான பின்புலங்களை நம்மால் கண்டறிய முடியும். உடனடி நிகழ்வுக்கான காரணங்களை உடனடியாக மதிப்பீடு செய்ய இயலுமா? என்ற கேள்வியும் நம்முன் உள்ளது. முதலில் இந்நிகழ்வை மனம்பூரித்துக் கொண்டாடும் மனநிலை சார்ந்து சில பதிவுகளை முன்வைக்க விரும்புகிறேன். காலப் போக்கில் வரலாற்று விளைவுகளை எதிர்கொள்வோம்.

இந்நிகழ்வுக்கான சாத்தியப்பாடுகளை உருவாக்கியது சமூக ஊடகம் (Social Media). வளர்ச்சியடைந்த தொழில்நுட்பக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய கைபேசிகளே (Smart Phones) இக் கூடுகையை சாத்தியமாக்கியது. கைபேசிகளைப் பயன்படுத்துவோர், மடிக் கணினிகளைப் (Lab-tap) பயன்படுத்துவோர் ஆகியோரின் ஒருங்கிணைப்பே இவ்வகையான மக்கள் திரளைச் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளது. இவ்வகையான நிகழ்வு தமிழ்ச் சமூகத்தில் புதிது. 'வாட்ஸ்அப்' (Whats app), முகநூல் (Face book) உள்ளிட்ட கைபேசித் தொடர்புகள் முகமறிந்து தான் உருவாக வேண்டும். முகமறியா உறவுகளை நாம் 'கும்பல்' என்று சமூகவியலில் படித்திருக்கிறோம். மக்கள் (People) வேறு; கும்பல் (Mass) வேறு என்றும் படித்திருக்கிறோம். 'மக்கள்' என்பது முகமறிந்த கூட்டம்; கும்பல் என்பது முகமறியாத திரள் என்று புரிந்து வைத்திருக்கிறோம். இந்நிகழ்வில் முகமறியாதோர் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால் முகமறிந்தவர்களாக மாறியுள்ளனர் என்று புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. 'மொழி', 'இனம்', 'சாதி', 'சினிமா' என்ற மதிப்பீடுகளைக் கொண்டு மக்கள் திரள் இதுவரை சாத்தியப்பட்டுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில், தேர்தல் சார்ந்த செயல்பாடுகளில் 'சாதி' எனும் முகம் கூர்மைப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இலை மறை காயாகச் செயல்பட்ட சாதி சார்ந்த தேர்தல் நிகழ்வு என்பது ஓட்டு சேகரிப்பின் உத்தியாக, சாதியும் மதமும் பொதுவெளியில், அந்த அடையாளத்தை முன்னிறுத்தி 'ஓட்டு அரசியல்' செயல்படுவது அண்மைக்கால நிகழ்வு.

'மெரினா புரட்சி'யில் இவ்வகையான சாதி அடையாள மனநிலை இத்திரளில் நிகழ்ந்ததாகக் கூற முடியாது. பால் உறவு சார்ந்து வெளியிடப்பட்ட படத்துணுக்குகள், முழக்கங்கள் ஆகியவை பச்சையான ஆணாதிக்க வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்ததை நாம் பதிவு செய்யவேண்டும்.

சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தும் இளம் வயதினர் மற்றும் வெகுமக்கள் குறித்து இதுவரை எதிர்மறை விமரிசனங்களே முன்னெடுக்கப்பட்டன. அவ்வகையான விமரிசனங்களுக்கான தன்மைகள் அவற்றில் இல்லாமல் இல்லை; ஆனால் இவ்வூடகம், பிறிதொரு சமூக நிகழ்வைச் சாத்தியப்படுத்தும் என்ற புரிதல் இப்போது உருப்பெற்றுள்ளது. இதன் எதிர்மறைப் பண்புகளைப் புறந்தள்ளி, இவ்வூடகம் சாத்தியப்படுத்தும் சமூகப்புரட்சியை முன்னெடுக்கும் தேவை நம்முன் உள்ளது. இதற்கான நேரடிச் சான்றாக 'மெரினா புரட்சி'யைக் கூற முடியும். தொழில்நுட்ப மாற்றம், அதன் சமூகப் பயன்பாடு, சமூக மாற்றத்திற்கான கருவி என்ற கண்ணோட்டத்தில் சமூக ஊடகங்கள் குறித்தப் புதிய விழிப்பை 'மெரினா புரட்சி' உருவாக்கியுள்ளது. வணிக நிறுவனங்கள் இவ்வூடகங்களைப் பயன்படுத்தும் அளவிற்குச் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் பயன்படுத்துவதாகக் கூறமுடியாது. வெகுவேகமான தொடர்புமுறையைக் கட்டமைக்கும் இவ்வூடக முறையியல், செயல்படும் தேவை, சமூக மாற்றங்களில் அக்கறை கொண்டோர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதாக அமைகிறது.

இலட்சக்கணக்கில் திரண்ட மாணவ, மாணவிகள், தொழில்நுட்ப பூங்காக்களில் (I.T. Park) பணிபுரிவோர், சிறுசிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்போர், குடும்பத்தில் இருக்கும் பெண்கள், குழந்தைகள், சமூக மாற்றத்தில் அக்கறை கொண்ட பல்வேறு அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள், திரைப் படத்துறையில் பணிபுரிவோர் எனப் பல பரிமாணங்களில் திரண்ட இம்மக்கள், திரளுவதற்கான ஒருங்கிணைப்பைச் சமூக ஊடகங்கள் வழங்கினாலும், திரளுவதற்கான காரணங்கள் குறித்தப் புரிதல் நமக்குத் தேவை. இவ்வகையில் திரண்ட மக்கள் வெறும் விழா மனநிலையில் திரண்டார்களா? அல்லது விழா போன்ற கூடுதலில், தங்களது அமுக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, கவனத்திற்கு வராத கோரிக்கைகளுக்காகத் திரண்டார்களா? என்ற உரையாடல் அவசியம். முகமறியாதவர்களுக்கு ஒரு முகம் இருந்தது; அது தமிழர்கள் என்ற தேசிய இனம், இந்திய ஒன்றியத்தில் எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது? என்பது குறித்த மனநிலை. போராட்டத்தில் முதன்மையாகப் பலரும் கையில் ஏந்திய பதாகை கருப்புக்கொடி; 'தமிழன்டா...' என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட அட்டை மற்றும்



துணி பேனர்கள். இனத்தின் பெயரை முதன்மைப் படுத்தும் முழக்கங்கள் ஏன் முன்வைக்கப்பட்டன? முப்பது வயதிற்குட்பட்டோர் இவ்வகை முழக்கங்களை முன்வைப்பது ஏன்? வெறும் தமிழ் வெறியா? தமிழன் என்ற அதிகார மமதையா? இதுவரை தமிழகம் குறித்து ஆய்வுசெய்வோர், மேட்டிமை மனநிலை சார்ந்த பதிவுகளையே முன்வைத்துள்ளனர். மொழி, இனம் சார்ந்த முழக்கங்களை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் முன்வைப்பது தேசத் துரோகம் எனும் மனநிலையே என்பது அவர்கள் வாதம். உலக மயமாக்கப்பட்டச் சூழலில், இனம், மொழி சார்ந்த அடையாளங்கள் குறித்துப் பேசுவது, வரலாற்றைப் பின்னெடுக்கும் செயலாகாதா? என்ற உரையாடல்கள் விரிவாக முன்னெடுக்கப்

“வைதீக பெரும் சமய மரபுகளைச் சேர்ந்தவர்கள், கடவுள்களின் வாகனங்களாகவே, கடவுள் வழிபாடாகவே கால்நடைகளைக் கருதுவர். பசு மாட்டை வழிபடுவது, அதன் சிறுநீரைக் குடிப்பது ஆகிய பிற முட்டாள்தனங்களில் ஊறிப் போனவர்கள். இவர்களே பெரும்பகுதி உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள். அறமரபு அற்றவர்கள். ஊழல் பேர் வழிகள்.”

படுகின்றன. இன்றைய முதன்மையான சிக்கல்கள் என்பவை பொருளாதார ஒடுக்குமுறை, பாலின ஆதிக்கம், சாதிய ஆதிக்கம், மதஆதிக்கம் உள்ளிட்ட நிகழ்வுகளே ஆகும். இதனைப் புறந்தள்ளுவதாக மேற்குறித்த முழக்கங்கள் அமையாதா? என்ற கேள்விகளும் முன்வைக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். மொழி, இனம் சார்ந்த முழக்கங்களும் பொருளாதாரம், பாலினம், சாதியம் சார்ந்த முழக்கங்களும் தம்முள் முரண்படுபவைகளாகவே உரையாடல்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இத் தன்மை குறித்த விரிவான உரையாடல்களை நிகழ்த்த வேண்டும்.

மொழி, இனம் சார்ந்த பண்பாட்டு அடையாளங்கள் வெற்று முழக்கங்களா? ஆதிக்கம், மொழி வழி நிகழ்த்தப்படுவதில்லையா? சமஸ்கிருத

ஆதிக்கம், இந்தி ஆதிக்கம் ஆகியவை இந்திய ஒன்றியத்தில் எவ்வாறு நடைமுறையில் உள்ளது? தேசிய இன ஒடுக்குமுறை இந்தியாவில் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது? வடகிழக்கு மாநிலங்களில் கொடுமையான இராணுவ ஆட்சியை, குடியரசு ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்பவர்கள் நடைமுறைப்படுத்துவது ஏன்? காஷ்மீர் வாழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை, இராணுவத்தின் மூலம் டெல்லியில் இருக்கும் எந்த அரசாங்கமும் எதிர்கொள்வது ஏன்? ஆந்திரா, மகாராட்டிரம், சத்திஸ்கர், மத்தியப்பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் ஆதிப்பழங்குடி மக்களை மாவோயிஸ்டுகள் என்னும் பெயரில் நாஸ்தோறும் இராணுவம் சுட்டுத் தள்ளுவது ஏன்? இவைகள் குறித்த உரையாடலில் மொழி, இனம் சார்ந்த அடையாளங்கள் இல்லையா? 2009 இல் முள்ளி வாழ்க்காலில் முப்பதாயிரம் தமிழ் பேசும் மக்களை இந்திய ராணுவமும் இலங்கை ராணுவமும் கொலை செய்தது ஏன்? ஒன்றரை இலட்சம் தமிழர்கள் இன்றும் வாழ்விழந்து அனாதைகளாக ஆக்கப்பட்டிருப்பது ஏன்? தமிழகம் மற்றும் இலங்கையில் வாழும் மீனவர்கள் தமக்குள் மோதிக் கொள்வது ஏன்? இதற்கெல்லாம் பிரபாகரனே முழுக் காரணமாகி விடுவாரா? காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீடு குறித்த ஆணையம் அமைக்க மறுப்பது ஏன்? அண்மையில் 240க்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் உயிரிழந்த கொடுமைக்குப் பதில் சொல்வது யார்? இந்த கேள்விகள் அனைத்தும் ‘தேசிய இனம்’ எனும் அடையாளத்தைப் புறந்தள்ளியவையா? இப்படியான பல கேள்விகளை மெரினா புரட்சியில் காணப்பட்ட ‘தமிழன்டா...’ என்ற பதாகையின் மூலம் எழுப்பப்பட்டது. இவ்வகையான சமூகப் பொருளாதாரம் சார்ந்த அரசியல் விழிப்பை, இனம், மொழி சார்ந்த அடையாளங்களாக இவ்விளைஞர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். இப்படியான முழக்கங்கள் உருவாக்கம் பெறுவதற்கான புறச்சூழல்கள் எவை? சமூக ஊடகங்கள் வழி ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வெகுமக்கள், அவர்கள் நேரடியாக உணர்ந்த வரலாற்றை முழக்கங்களாக முன்வைத்தார்கள். இதில் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டதைவிட, பண்பாடு சார்ந்த கண்ணோட்டங்களே முன்னெடுக்கப்பட்டன. பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைக்கும் தேசிய இன ஒடுக்குமுறைக்கும் உள்ள உறவுகள் பொதுவெளிக்கு வந்தது. இதில் சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளானவர்கள், இவ்வெழுச்சி கண்டு, உள்ளார்ந்த நிலையில் கொண்ட கோபத்தையும் நாம் புறக்கணிப்பதற்கில்லை. இவ்வாறு பல்வேறு நுண் தன்மை சார்ந்த சமூகச் சிக்கல்களை பொது வெளிக்குக் கொண்டு வந்தது மெரினா புரட்சி.

இவற்றிற்கெல்லாம் விடைதேடும் மனநிலைகளை உருவாக்கியுள்ளது இப்புரட்சி. அரசியல் புரிதல் சார்ந்த அணிதிரளல் குறித்து மட்டுமே நம்பிக்கை கொண்டிருந்தோர்க்கு, இவ்வகையான அணி திரளல் முற்றிலும் புதிதாக அமைகிறது. வெற்று அணிதிரளல் இல்லை என்பதைச் சமூக அக்கறையுடைய அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெற்று அணிதிரளல் இல்லை எனில், இதில் உள்ள சமூக எழுச்சி மற்றும் சமூக மாற்றம் குறித்த பொருண்மைகளை எவ்வாறு உள்வாங்குவது? இதற்கான மொழி எது? இதற்கான புரிதல் எது? ஆகிய பல கேள்விகள் நம்முன் பூதாகரமாக எழுந்து நிற்கின்றன. இதனை எதிர்கொள்ளும் தேவை நம்முன் இருக்கின்றது. வடகிழக்கு மாநிலங்கள், காஷ்மீர், மாவோயிச இயக்கம் செயல்படும் பகுதிகள் ஆகியவற்றை கலவரப்பகுதியாக இந்திய அரசு கருதுகிறது. இந்த வரிசையில் தமிழ்நாடும் விரைவில் உள்ளடக்கப்படுமோ? என்ற அய்யம் எழாமலில்லை.

அண்மையில் நண்பர் யமுனா ராஜேந்திரன் தமது முகநூலில் பின் காணும் குறிப்புகளைப் பதிவு செய்திருந்தார். அதனை எனது மொழியில் பதிவு செய்கிறேன். இந்தியா போன்ற நாடுகளில் முதன்மையாக மூன்று நிலைபாடுகள் செயல்படுகின்றன. குடிமைச் சமூகச் செயல்பாடுகள், பாராளுமன்ற அரசியல்சார்ந்த நிகழ்வுகள், உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்புகள் சார்ந்த புரிதல்கள். இவை மூன்றும் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கான அரிய நிகழ்வாக 'மெரினா புரட்சி'யைக் கூறமுடியும். குடிமைச் சமூக நிகழ்வுகளே மக்களின் அணிதிரளல். நாள்தோறும் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ள அவர்களுக்குப் புரிந்த அரசியல்தான் இத்தகைய ஒன்று கூடல். இந்திய அரசியலில் செயல்படும் பாராளுமன்றவாதிகள், குடிமைச் சமூகத்தை வெறும் 'வாக்குச்சீட்டு' சமூகமாகவே புரிந்து கொள்கின்றனர். மதம், சாதி, கடவுள் ஆகிய சமூகக் கொடுமைகளுக்கு ஆட்பட்ட மக்களை, அதில் ஆழ்த்தி, சுயசிந்தனை மரபை அழித்து, வாக்குச்சீட்டுகளைக் காசு கொடுத்து வாங்கி விடலாம் என்று கருதுகின்றனர். இத்தன்மை கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பல பரிமாணங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதும் வரலாறு. இந்து மதவெறி, இஸ்லாமிய வெறுப்பு, கிறித்துவ வெறுப்பு போன்ற அடிப்படைகளைக் கொண்டு ஒரு கட்சி இந்தியாவில் செயல்பட முடிகிறது. சனநாயகம் என்ற பெயரில் மிகக் குறைந்த வாக்குச்சீட்டுகளைக் கூடுதலாகப் பெற்று அதிகார மையங்களைக் கட்டமைத்துக் கொள்கின்றனர். இது இந்தியாவில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்

தன்மையை இளைய சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. இதற்கான மாற்று குறித்தும் அவர்கள் குழப்பத்திற்கு உள்ளாகுகிறார்கள். குடிமைச் சமூகத்தின் நேர்மையும் பாராளுமன்ற கட்சி அதிகார மையமும் தம்முள் குழம்பிப் போய் உள்ளன. இந்தக் குழப்பத்திற்கான விடிவு நோக்கியதாக இவ்விளைஞர்களின் ஒன்று கூடலை கணிக்கமுடியுமா? அல்லது அதற்கான தூசுப் படை நிகழ்வாக இதனைக் கருதலாமா? என்ற உரையாடல்கள் அவசியம்.

இந்தியாவின் முதன்மையான அதிகார மையமாக உச்சநீதிமன்றம் செயல்படுகிறது. நீதிபதிகளாக இருப்பவர்கள், மதவெறி, சாதிவெறி, வட்டாரவெறி பிடித்த மேட்டிமைச் சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். இதற்கான நல்ல எடுத்துக்காட்டுதான் 'ஜல்லிக்கட்டு' தடை குறித்த சட்டம். ஒரு குறிப்பிட்ட தேசிய இனமக்களின் பண்பாடு சார்ந்த விழாக்களை இம்மதவாதிகளால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. 'ஜல்லிக்கட்டு' அடிப்படையில் வளச்சடங்கு (Fertility) மரபைச் சார்ந்தது. இயற்கை வழிபாட்டு முறை, வளமாக வாழ மாடுகளைக் கொண்டாடும் நாட்டார் மரபுகளை முன்னெடுப்பவை. மேய்ச்சல் சமூக வரலாறு அறிந்தவர்கள், தமிழகத்தில் பெரும் பான்மையாக உள்ள முல்லை நிலத்திற்கும் கால்நடைகளுக்குமான உறவு குறித்து அறிவார்கள். இது மக்களுடைய வாழ்வோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டது. மாடு என்ற சொல்லுக்கு செல்வம் என்று பொருள் கூறுகிறார் திருவள்ளுவர்; ஆனால் வைதீக பெரும் சமய மரபுகளைச் சேர்ந்தவர்கள், கடவுள்களின் வாகனங்களாகவே, கடவுள் வழிபாடாகவே கால்நடைகளைக் கருதுவர். பசு மாட்டை வழிபடுவது, அதன் சிறுநீரைக் குடிப்பது ஆகிய பிற முட்டாள்தனங்களில் ஊறிப் போனவர்கள். இவர்களே பெரும்பகுதி உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகள். அறமரபு அற்றவர்கள். ஊழல் பேர் வழிகள். இவர்களின் தீர்ப்புகளை இந்திய சமூகம் சட்டமாகக் கருதும் அவலம் நிகழ்கிறது. கிருஷ்ண அய்யர், சந்துரு போன்ற புறநடைகள் இந்த மதிப்பீட்டிற்குள் வரமாட்டார்கள். ஏறக்குறைய தொண்ணூற்று எட்டு சதம் நீதிபதிகள் மதப் பண்டாரங்களே.

ஆக, குடிமைச் சமூகம், பாராளுமன்ற அரசியல், உச்சநீதிமன்றம் என்ற முரண்பட்ட நிகழ்வுகளால், இந்தியாவில் நிகழும் அவலங்கள் மிக அதிகம். ஜல்லிக்கட்டு தொடர்பான தமிழகப் போராட்டத்தை இந்த முரண்களிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியம். மேலும், இந்தியாவில் உள்ள ஆதிக்க சாதி, மேட்டிமைச் சமூக நபர்கள் ஆகியோர்,



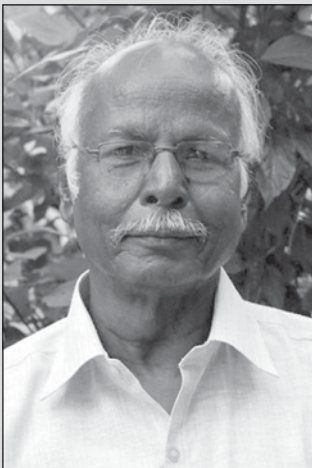
தமிழ் - சமசுகிருத உறவு நிலைகள் பற்றிய புரிதல் அற்றவர்கள். தமிழ் மற்றும் சமசுகிருதம் இணையான மொழிகள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள். பேச்சு வழக்கு இழந்த சமசுகிருதம், தொடர்ச்சியான பேச்சு வழக்கில் உள்ள தமிழ் ஆகியவற்றின் சமூகப் பரிமாணங்கள் தெரியாதவர்கள். தமிழ் X சமசுகிருதம், வடக்கு X தெற்கு, ஆரியம் X திராவிடம், திராவிடம் X தமிழர்கள் என்ற முரண்பாடுகள் தொடர்பான வரலாற்றுக்கும், தமிழகத்தில் நடைபெறும் நிகழ்வுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகவே கருதவேண்டும். இந்த வரலாறு நீண்ட நெடியது. வைதீகம் X அவைதீகம், இயற்கை வழிபாடு X புராண வழிபாடு என்ற முரண்களின் வரலாறும் முக்கியமானது. தமிழகம் பற்றிய அனைத்து உரையாடல்களிலும், இவ்வரலாற்றின் உள்ளீடு குறித்த தாக்கங்கள் இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது.

ஜல்லிக்கட்டைக் குறியீடாகக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டில் 2017 சனவரி 8 தொடக்கம் 23 வரை நிகழ்ந்தேறிய புதிய புரட்சியை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது என்பதே பெரும் கேள்வியாக நம் முன் இருக்கும்போது, இது குறித்த குழப்பமற்ற, தர்க்க பூர்வமான உரையாடலை முன்னெடுக்க முடிகிறதா? என்ற கேள்வியை நாம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இப்புரட்சியின் பெளதீகத் தன்மையை அறிந்து கொள்ள அரசு மேற்கொண்ட கொடுமையான வன்முறைகளே சான்று. இந்திய உளவுத்துறை, பெரும் அச்சத்திற்குட்பட்டது. இப்படி எல்லாம் நடக்குமா? என்பது உளவுத்துறையினருக்கே புதிதாக இருந்தது. இதன் விளைவு, இப்புரட்சிக்குப் பின்புலமாக இருந்து உதவிய மீனவ மக்களை கடுமையான ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படுத்தியது.

ஒடுக்குமுறை தொடர்பான விவரங்கள் இன்னும் விரிவாகப் பதிவாகவில்லை. இந்த ஒடுக்குமுறை என்பது அரசு நிர்வாகத்தின் பீதியைக் காட்டுகிறது. மக்கள் எழுச்சி கண்டு பீதி அடைந்த அரசு நிர்வாகம் வெறிகொண்டு தாக்கியது. 23. 01. 2017 அன்று மாணவர்களைத் தாக்கிய அரசு வன்முறைக்கு எதிராகச் சென்னை நகரமே போராடியது. அனைத்துப் பகுதியிலும் பேருந்துகள் நிறுத்தப்பட்டன. வெகுமக்கள் சாலைகளில் அமர்ந்து வன்முறைக்கு தங்களது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினார்கள். எந்த ஊடகமும் இதனைப் பதிவு செய்யவில்லை. இறுதிக்கட்டத்தில் ஊடக முதலாளிகள், தமது கார்ப்பரேட் தன்மைக்கு விசுவமாகி, அரசு வன்முறையோடு கைகோத்தார்கள். வன்முறையைத் தி.மு.க. சார்பு ஊடகங்கள் மட்டுமே பதிவு செய்தன. கார்ப்பரேட் ஊடகங்கள் ஒரு பதிவையும் செய்யவில்லை. அரசு வன்முறை, கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் இணைப்பை இதில் காண முடிந்தது.

2017 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம், தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் முக்கியமான மாதமாகப் பதிவு பெற்று விட்டது. சமூகக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தைக் காணமுடிந்தது. பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறையான 'ஜல்லிக்கட்டு தடை' எனும் குறியீடு, தமிழ் தேசிய இன ஒடுக்குமுறை, சுற்றுச் சூழல் சீர்கேடு, அந்நிய கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் எதிர்ப்பு, மத அரசியல் சார்ந்த மோடி எதிர்ப்பு, தமிழக அரசியல் மோடி அரசால் உள்வாங்கப்படும் அவலம் எனப் பல பரிமாணங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. சமூக ஊடகம், இளைஞர்கள், தமிழ்ச்சமூக வரலாறு என்ற பல பொருண்மை குறித்த புதிய வரலாற்றை மெரினா புரட்சி உருவாக்கிவிட்டது. இதிலிருந்து என்ன பட்டறிவை நாம் பெறப் போகிறோம்?

## வாழ்த்துக்கள்



எஸ்.ஆர்.எம். பல்கலைக்கழகத் தமிழ் பேராயம் வழங்கும் ஜி.யு.போப் மொழிபெயர்ப்பு விருது (2016) 'பத்துப்பாட்டின்' ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்காக முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விருது பெறும் முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்களை 'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' மனதாரப் பாராட்டுகிறது.

# காவ்யா

## பேரா. சண்முகசுந்தரத்தின் நாட்டுப்புறவியல் நூல்கள்



|                                       |          |
|---------------------------------------|----------|
| நாட்டுப்புறவியல் அறிமுகம்             | ரூ.150/- |
| திருநெல்வேலி நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - | ரூ.400/- |
| நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் களஞ்சியம் -  | ரூ.750/- |
| காலந்தோறும் கண்ணிக் கதைகள் -          | ரூ.700/- |
| திராவிடத் தெய்வம் கண்ணிக் -           | ரூ.700/- |
| அகத்தாரும் புறத்தாரும் -              | ரூ.75/-  |
| ஐந்து கதைப்பாடல்கள் -                 | ரூ.75/-  |
| கட்டபொம்மு கதைப்பாடல் -               | ரூ. 400  |
| நெல்லை நாட்டுப்புறக் கலைகள் -         | ரூ.210/- |
| முருகன் வழிபாடு -                     | ரூ.75/-  |
| ஒடிபஸ் -                              | ரூ.40/-  |

நாட்டுப்புறவியல்



16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024  
 பேச : 044 - 23726882 , 9840480232  
 மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com இணையம் : www.kaavyaa.com





# தாஹிரர் வால்ஸ்டீட் மெரினா

யமுனா ராஜேந்திரன்

கட்டுரை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் இன்று-07 பிப்ரவரி 2017 ருமேனியாவின் புகாரஸ்ட் நகரச் சதுக்கத்தில் ஏழாவது நாளாக ஐந்து லட்சம் மக்கள் இரவு பகலாகத் திரண்டிருக்கிறார்கள். சின்ன விஷயம் என நமக்குத் தோன்றலாம். ஐந்துகோடி ரூபாய் மதிப்பிலான அரச அதிகாரிகளின் இலஞ்ச-ஊழல் என்பது பிரச்சினை. இலஞ்ச ஊழலுக்கு தண்டனை என அங்கு சட்டம் இருக்கிறது. இன்றைய அரசு, அரச அதிகாரிகளின் இந்த நடத்தைக்கு அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டியதில்லை எனச் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வந்தது. பிப்ரவரி முதலாம் திகதி முதல் இலட்சக் கணக்கிலான மக்கள் திரண்டு போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்திருத்தத்தைக் கை விடுவதாக அரசு அறிவித்துவிட்டது. என்றாலும், அரசு முழுமையாகப் பதவி விலக வேண்டும் என ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் கோரி வருகிறார்கள். இது ருமேனிய வெகுமக்களின் மக்கள் திரள் எழுச்சி.

இத்தகைய வெகுமக்கள் எழுச்சிகளை அண்மைய ஆண்டுகளில் உலகு தொடர்ந்து கண்ணுற்று வருகிறது. 2011 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்ப மாதங்களில் அரபு நாடுகளைக் குலுக்கிய மக்களின் எழுச்சியான அரபு எழுச்சி இத்தகைய வெகுமக்களின் எழுச்சி. அந்த அரபு

எழுச்சியின் படிப்பினைகளைத் தொடர்ந்து அதே போராட்ட வடிவத்தை 2011 செப்டம்பர் மாதம் அமெரிக்க வால்ஸ்டீட்டைக் கைப்பற்றுங்கள் என வெகுமக்கள் கிளர்ந்தெழுந்தார்கள். அமெரிக்க பாசிஸ்ட் இனவெறியன் டிரம்ப் பதவியேற்றதையடுத்து சன்டேன் நகரில் இந்த ஆண்டின் துவக்கத்தில் இலட்சக் கணக்கான பெண்கள் திரண்டார்கள்.

இப்போது தமிழகம் சென்னை-மதுரை-கோவை என தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் 2017 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தின் இறுதி வாரத்தில் 50 இலட்சம் வெகுமக்கள் வரை திரண்டனர். தலைநகர் சென்னையில் மட்டும் 10 இலட்சம் வெகுமக்கள் திரண்டனர். இது வெகுமக்கள் திரள் எழுச்சியின் யுகம். 1917 அக்டோபர் நாட்களின், 1968 மே பாரிஸ் நாட்களின் தொடர்ச்சி இது. இவை அனைத்தும் மக்களே வரலாற்றை உருவாக்கும் சக்தி என்கிற செய்தியை மீளவும் இந்த உலகுக்கு அறிவிக்கும் நிகழ்வுகள்.

ஒவ்வொரு எழுச்சிக்கும் ஒரு குறியீடு தேவைப் படுகிறது. ஒவ்வொரு எழுச்சிக்கும் உடனடியாக ஒரு முகாந்திரம் தேவைப்படுகிறது. சிறிது சிறிதாக ஒரு நிலப்பரப்பில் அங்கங்கு எழும் போராட்டங்கள் ஒரு



நாளில் ஒரு பெரும் அலையென எழுகிறது. அக்டோபர் புரட்சி பெத்ரோகிராட் எனும் நகரில் எழுந்தது என்பது ஒரு குறியீடு, முழு ரஷ்ய எழுச்சியின் குறியீடு இது. அதன் பின் ஜார் ஆட்சியின் பல்லாண்டு ஒடுக்கு முறையும் சுரண்டலும் அதற்கு எதிரான வெகுமக்களின் வாழும் வேட்கையும் இருந்தது. பாரிஸ் ஒரு நகரம். அது மாணவர்-தொழிலாளர் எழுச்சியின் குறியீடு. அது பிரெஞ்சு தேசம் முழுக்க எழுந்தது. அதன் பின் பிரெஞ்சு வாழ்வின் சகல முனைகளிலும் தலையிடும் டிகால் அரசின் கொள்கை இருந்தது. பல்கலைக்கழக விடுதிகளில் நுழைய பரஸ்பரம் தமக்கு உரிமை உண்டு எனும் மாணவர் கோரிக்கை இருந்தது. வியட்நாம் எழுச்சியின் பாலான ஆதரவு இருந்தது. பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர் ஊதியக் கோரிக்கை இருந்தது.

எகிப்தின் கெய்ரோ தாஹிரர் நகரம் ஒரு குறியீடு. எழுச்சி முழு அரபு நாடுகளிலும் நிகழ்ந்தது. அதன் பின் அரைநூற்றாண்டு காலம் அந்த மக்களைச் சுரண்டிய குடும்பப் பாரம்பரியக் கொடுங்கோன்மை இருந்தது. வால்ஸ்ட்ரீட் என்பது நியூயார்க் நகரின் பொருளாதாரக் கொடுங்கோன்மையின் குறியீடு. வெகுமக்கள் எழுச்சி அமெரிக்க நகரங்கள் எங்கும் எழுந்தது. அதன் பின் 99 சதம் மக்களை அதிகாரம் செலுத்தும் ஒரு சதவீதம் மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான பெருங்கோபம் இருந்தது.

மெரீனா என்பது ஒரு குறியீடு. தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் சமகாலத்தில் மாணவர்கள் கிளர்ந்தனர். இளைஞர்கள் இணைந்தனர். ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் முதியவர்களும் அதில் இணைந்தனர். இந்த எழுச்சியின் பின் தமிழக மக்களின் அண்மைய நினைவுகள்-காயங்கள் இருந்தன. காவிரி நீர் தொடர்பான உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு, முல்லைப் பெரியாறு, மீனவர் படுகொலை, கூடங்குளம், மீத்தேன், ஈழப் படுகொலை, எழுவர் விடுதலை என மத்திய-மாநில அரசுகளால் தாம் வஞ்சிக்கப்பட்ட நினைவுகள் அவர்களிடம் இருந்தது. ஜல்லிக்கட்டு ஒரு முகாந்தரம். அது ஒரு கலாசாரக் குறியீடு. அது தமிழகம் தழுவிய விளையாட்டு அல்ல. எனினும் திரைப்படம் அந்த விளையாட்டு குறித்த நினைவுகளை, பிம்பங்களை வெகுமக்கள் நினைவுகளில் விட்டுச் சென்றிருக்கிறது. காளைகளை அடக்குபவர்கள் தமிழர் வீரத்தின் அடையாளம். அந்நிய நாட்டில் மையம் கொண்டு டிருக்கும் ஒரு அமைப்பு, தம்மை வஞ்சித்த மத்திய அரசின் வழி, உச்சநீதிமன்றத்தின் வழி ஒரு தடையை தம் நிலத்தின் மீது-தம் பண்பாட்டின் மீது திணிக்கிறது. தமது அன்றாடத்தின் மீது, தொன்ம நினைவுகளின் மீது திணிக்கிறது. இது வேறு வேறு பொறிகளின் ஒருங்கிணைந்த பெருந்தீ. கூட்டுப் பிரக்ஞை, சாதி, மதம், கட்சிகள், பால்பேதம், கிராமம்-நகரம் எனும் பேதம் கடந்த எழுச்சியாக ஆனது இவ்வாறுதான்.

இதனது நிறம் கறுப்பு. பெரியாரது எதிர் மரபின் கூறு இது.

இந்த எதிர்ப்பில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக பல்வேறு பரிமாணங்கள் ஊடாடிச் செல்லும். ஜல்லிக்கட்டு ஒரு முகாந்திரமேயொழிய அதுவே எழுச்சியின் அறுதியாகவும் ஒரே கோரிக்கையாகவும் உணர்வாகவும் இருக்கவில்லை. மத்திய-மாநில அரசுகளின் மெத்தனம், கார்ப்பேரேட் எதிர்ப்பு, பூர்வீக நிலத்தின் வளம் பற்றிய உணர்வு எல்லாமும் இதில் உள்ளார்ந்து இருந்தன. போராட்டத்தை ஜல்லிக்கட்டு என்பதாகக் குறுக்கியவர் களுக்கும் பிற பிரச்சினைகளைப் பேசியவர்களுக்கும் இடையிலான முரண்கள்-பல் பரிமாணங்கள் போராட்டத்தின் பின்நாட்களில் ஸ்தூலமாக ஆகியது. ஜல்லிக்கட்டு மட்டுமே என்று பேசியவர்கள் காவல் துறையினருடன் மத்திய-மாநில அரசுகளுடன் கை கோர்த்தனர். போராட்ட நிலப்பரப்புகளில் இருந்து வெளியேறினர். மற்றவர்கள் காவல்துறை வன்முறைக்கு ஆளாகினர். தமது வாழ்வாதாரங்கள் எரியுண்டு போகக் கண்டனர்.

**இதனை  
விடுதலை அரசியலாக  
மாற்ற வேண்டிய  
பெரும் பொறுப்பு என்பது  
தமிழக இடதுசாரி  
மற்றும  
தலித் கூட்டணிக் கட்சிகளின் முன்  
காலம் முன்வைத்திருக்கும்  
சவால்.**

ஜல்லிக்கட்டு என்பது சிலரால் போராட்டத்தின் மையமாக முன்வைக்கப்பட்டபோது, அதனது சாதியப் பரிமாணம், விளையாட்டின் நவீன அறம், விஞ்ஞானத் தன்மை, விலங்குரிமை, நாட்டு மாடுகள் - அந்நிய மாடுகள் - பால் உற்பத்தி - மாடுகளின் மறு உற்பத்தி - கார்ப்பேரேட் தலையீடு போன்ற கருத்துக் கட்டுக்களும் தோன்றின. முழு கலாசார வாழ்வும் அன்றாட வாழ்வும் சாதியக் கறைபடிந்த ஒரு நிலப்பரப்பில் வேளாண்மைச் சுழலத்தின் விளையாட்டான - பண்பாட்டு நடவடிக்கையான ஜல்லிக்கட்டு சாதியப் பண்பு கொண்டிருக்காது என்று எக்காரணம் கொண்டும் சொல்ல முடியாது. இருவகை எதிரெதிர் கருத்துக்கள் மேலோங்கின. ஜல்லிக்கட்டு என்பது விலங்கு வதை, நிலப்பிரபுத்துவ பண்பாட்டு வகை, நவீனத்துவத்திற்கு எதிரான, சாதி மேலாதிக்க விளையாட்டு என்பது ஒரு முனை வாதமாக ஆனது. மறுமுனையில், வடக்கு இந்தியர்களின் ஏக இந்துத்துவக் கலாசார ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிரான



பூர்வீகப் பண்பாட்டு வகையினமான ஜல்லிக்கட்டு, மதநீக்க-சாதி நீக்க விளையாட்டாக ஆக வேண்டும் எனும் வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது, அரசியல்ரீதியில் தேசிய இனங்களின் உரிமைகளில் அசமத்துவ உறவு கொண்ட இந்திய நாட்டில் இது ஒருவிதமான அரசியல் தாராளவாதப் பார்வை. அரசு நிறுவனம், மருத்துவத் துறை, மாவட்ட நிர்வாகங்கள் இந்த விளையாட்டைப் பொறுப்பேற்பதன் மூலம் இதனைச் சாதி நீக்கம் செய்யலாம் என இதனை நிபந்தனையுடன் ஆதரித்தனர் பிரதான தலித் கட்சியின் தலைவர்கள்.

அரபு எழுச்சி துவங்கி கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் எழுந்த இந்த வெகுமக்கள் எழுச்சிகளில் சில பொதுத் தன்மைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் போராட்டங்கள் பின்-சோவியத், பின்-செப்டம்பர் போராட்டங்கள். சோவியத் யூனியனின் சிதைவும் பின் தொடர்ந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய நிகழ்வுகளும், உலகெங்கிலும் பின்னடைந்த தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டங்களும் கருத்தியல் நெருக்கடியைக் கொண்டிருந்தன. விடுதலைக் கருத்தியலின் மறுபரிசீலனையை இது கோருகிறது. பின்-செப்டம்பர் யுகம் என்பது விடுதலைப் போராட்டங்கள்-மக்கள் எழுச்சிகளுக்கும் பயங்கரவாதத்திற்கும் இருக்கும் வித்தியாசங்களை நிறுவ வேண்டிய தேவையை இத்தகைய போராட்டங்களை நடத்துபவர்களிடம் கோரின. பயங்கரவாதம் எனும் கருத்தாக்கத்தை கருத்தியல் கடந்து ரஷ்யா, சீனா, கியூபா துவங்கி அமெரிக்கா, மேற்குலகு, இந்தியா என அனைத்து நாடுகளும் ஏற்றன. இதனால் கருத்தியல் சார்ந்தும், போராட்ட வடிவம் சார்ந்தும் இந்த எழுச்சிகள் இரு பண்புகளை வெளிப்படுத்தின.

ஒரு கருத்தியல், ஒரு தலைமை, ஒரு கொள்கைத் திட்டம், அதை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறை என்பதை இத்தகைய எழுச்சிகள் மறுத்தன. வன்முறை என்பதை எல்லா வகையிலும் தவிர்த்த அமைதி வழியிலான வெகுமக்கள் போராட்டங்களிலான அழுத்தம் என்பதை இது போராட்ட வழிமுறையாகக் கொண்டிருந்தன. இந்தப் போராட்டத்தில் பெண்களும் குழந்தைகளும் பெருமளவில் கலந்து கொண்டார்கள். குடும்பங்கள் கலந்து கொண்டன. பல்வேறு கருத்து விவாதங்களை, கொண்டாட்டங்களை நிகழ்த்தும் இடங்களாக இவை ஆகின. இந்தப் போராட்டங்கள் பாரம்பரியமாக வெகுமக்களின் கொண்டாட்ட இடங்களாக நகரச் சதுக்கங்கள், கடற்கரைகள் போன்றவற்றையே தமது எதிர்ப்பு நிகழும் இடங்களாகத் தேர்ந்து கொண்டன. ஒரே வார்த்தையில் சொல்வதனால் அமைதிவழிக் கொண்டாட்டம் என்பதை, அதில் அரசை நார்நாராகக் கிழித்து தமது கோபத்தை வெளிப்படுத்துவது எனப்பனவே போராட்ட வடிவங்களாக இருந்தன. இத்தகைய போராட்ட வடிவங்களுக்கான முன்னோடி என அரபு வெகுமக்களின் எழுச்சியையே நான் குறிப்பிடுவேன்.

மக்கள் திரள் பாதை என்பதை, தொழிலாளர்-மாணவர்-வெகுமக்கள் ஒன்றிணைந்த போராட்டம் எனும் போராட்டப் பாதையை ஒரு அரசியலின் கீழ் திரட்டியவர்கள் மார்க்சியர்கள்தான். ரஷ்யப் புரட்சி ஒரு வெகுமக்கள் திரள் எழுச்சி. நம் காலத்தின் மக்கள் திரள் எழுச்சி அரபு எழுச்சி. உலக அளவில் தமிழக மாணவர் எழுச்சி-மெரீனா எழுச்சிதான் முன்னோடி இல்லாத எழுச்சி என்பது அதீதமான கோருதலாகவே இருக்கும். இத்தகைய எழுச்சிகள் நடந்த நாடுகளின் ஜனப்பரம்பல், நகரங்களின் ஜனப்பரம்பலுக்கு ஏற்ப முன்பின்னாக மக்கள் எண்ணிக்கை அங்கங்கு திரண்டது என்பதுதான் உண்மை.

அரபு எழுச்சியில் அரபு நாடுகளில் முன்னெப் போதும் இல்லாத அளவில் அரபுப் பெண்கள் தெருவுக்கு வந்தார்கள். இந்த அளவில் இஸ்லாமியப் பெண்கள் போராட்டத்தில் இதற்கு முன்பு பங்கு பற்றியது என்பது அறுபது-எழுபதுகளின் ஈரானிய-யேமான் புரட்சிகளில்தான். அமைதிவழியில் பெண்கள் திரண்டதால் குழந்தைகளும் இரவும் பகலும் அவர்களோடு இணைந்து கொண்டார்கள். போராட்டங்கள் கொண்டாட்டங்களாக ஆனது இவ்வாறுதான்.

இந்தப் போராட்டங்களில் அரசின் காவல்துறை-இராணுவம் போன்ற ஆயுத அமைப்புகளின் பாலும் வெகுமக்கள் மரபான போராட்டங்களுக்கு மாறான ஒரு வித்தியாசமான தந்திரத்தைக் கடைப்பிடித்தார்கள். மோதல் போக்கு என்பதற்கு மாறாக காவல்துறைக்கும்-இராணுவத்துக்கும் போராட்டக்காரர்கள் பூங்கொத்து களைக் கொடுத்தார்கள். தமது தின்பண்டங்களையும் பானங்களையும் அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். தாம் இருந்த இடங்களின் கழிவுகளைச் சுத்தப்படுத்தி தமது இடங்களைத் துப்புரவாக வைத்துக் கொண்டார்கள். கவிதை புனைந்தார்கள். நாடகங்களை நடனங்களை அரங்கேற்றினார்கள். பல்வேறு கருத்தியல் விவாதங்களை மேற்கொண்டார்கள். பாடல்கள் இசைத்தார்கள். போராட்டம் என்பது இப்படித்தான் வெகுமக்களின் திருவிழாக்களாக ஆனது.

கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நடந்த மாற்றங்களின் போது பயன்தந்த இந்த அணுகுமுறை, ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் எகிப்தின் தாஹிரர் சதுக்கத்திலோ, அமெரிக்காவின் வால் ஸ்ட்ரீட்டிலோ, சென்னையின் மெரினாவிலோ, கோவையின் சிதம்பரம் பூங்காவிலோ, மதுரையின் தமுக்கம் மைதானத்திலோ பலன் தரவில்லை. காவல்துறையும் இராணுவமும் அரசும் வெகுமக்களின் வெற்றி உணர்வையும், அதன் பின்னிருந்த வெகுமக்களின் ஒற்றுமையையும் பெருமிதத்தையும் அங்கீகரிக்க விரும்பவில்லை. வெகுமக்களுக்கு தம்மைக் குறித்த பயம் போய்விடுவதை இவர்கள் விரும்புவதில்லை. 'நாம் உமது நண்பர்கள் அல்ல, எஜமானர்கள்' என்பதை அவர்கள் வெகுமக்களுக்குத் திரும்பத் திரும்ப

ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறார்கள். தாஹிரர் சதுக்கத்தில் டாங்கிகள் நுழைந்தன. வால் ஸ்டீட்டில் குண்டாந்தடி களும் மிளகுப் புகையும் பேசின. மெரினா துவங்கி ஒரே நேரத்தில் தமிழக நகரங்களில் காவல்துறை லத்திகள் சுழன்றன.

2017 தை எழுச்சி-மாணவர் எழுச்சி பல தமிழ் தேசியர்கள் உணர்ச்சிகரமாகக் கோருவது போல, வெகுஜன இதழ்கள் வழமையான உசுப்பேற்றலாகக் கூறுவது போல எந்தவிதத்திலும் புரட்சி அல்ல. மக்கள் திரள் எழுச்சிகள் எழுந்த எல்லா நாடுகளிலும் அரை நூற்றாண்டுகளாக அம்மக்களைச் சுரண்டிய குடும்ப ஆட்சிகளை மாற்றி புதிய அரசுகள் அமைய வழிவகுத்த அரசு எழுச்சியைக் கூட புரட்சி என அழைப்பதை வரலாற்றாசிரியர்கள் விரும்புவதில்லை. புரட்சி என்பது நிலவும் சமூகத்தில் அரசியல்-பொருளியல்-பண்பாடு-நிறுவனம் என அனைத்திலும் நிகழும் தலைகீழ் மாற்றம். முதலாளித்துவ சமூகத்திற்குச் சகல வகையிலும் முடிவுகட்டி புதிய மனிதனை உருவாக்கும் சோசலிசப் புரட்சியை முன்னெடுத்த ரஷ்யாவில், கியூபாவில் நிகழ்ந்ததை இதனால்தான் நாம் புரட்சிகள் எனச் சொல்கிறோம்.

தமிழகத்தில் நடந்திருப்பது இந்தி எதிர்ப்புப் போர் எனும் மாணவர்-இளைஞர் எழுச்சிக்குப் பின்னான மாபெரும் மக்கள் திரள் எழுச்சி. இது மாணவர்-

இளைஞர் எழுச்சி மட்டுமல்ல, முழு தமிழ் சமூகத்தினதும் எழுச்சி. தமிழக மக்கள் திரளின் தன்னேரில்லாத எழுச்சி. இந்த எழுச்சி இரண்டு மகத்தான பண்புகள் கொண்டிருக்கின்றன. தாம் வாழும் உலகை மாற்றுவதற்கு, அதில் பங்கு பெறுவதற்கு, அரசுகளைக் கேள்வி கேட்பதற்கு எமக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை குடிமைச் சமூகம் அனைத்து அதிகாரங்களையும் நோக்கிச் சவாலாக அறைகூவிய நிகழ்வு இது. அரசியல் என்பது தாம் தேர்தல் அதிகாரம் பெறுவதும், அதன் மூலம் தமது கட்சியினரும் குடும்பங்களும் பதவி பெறுவதும் சொத்துச் சேர்ப்பதும் என்பதாக இருக்கிற-இருந்து வருகிற அரசியல் அதிகாரம் நோக்கிய அரசியல் கட்சி அமைப்புகளை-குறிப்பாக இரு கழகங்களின் அந்திகளை-நிராகரித்த, சுயபிரக்ளை கொண்ட மக்கள் திரளின் எழுச்சி அது. இதனை விடுதலை அரசியலாக மாற்ற வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு என்பது தமிழக இடதுசாரி மற்றும் தலித் கூட்டணிக் கட்சிகளின் முன் காலம் முன்வைத்திருக்கும் சவால். போராட்டத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் இப்போராட்டத்தை ஆதரிப்பதில் இவர்கள் தயக்கம் கொண்டிருந்தாலும், தமது குழந்தைகளின் மீதான, மாணவர்-இளைஞர்கள்-குப்பத்து மக்களின் மீதான அரச வன்முறையை எதிர்த்து, அவர்களைக் காக்க கம்யூனிஸ்ட்டுகளும் தலித்துகளும் தெருவில் இறங்கியதன் மூலம் அந்த விடுதலைப் பாதையை அவர்கள் திறந்திருக்கிறார்கள்.



பெரம்பலூர் புத்தகத் திருவிழாவில் எழுத்தாளர் பி.தயாளன் எழுதிய என்.சி.பி.எச். வெளியீடான 'விடுதலைக்கு வித்திட்ட தியாக தீபங்கள்' நூல், பேராசிரியர் பர்வீன் சுல்தானா வெளியிட உடடி செல்லப்பிள்ளை பெற்றுக்கொண்டார்.



# ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டமும் காவல்துறை அகியுறையுமும்



அ. மார்க்ஸ்

ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டத்தின் இறுதி நாட்களில் நடைபெற்ற காவல்துறை அத்துமீறல்கள் குறித்து ஜன 25, 2017 அன்று உண்மை அறியும் குழு வெளியிட்ட அறிக்கை.

ஜல்லிக்கட்டுத் தடையை நீக்கக் கோரி சென்னை மெரினா கடற்கரையிலும், தமிழகம் முழுமையிலும் இந்த மாதம் 17ம் தேதி முதல் இளைஞர்கள் பொது வெளிகளில் கூடி இரவிலும் பகலிலும் அகலாமல் அமர்ந்து முற்றிலும் அமைதி வழியில் போராடினர். எந்த ஒரு குறிப்பான கட்சி அல்லது இயக்க வழிகாட்டலும் இன்றி தன்னொழுச்சியாகவும் முற்றிலும் அமைதியாகவும் நடைபெற்ற இந்தப் போராட்டம் பல வகைகளிலும் 2011- 12 களில் நியூயார்க்கில் நடைபெற்ற 'வால்ஸ்-ரீட் அமர்வு' போராட்டத்தை நினைவூட்டியது.

அனைத்துத் தரப்பினரின் ஆதரவுடன் நடைபெற்ற இப்போராட்டம் கொடுத்த அழுத்தத்தின் விளைவாக தமிழக அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க நேர்ந்தது. மத்திய அரசை வற்புறுத்தி அவசரச் சட்டம் ஒன்றை இயற்ற வைப்பதில் தோல்வியுற்ற தமிழக அரசு சென்ற ஜன 21 அன்று ஜல்லிக்கட்டுத் தடையை நீக்கும்

வகையில் மிருகவதைத் தடைச் சட்டத்தில் உரிய திருத்தங்கள் செய்து அவசரச் சட்டம் ஒன்றை இயற்றியது. அடுத்த நாளே மதுரை அலங்காநல்லூரில் ஜல்லிக்கட்டுப் போராட்டம் நடத்தப்படும் எனவும் முதலமைச்சர் அதில் கலந்து கொள்வார் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டது.

எனினும் தமிழகமெங்கும் இருந்த இந்த அமர்வுப் போராட்டத்தினர் நிரந்தரச் சட்டம் வேண்டும் எனவும், தமிழகத்தைப் பாதிக்கும் பிற பிரச்சினைகள் குறித்துக் கவனத்தை ஈர்த்தும் தம் இடங்களைவிட்டு அகல மறுத்தனர். அலங்காநல்லூர் மக்களும் கூட ஜல்லிக் கட்டு நடத்தவிட மாட்டோம் என்றனர். இந்நிலையில் சென்ற ஜன 23 அன்று சென்னை, சேலம், கோவை, வேலூர், புதுக்கோட்டை, அலங்காநல்லூர் முதலான இடங்களில் கூடியிருந்த மக்களைக் காவல்துறையினர் வன்முறையாக வெளியேற்றத் துவங்கினர். வெளியேற

மறுத்தவர்கள் தாக்கப்பட்டனர். காவல்துறையினரே வாகனங்களைக் கொடுத்துகிற படங்கள் சமூக ஊடகங்களில் வெளியாகத் தொடங்கின. மெரினாவில் சாலை ஓரங்களில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த போராட்டக் காரர்களின் வாகனங்களைப் போலீசாரே தாக்கி உடைத்தனர். சில இடங்களில் அவை எரியூட்டவும் பட்டன. காலைக் கடன்களை முடிப்பதற்காக அருகிலுள்ள நடுக்குப்பம் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்ற போராட்டக்காரர்களுக்கு, குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு அப்பகுதியில் வசித்த அடித்தள மக்கள் உதவினர். அப்படி வந்தவர்களைத் துரத்தி வந்து காவல்துறையினர் தாக்கியபோது நடுக்குப்பம், வி.ஆர்.பிள்ளைத் தெரு முதலான பகுதிகளில் இருந்த மீனவர் மற்றும் தலித் மக்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் அளித்தனர்.

கோவை முதலான தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் கூடியிருந்த மக்கள் மீதான காவல்துறைத் தாக்குதல் கடுமையாக இருந்தது. நிரந்தரச் சட்டம் இயற்ற உள்ளதை ஏற்றுச் சில பகுதிகளில் மக்கள் கலையவும் செய்தனர்.

இதற்கிடையில் ஜன 23 அன்று தொடங்கிய சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் மாலை 5 மணிக்குக் கூடிய சிறப்பு அமர்வு மிருகவதைச் சட்டத்தில் உரிய திருத்தங்களைச் செய்து ஜல்லிக்கட்டின் மீதான தடையை நீக்கி நிரந்தரச் சட்டத்தை அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆதரவுடன் இயற்றியது. இன்னொரு பக்கம் வன்முறையாக அமர்வுப் போராளிகள் வெளியேற்றப் படுதலும் தொடர்ந்தது.

**ஐஸ்ஹவுஸ் மற்றும் அம்பேத்கர் பாலம் அருகில் உள்ள குடியிருப்புகளில் காவல்துறை நடத்திய தாக்குதல்**

சுமார் 12 மணி அளவில் யாரோ சில சமூக விரோதிகள் ஐஸ்ஹவுஸ் காவல் நிலையத்தைச் சுற்றி நிறுத்தப்பட்டிருந்த வாகனங்களுக்குத் தீ வைத்தனர். சற்று நேரத்தில் அந்தத் தீ பெரிய அளவில் மற்ற பகுதிகளுக்குப் பரவாமல் அணைக்கப்பட்டது. காவல் நிலையத்திற்குள் இருந்த பெண் போலீஸ் ஒருவரும் ஆபத்தின்றி காப்பாற்றப்பட்டார்.

பிற்பகலில், சுமார் மூன்று மணிக்குப் பிறகு ஐஸ்ஹவுசுக்கு அருகிலுள்ள மீனவர் மற்றும் தலித் குடியிருப்புப் பகுதிகளில் நுழைந்த காவல்துறையினர் மிகக் கொடூரமாக அம்மக்கள் மீது தாக்குதலைத் தொடங்கினர். சிறுவர்கள் உள்ளிட்ட கையில் அகப்பட்ட ஆண்களை அடித்துப் போலீஸ் வாகனங்களில் ஏற்றிச் சென்று 'ரிமாண்ட்' செய்தனர்.

இந்த அத்துமீறல்கள் எங்கள் கவனத்திற்கு வந்தபோது இது குறித்து ஆராய்ந்து அறிக்கை அளிக்க கீழ்க்கண்டவாறு குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

**குழுவில் பங்கு பெற்றோர்:** பேரா.அ.மார்கல், முனைவர் ப. சிவகுமார், பேரா. மு.திருமாவளவன்,

வீ.சீனிவாசன், நடராஜ், பெரியார் சித்தன், முனைவர் ஜெ. கங்காதரன், பேரா.கோ.கார்த்தி, அகமது ரில்வான்.

**பார்வையிட்ட பகுதிகள்:** 1.நடுக்குப்பம் எனும் மீனவர் குடியிருப்பு மற்றும் அவ்வை சண்முகம் சாலையில் உள்ள மீன் மார்க்கெட் 2. அம்பேத்கர் பாலத்திற்கு அருகில் உள்ள ருதர்புரம் எனும் தலித் குடியிருப்பு 3. அம்பேத்கர் பாலத்திற்கு அருகில் உள்ள மீனாம்பாள்புரம் எனும் தலித் குடியிருப்பு 4. வி.ஆர்.பிள்ளைத் தெரு மற்றும் கால்வாய்த் தெரு. 5. முனுசாமி நகர் 6. அனுமந்தபுரம் 7. ரோட்டரி நகர்

**நாங்கள் கண்டவை:**

**1. நடுக்குப்பம் :** பெண்கள் சிறுவர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். வீடுகள் தாக்கிக் கண்ணாடிகள் உடைக்கப்பட்டுள்ளன. சுதவுகள், தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் நொறுக்கப்பட்டுள்ளன. இராணி மேரிக் கல்லூரியை ஒட்டி அமைந்துள்ள மீன் மார்க்கெட் முற்றிலும் எரித்துச் சாம்பலாக்கப்பட்டுள்ளது. இலட்சக் கணக்கான மதிப்புள்ள மீன்கள், எறால்கள் கொளுத்தி நாசமாக்கப்பட்டுள்ளன. மோட்டார் சைக்கிள்கள், ஒரு ஸ்கார்பியோ உள்ளிட்ட சில கார்கள், ஆட்டோக்கள் தாக்கப்பட்டு நொறுக்கப்பட்டுள்ளதோடு இவற்றில் பல முற்றிலுமாய் எரிக்கவும்பட்டுள்ளன. ஏதோ ஒரு தூளைத் தூவி (பாஸ்பரஸ்?) எரியூட்டியதாக மக்கள் கூறினர். சிங்காரவேலர் பிறந்த இந்த நடுக்குப்பத்தில் இத்தகைய வன்முறைகளைக் கண்டதே இல்லை எனப் பலர் உணர்ச்சிவயப்பட்டுக் கூறினர். தமது வாழ்வாதாரமே அழிக்கப்பட்டு விட்டது எனப் பெண்கள் அழுதனர். போலீசார், குறிப்பாகப் பெண் போலீசார் தம்மை அடித்தும் சுற்களை வீசியும் தாக்கியதோடு மிக மோசமான வார்த்தைகளில் இழிவாக ஏசியதாகவும் கூறினர். ஆண் போலீசார் தங்கள் முன் காற்சட்டை 'ஸிப்'களை அவிழ்த்து ஆபாசமாகப் பேசியதாகவும் குற்றம் சாட்டினர். மெரினாவிலிருந்து அடிபட்டு ஓடி வந்த இளைஞர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உதவியதைத் தவிர நாங்கள் என்ன பாவம் செய்தோம் எனக் குமுறினர்.

**2. ருதர்புரம்:** அம்பேத்கர் பாலத்தை ஒட்டி இரண்டு வேன்களும் தெருவை ஒட்டி ஒரு ஆட்டோவும் எரிக்கப்பட்டிருந்தன. தெரு நுழைவில் நிறுத்தப் பட்டிருந்த 6 ஆட்டோக்கள், 8 பைக்குகள், 2 சைக்கிள்கள், 1 சோஃபா செட் எரிந்து கிடந்தன. ஏன் உங்கள் பிள்ளைகளை மெரீனா போராட்டத்துக்கு அனுப்பினீர்கள் எனக் கேட்டுப் பெண் போலீஸார் தம்மைத் திட்டியதாகப் பெண்கள் குமுறினர். அங்கிருந்த சுமார் 100 பேர் திரண்டு சென்று 'சிட்டி மால்' அருகில் நின்று, "எங்கள் மாணவர்களை அடிக்காதீர்கள்" என முழக்கம் எழுப்பியதாக ஞானம்மாள் என்பவர் கூறினார். அப்போது ஒரு வாகனத்தில் வந்து இறங்கிய போலீசார் சுற்களையும் பாட்டில்களையும் வீசித் தாக்கியதாகவும் வாகனங்களைத் தீவைத்துக் கொளுத்தியதாகவும் ஒருவர் கூறினார்.





**3. மீனாம்பாள்புரம் :** லேடி வெலிங்டன் பள்ளியில் +2 படிக்கும் தன் 18 வயது மகன் கிருபாகரனை பள்ளியிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தபோது அடித்து இழுத்துச் சென்றதை அழுது கொண்டே சொன்னார் சிவகாமி (33) க/பெ தினகரன். காவல் நிலையத்திலிருந்து அவனுக்கு இரவில் சோறூட்டச் சென்ற போது அவன் கைகள் வீங்கி இருந்தன என்றார் அவர். அவனை விட்டுவிடுவதாகச் சொன்ன போலீசார் இறுதியில் ரிமாண்ட் செய்து புழல் சிறையில் அடைத்துள்ளனர். ரமேஷ் மனைவி கீதா சொன்னது: “எங்க வீட்டுக் காரருக்கு 45 வயசு. தூய்மைப் பணி நிறுவனம் ஒன்றில் தெருக்கூட்டுபவராக வேலை செய்கிறார். வேலை முடிஞ்சு வரும்போது போலீசுங்க அவரை மிருகத்தனமா அடிச்சுப் போட்டு இருக்காங்க.” வேலு மனைவி பொற்கொடி (35): “என் மவனைத் தேடிப் போனேன். ஒரு பெண் போலீஸ் என்னை அடிச்சதுல என் கை முறிஞ்சு போச்சு” எனத் தன் வீங்கிய கையைக் காட்டினார். கணவரை இழந்து வாழும் தமிழரசி (40): “வீட்டுக்குள்ள நுழைஞ்சு போலீஸ் என் புடவையைக் கிழிச்சாங்க” எனச் சொல்லிக் கிழிந்த தன் புடவையைக் காட்டினார். குப்பன் மனைவி காந்தா (60): “வீட்டுக் கதவை உடைச்சுட்டாங்க. மோட்டார் சைக்கிளையும் நொறுக்கிட்டாங்க. பாத்ரூமுல இருந்தவங்களை எல்லாம் ‘சீக்கிரம் வாங்கட’ன்னு சொல்லி சுத்துனாங்க.”

**4. வி.ஆர்.பிள்ளை தெரு:** போலீஸ்காரர்கள் போராட்டக்காரர்களைத் துரத்திவந்தபோது தாங்கள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றதாகவும், பின் திடீரென வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த இவர்களையே போலீஸ் துரத்தித் தாக்கியதாகவும் பெண்கள் கூறி அழுதனர். பின் சுமார் 100 பேர் திரண்டு இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தபோது போலீசார் அவர்களை அசிங்கமாகத் திட்டினர் என்றனர்.

மீன்வளத்துறையில் பணியாற்றும் பழனி (58), “நாங்க எல்லாரும் மிரட்டப்பட்டோம். பெண்களை ரொம்ப மோசமாப் பேசுனாங்க. ஊரே பயந்து கிடக்கு” என்றார்.

**5. முழுசாமி நகர்:** ராஜீவ் என்பவரின் மனைவி தேவி (36): “என் வீட்டுக்காரர் ஒரு பெயின்டர். வீட்டில இருந்தவரைப் போட்டு அடிச்சுட்டாங்க. கையில் புத்தகப் பையோடு வந்த மாணவர்களையெல்லாம் துரத்தி அடிச்சாங்க. சம்பந்தமில்லாத எல்லாரையும் அடிக்க ஆரம்பிச்சாங்க. எங்க தெரு பொம்பளை ஒருத்தரோட 5 பவுன் சங்கிலியையும் அறுத்துட்டுப் போயிட்டாங்க.” அடிபட்டிருந்த அவரது கணவரையும் பார்த்தோம்.

**6. அனுமந்தபுரம் - கால்வாய்த் தெரு:** ஆட்டோ டிரைவர் கார்த்திக் (45); “நான் நேத்து வேலைக்கிப் போகல. ஆட்டோ வாசல்ல நின்னுச்சு. உள்ளே நுழைஞ்சு போலீஸ் என்னைக் கடுமையா அடிச்சுட்டாங்க.” அவர் உடலெங்கும் காயம். கட்டுகள் இருந்தன. வெளியில் நின்றிருந்த அவரது ஆட்டோ தாக்கப்பட்டுக் கண்ணாடி உடைந்திருந்தது. “ரெண்டு பிள்ளைங்கள நான் காப்பாத்தியாவணும். எப்ப எனக்கு இந்தக் காயங்கள் ஆறும், எப்பிடி நான் இந்த ஆட்டோவை சரி பண்ணி ஓட்டப்போறென்னு ஒண்ணும் தெரியல.” என்று அவர் அழுதார். கட்டுமானப் பணி செய்யும் தங்கவேலு (33) உடலெங்கும் காயங்கள். அவர் காலொன்று உடைந்து கட்டு போடப்பட்டிருந்தது. வீட்டில் அடித்ததோடு போலீஸ் வேனில் ஏற்றிச் சென்று லேடி வெலிங்டன் பள்ளியில் வைத்து மீண்டும் அடித்ததாக அவர் கூறினார். பின் இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு சென்று அங்கும் அடித்தனாராம். பின் அவர்களில் சுமார் 10 பேர்களைக் கொண்டு சென்று ஒரு இடுகாட்டில் தள்ளிச் சென்றுள்ளனர். அவர்களின்



வீட்டார்கள் அவர்களைக் கண்டுபிடித்து மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளனர்.

**7. ரோட்டரி நகர்:** பெருங் கூட்டமாகத் திரண்டுவந்த பெண்கள் தாங்கள் எவ்வாறெல்லாம் அசிங்கமாகத் தூற்றப்பட்டோம் எனச் சொல்லி அழுதனர். அவர்களில் ஒருவரின் கை உடைந்திருந்தது. பெண் போலீசாரே இப்படிச் செய்ததாக அவர்களும் கூறினர்.

இறுதியாக நாங்கள் மயிலாப்பூர் காவல் நிலையத் துணை ஆணையர் வி.பாலகிருஷ்ணன் I.P.S அவர்களைச் சந்தித்தோம். தான் மெரினாவில் கண்காணிப்புப் பணியில் இருந்ததாகவும் இங்கு நடந்தவை குறித்து அதிகம் தெரியாது எனவும் காவல்துறை அத்துமீறல்கள் பற்றி நிரூபணங்களுடன் சொன்னால் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனவும் இனி யாரையும் கைது செய்யும் உத்தேசம் தமக்கு இல்லை எனவும் அவர் கூறினார். சில ஆண்டுகள் முன் இரட்டைக் கொலை ஒன்று இப்பகுதியில் நடந்ததாகவும் அதைப் புலனாய்ந்த ஒரு காவல்துறை அதிகாரியே தற்கொலை செய்து கொள்ள நேர்ந்ததாகவும் அதனால் இப்பகுதி மக்கள் காவல்துறைமீது கோபம் கொண்டவர்களாகவே உள்ளதால்தான் காவல் வாகனங்களையெல்லாம் இவர்கள் கொளுத்தினர் எனவும் அவர் கூறினார்.

**எமது பார்வைகளும் கேள்விகளும்**

1984-ல் எம்.ஜி.ஆர் முதல்வராக இருந்தபோது இப்பகுதி மக்கள் மீது தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதலுக்குப் பிறகு இதுதான் இம்மக்கள் சந்திக்கும் மிகப் பெரிய காவல்துறை அத்துமீறல். காவல்துறை மீது இப்பகுதி மக்களுக்கு ஒரு பகையும் கோபமும் இருந்ததாக துணை ஆணையர் கூறுகிறார். அது உண்மையோ பொய்யோ காவல்துறைக்கு இப்பகுதி அடித்தள மக்களின் மீது ஒரு பகையும் கோபமும் இருப்பது இன்று அரங்கேறியுள்ள கொடும் வன்முறைகளில் வெளிச்சமாகிறது. போராட்டக் காரர்களுக்கு இம்மக்கள் ஆதரவு காட்டியதையும் அவர்களால் ஏற்க முடியவில்லை. மெரினாவிலிருந்து போலீஸ்காரர்களால் துரத்தப்பட்டு ஓடி வந்த ஒரு பெண் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்போதே கருச்சிதைவுக்கு ஆளாகியதையும் அவரை ரோட்டரி நகர் பெண்கள் காப்பாற்றியதையும் அவர்களில் ஒருவர் கூறினார்.

மெரினாவில் அமைதியாக அமர்ந்து போராடிக் கொண்டிருந்த இளைஞர்களிடம் முதலமைச்சரும் அவரது சக அமைச்சர்களும் நேரடியாக வந்து பேசி உறுதி அளித்திருந்தால் இந்தப் போராட்டம் அமைதியாக முடிந்திருக்கும். இறுதிவரை காவல்துறையினர்தான் அரசுத் தரப்பில் போராட்டக்காரர்களுடன் பேசினரே ஒழிய முதலமைச்சர் வந்து பேசாததே இத்தனை வன்முறைகளுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் காரணம்.

நிரந்தரச் சட்டம் இயற்றிய பின்னும் அது குறித்த முழு விவரங்களையும் போராட்டக்காரர்களுக்கு அதிகாரபூர்வமாகத் தந்து விளக்கி இருக்க வேண்டும்.

ஏன் அதில் தயக்கம் காட்டப்பட்டது எனத் தெரியவில்லை.

தமிழகமெங்கும் 23 ந்தேதி மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இதே போன்று நடந்த வால்ஸ்ரீட் அமர்வுப் போராட்டத்தின்போது அமெரிக்க அரசு இப்படி நடந்துகொள்ளவில்லை. பல மாதங்கள் தொடர்ந்து நடந்த போராட்டம் அது. சர்வாதிகாரிகளின் ஆட்சிக்கு எதிராக நடந்த அர்பு வசந்தப் போராட்டங்கள் கூட இப்படி ஒடுக்கப்படவில்லை. அடிப்படை ஜனநாயகப் பண்பு அற்ற அரசுகளாகவே நமது அரசுகள் உள்ளன என்பதற்கு இந்த அடக்குமுறை இன்னொரு சாட்சியாக உள்ளது.

ஜன 23 அன்று பள்ளி திறக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டுப் பின் அன்று நடந்த இந்த தாக்குதல்களின் ஊடாகப் போக்குவரத்தை நிறுத்திப் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் உருவாக்கப்பட்ட சிரமங்கள் இந்த அரசின் பொறுப்பின்மையையும் திறமை இன்மையையுமே காட்டுகின்றன.

**பரிந்துரைகள்**

மெரினாவை ஒட்டியுள்ள தலித் மற்றும் மீனவர்குடியிருப்புகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்தத் தாக்குதலை விசாரிக்க நீதிபதி ஒருவர் தலைமையில் ஆணையம் ஒன்று அமைக்க வேண்டும்.

மீனவளத்துறையின் மூலம் உடனடியாக தீப்பிடிக்காத கூரையுடன் கூடிய மீன் மார்க்கெட் ஒன்றை நடுக்குப்பத்தில் அரசு கட்டித்தர வேண்டும்.

நடுக்குப்பத்தைச் சேர்ந்த மீன் வணிகம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு உடனடியாக இடைக்கால நிவாரணமாக ஒவ்வொருவருக்கும் உடனடியாக ரூ 25,000 அளிக்கவேண்டும்.

தலித் மற்றும் மீனவர்களின் வீடுகள், வீட்டுப் பொருட்கள் மற்றும் வாகனச் சேதங்களை ஒரு மாதத்திற்குள் உடனடியாக மதிப்பிட்டு உரிய இழப்பீடுகளை அரசு வழங்க வேண்டும்.

கைது செய்யப்பட்டுள்ள அனைவரையும் எந்த நிபந்தனையும் இன்றி உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்.

இந்த அத்துமீறல்கள் குறித்த விசாரணை முடியும் வரை உயரதிகாரிகள் உட்பட இதற்குப் பொறுப்பானவர்களைக் கட்டாயக் காத்திருப்பில் வைக்க வேண்டும். வன்முறையிலும் தீவைப்பிலும் ஈடுபட்ட காவல் துறையினர் உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்யப்பட வேண்டும்.

பெண் போலீசார் இப்படிப் பெண்கள் மீதே வன்முறையாக நடந்து கொண்டது குறித்துக் காவல் துறையும் அரசும் கவனம் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு உரிய உணர்வுடும் பயிற்சிகள் அளிக்க வேண்டும்.





# பெரியாரை சாதி ஒழிப்பு, சுயமரியாதை என்ற மய்யப்புள்ளியிலிருந்துதான் தொடங்கவேண்டும் தொடரவேண்டும்

பசு.கவுதமன்

நேர்காணல் : க.காமராசன் - ஜி.சரவணன்



பெரியார் நூல்கள் வரலாறு காணாத அளவில் விற்பனையாகிவரும் இன்றைய சூழலில் ஐந்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக பெரியாரின் எழுத்துகளை முழுமையாக உள்ளது உள்ளபடி 'நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன் கோபம் வரவேண்டும்' என்ற தலைப்பில் தொகுத்து என்.சி.பி.எச். வெளியீடாக வெளிவர உள்ள நூலின் தொகுப்பாளர் தோழர் பசு.கவுதமன் அவர்களை சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சியில் சந்தித்து 'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' இதழுக்காக உரையாடினோம். அவரது விரிவான நேர்காணல் வருமாறு:

## உங்கள் குடும்பப் பின்னணி பற்றியும் உங்களைப் பற்றியும் கூறுங்கள்?

என் குடும்பத்துக்கு என்று பெரிய பின்னணி ஒன்றும் கிடையாது. அப்பா - பசுபதி; அம்மா - பத்மா. மூன்று மக்களில் நான் நடுவண். மூத்தவரும், இளையவரும் சகோதரிகள். அம்மா சுயமரியாதை இயக்கம் சார்ந்த குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர். அப்பாவைப் பொறுத்தவரை அவர் மட்டுமே சுயமரியாதைக்காரர். குடிஅரசு பேப்பர் படித்தார் என்பதற்காகவே உதை வாங்கிக்கொண்டு 'ராத்திரியோடு ராத்திரியாக' வீட்டைவிட்டு வெளியேறி இராணுவத்தில் சேர்ந்து எல்லைப்பக்கம் போய்விட்டவர். அங்கிருந்து திரும்பியதும் பொன்மலை இரயில்வே பணிமனையில் சேர்ந்து 1950யில் "தாலி கட்டாமல்" சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர். தந்தை பெரியாருடனும், அன்னை மணியம்மையாருடனும், அவர்களுக்குப் பின் தலைமைப் பொறுப்பேற்ற ஆசிரியர் அவர்களுடனும் நெருக்கமான தொடர்பில் இருந்தவர். ஒருங்கிணைந்த தஞ்சை மாவட்டத்தின் சுயமரியாதை இயக்க, திராவிடர் கழக வரலாற்றில் அவருக்கென்று ஓர் இடம் உண்டு. அப்படியான ஒரு சுயமரியாதை இயக்கக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவன் நான்.

பெரியார் இயக்கத்தோடும், பெரியார் சிந்தனைகளோடும் உங்களுக்கு எப்போது எவ்வாறு பரிச்சயம் ஏற்பட்டது?

பெரியார் இயக்கத்தோடும், அவரின் சிந்தனைகளோடும் நான் என்னை வலிந்து பரிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அது இயல்பாகவே என்னுள் இருந்தது என்பதுதான் உண்மை. காரணம் என் குடும்பச் சூழல் அப்படி. எங்களுடைய பிசினிக் ஸ்பாட் மாநாட்டு திடல்கள்தானே. வீட்டில் 'விடுதலை'யிலிருந்து எல்லா நாளிதழ்களும் இருக்கும். பெரியார் தொடங்கி விகடன் வரை எல்லோரும் புத்தகங்களாக இருந்தார்கள். அப்பாவோ அல்லது அம்மாவோ இதுதான் பெரியார், இதையெல்லாம் படி என்று எப்போதும் சொன்னதில்லை. அதுபோலவே அவற்றையெல்லாம் "நான் அப்பவே படிச்சேன்" என்று பொய் சொல்லவும் மாட்டேன். பாடப் புத்தகமில்லாத நூலாக நான் முதலில் படித்தது பைபிள்தான். ஒருவேளை நான் படித்த தஞ்சை தூய பேதுரு பள்ளி அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். பைபிள் கதைகளில் தொடங்கிய என் வாசிப்பு சிறுகதைகள், தொடர்கதைகளாகி உயர்நிலைப் பள்ளிக்காலங்களில் புதினங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்று இலக்கியம், சமூகம் என்ற தளத்துக்குள் பயணப்பட்டது. எனக்கு வாய்த்த ஆசிரியர்கள், குறிப்பாக தி.பா என்னும் தி.பாலசுப்பிரமணியம், கி.மூர்த்தி என்னும் கிருட்டிணமூர்த்தி போன்றோர் என்னைச் செதுக்கினார்கள். இவர்களெல்லாம் வகுப்பறைக்குள் வகுப்புரிமையை, திராவிட இயக்கத்தை, பெரியாரைப் பேசியவர்கள்.

பெரியார் எனக்குள்தான் இருந்தார். ஆனால் அவர் இருந்ததை நான் கவனிக்கவில்லை. பத்தாம் வகுப்பைக் கடந்த பின்னால்தான் பெரியாரை நான் தொட்டேன். அது எங்கே போய் நின்றதென்றால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. இறுதித் தேர்விற்போது, நான் ரொம்பத் தீவிரமாய் "பெண் ஏன் அடிமையானாள்?" படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்பா என்னிடம் அதிகம் பேசமாட்டார். ஆனால் அன்றைக்கு, "இதில்தான் நாளைக்குப் பரிட்சையா?" என்று கேட்டுவிட்டு, அம்மாவிடம் "இது இந்த வருசம் தேறாது" என்றார். அந்த ஆண்டு நான் தேறிவிட்டேன். இப்படித்தான் அய்யா பெரியாருக்கும் எனக்கும் பரிச்சயமேற்பட்டது.

உங்களின் இயக்கச் செயல்பாடுகளைப் பற்றியும் கூறுங்கள்.

அப்பாவுக்கோ, அம்மாவுக்கோ எங்களை - இன்னினியர், டாக்டர் போல - எதுவாகவோ ஆக்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசையெல்லாம் கிடையாது. உங்களுக்கு எது தேவையோ அதைச் செய்யுங்கள். அதை சரியாகச் செய்யுங்கள் என்று மட்டும் சொல்லுவார்கள். கல்லூரியில் புகழுக வகுப்பு மட்டும் படித்தேன். ஆனால் தஞ்சை பொதுநூலகத்தில் அதிகபட்சம் நூல்களைப் படித்தவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருப்பேன். நேரடி அரசியலில் அவ்வளவாக ஆர்வமில்லாதவனாகவே இருந்தேன். கோவைக்குச் சென்று தொழில்நுட்பக் கல்வி பயின்ற காலங்களில் கூட செயற்பாட்டாளனாக இல்லாமல், திராவிடர் கழக நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வேன். இயக்கம் குறித்தும் மற்ற எல்லா அரசியல் குறித்தும் படிக்கத் துவங்கினேன். அவசரநிலை பிரகடனத்திற்குப் பிறகுதான் எனக்கு அரசியலே பிடிபட்டது. அதுவரைக்கும் பார்வையாளனாக - படிப்பாளனாக இருந்த நான் செயற்பாட்டாளனாக மாறத் துவங்கினேன். குறிப்பாக ஆசிரியர் அவர்கள் இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பேற்ற பின்னால் திராவிடர் கழக மாணவ, இளைஞரணியின் நகர, மாவட்டப் பொறுப்புகளில் செயல்பட்டேன். எனக்கு, தஞ்சை ந.பசுபதியின் பையன் என்பது கூடுதல் தகுதியாக இருந்தது. அதன் காரணமாகவே இயக்கத்தின் முன்னோடி, மூத்தத் தோழர்களான நாகை என்.பி.காளியப்பன், சொரக்குடி வாசுதேவன், குடந்தை ஏ.எம். ஜோசப், பட்டுக்கோட்டை இளவரி, நீடாமங்கலம் ஆறுமுகம் சுப்பிரமணியன், நாகை பாட்சா, வரகூர் நடராசன், அம்மன்பேட்டை தம்பி, மன்னார்குடி ஆர்.பி.சாரங்கன், தஞ்சை கபிலர், சாமி.நாகராஜன், கா.மா.குப்புசாமி,



கா.மா. கோவிந்தராஜன், (என்று பெயர் பட்டியல் நீண்டு கொண்டேபோகும்) போன்றவர்களுடன் பழகவும், உரையாடவும், அவர்களின் இயக்க அனுபவங்களைக் கேட்டு உணர்கின்ற வாய்ப்பும் எனது இயக்க செயற்பாடுகளினால் கிடைக்கப் பெற்ற பேறாகக் கருதுகின்றேன். என் நினைவுகளில் இருக்கும் அந்த உரையாடல்களையெல்லாம் பதிவு செய்தால் வேடிக்கையான, வியப்பான வரலாற்றுச் செய்திகளெல்லாம் கிடைக்கும்.

**பெரியார் எழுத்துத் தொகுப்புகளில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் பற்றி... குறிப்பாக, 'ஈ.வெ.ராமசாமி என்கிற நான்' தொகுப்பு பற்றிக் கூறுங்கள்?**

1974களில் தோழர் ஆனைமுத்து அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பெரியார் சிந்தனைகள் மூன்று தொகுதிகளையும் 84லிருந்து முழுமூச்சாக வாசிக்கத் துவங்கி, அதனுள் என்னை மூழ்கடித்துக் கொண்டேன். அந்தத் தொகுதியில் பெரியார் அவர்களின் பேச்சுக்களும், எழுத்துகளும் பதிவானவற்றையும், அவரால் பதிப்பிக்கப் பட்டவற்றையும் பட்டியலிட்டிருப்பார். அவற்றில் பெரும்பாலான நூல்கள் எனது தந்தையாராலும், எனது மாமனார் மண்ணச்சநல்லூர் ச.க. அரங்கராசன் அவர்களாலும் சேகரிக்கப்பட்டு அவை என்னிடம் உள்ளன. அவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தோழர் ஆனைமுத்து அவர்கள் பட்டியலிட்டவைகளில் சில விடுபடல்களும், சில தவறுகளும் இருந்தன. அவற்றை சரி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் 2005 என்ற கால எல்லையோடு பெரியார்வர்களின் பேச்சுகளையும், எழுத்துகளையும் பதிப்பித்தவர்கள் யார், யார் - எந்த ஆண்டு முதல் பதிப்பு என்று தேடித் தொகுக்க ஆரம்பித்தேன். இப்படித்தான் என் தொகுப்புப் பணி துவங்கியது. அது பின்னாளில் தோழர் ஆனைமுத்து அவர்களின் மூன்று தொகுதிகளையும் மறுபதிப்பு செய்யும் பணியில் - முதல் பதிப்பைத் திருத்தி மெய்ப்புப் பார்க்கும் வேலையில் தோழர் தஞ்சை இரத்தினகிரி வழியே, குப்பு.வீரமணி, பெ.மருதவாணன் ஆகியோருடன் நெருங்கி ஓராண்டு ஈடுபட வாய்த்தது. அதனைத் தொடர்ந்து தோழர் கொளத்தூர் மணி அவர்களோடு இணைந்து குடிஅரசு தொகுப்புப் பணியில் முழுவதுமாகப் பங்களிக்கக் கூடியவனானேன்.

இந்தப் பணிகளுக்கு முன்பிருந்தே நான் பெரியாரை முழுவதுமாக மறுவாசிப்பு செய்து கொண்டிருந்தபோது, தந்தை பெரியார்வர்களால் நான் யார் என்று தொடங்கப்படுகின்ற அல்லது அவர் தன்னை முன்னிறுத்தி வெளியிடுகின்ற பேச்சுக்கள், கட்டுரைகள், அறிக்கைகள் போன்ற பதிவுகளைப் படிக்கின்றபோது அதனுள் அவரின் சொல்லாடல்கள், உவமைகள், சொல்வடைகள், உருவகங்கள் “எந்த எழுத்துக் கொம்பனாலும்” கற்பனையாகக் கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாத தனி ஆவர்த்தனமாக இருப்பதை உணர்ந்தேன். அவருடைய சில குடிஅரசு தலையங்கங்கள் ஏதோ ஒரு பாலஸ்தீனியக் கவிதையைப் படிப்பது போலிருக்கும். எனவேதான் மற்ற தொகுப்பிலிருந்து வேறுபட்டு, தந்தை பெரியார்வர்கள், தன்னைப் பற்றியும், தன்னை அடையாளப்படுத்தியும், தன்னை முன்னிறுத்தியும் பேசியவற்றை, எழுதியவற்றைப் பிரித்து அதன் கருத்து சிதையாமல், தொனி மாறாமல், அவற்றின் வீரியம் குறையாமல் தொகுத்ததுதான் “ஈ.வெ.ராமசாமி என்கின்ற நான்”. இதை ‘தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேச்சுக்களிலிருந்து, எழுத்துக்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பகுதி’ என்று சொல்லலாம்.

**இப்போது வெளிவரும் “நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன் கோபம் வர வேண்டும்?” தொகுப்பைப் பற்றி கூறுங்கள்...**

பெரியார் தமிழைக் காட்டுமிராண்டி மொழி என்று சொன்னவர் என்று சொல்லி அதற்கு வியாக்கியானம் சொல்வார்களே தவிர அதைத் தாண்டிப் போகமாட்டார்கள். அவர் ஏன் சொன்னார்? எதற்காக சொன்னார்? எதனால் சொன்னார்? என்று யாரும் சொல்வதில்லை. குறைந்தபட்சம் தன்னளவில் கூட யோசிப்பது கிடையாது. ரொம்ப அழுத்திக் கேட்டால் அவர் இராமாயணத்தைக் கொளுத்தினார், சிலப்பதிகாரத்தையும் , நமது கலாச்சார, பண்பாடுகளையும் கேலிக்குள்ளாக்கினார். அவருக்கு இலக்கியமும் தெரியாது. கலையும் புரியாது என்று எல்லா இலக்கியங்களையும், பண்பாட்டையும் மொத்தமாகக் குத்தகைக்கு எடுத்து வைத்துள்ள கர்த்தாக்கள் சொல்வார்கள்.

அவரது துணைவி, அன்னை நாகம்மையார் மறைந்தபோதும், அவரது தாயார் சின்னத்தாயம்மாள் மறைவுற்றபோதும், அவரது உற்ற தோழர் சர் ஏ.டி.பன்னீர்செல்வத்தின் மரணத்தின் போதும் அவர் எழுதிய இரங்கல் செய்திகள் மூன்றுமே தனித்தனியே முனைவர் பட்டம் பெறுவதற்கான இலக்கிய கூறுகள் அமைந்த இலக்கியங்கள் அவை.

தனக்கு எந்தப் பற்றுமே இல்லை என்றவர் - மொழிப்பற்று இல்லை என்றால் நாட்டுப் பற்று வராது என்கின்றார். “புலவர்களே, இலக்கிய கர்த்தாக்களே மனித சமூக வளர்ச்சிக்கான இலக்கியத்தை எழுதி என்னிடம் கொடுங்கள். ஆயிரம் பிரதி போட்டு உங்களுக்கும் கொடுத்து மற்றவற்றை நான் மக்களிடம் பரப்புகிறேன்” என்று வணக்கமாய் கேட்டவர். அரசுப்பணியில் இருந்த தமிழ் வித்துவான்களுக்கு, சமஸ்கிருதப் பண்டிதர்களுக்கு

இணையான சம்பளம் பெற்றுத் தந்தவர். இதுவெல்லாம் எத்தனை தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு, வித்துவான்களுக்கு, இலக்கியகர்த்தாக்களுக்குத் தெரியும். இது எதுவுமே தெரியாமல் ஒரு பத்து, பதினைந்து மேற்கோள்களை மட்டுமே பிடித்துக் கொண்டு தொங்குகின்றவர்களிடம் “நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன் கோபம் வரவேண்டும்?” என்று கேட்கத்தானே தோன்றும். அதைத் தாண்டி இங்கே மொழி என்பதும், இலக்கியம் என்பதும் பெரும்பாலும் “பாடத்திட்டத்திற்குட்பட்டது”. ஆனால் பெரியாரின் மொழி என்பதும், இலக்கியம் என்பதும் மக்களுக்கானது, அதுவும் வளர்ச்சி நோக்கிய மனித சமூகத்திற்கானது. அதனுடைய பதிவுகள்தான் இந்தத் தொகுப்பு.

உங்களுடைய பெரியார் எழுத்துத் தொகுப்புகள் மற்ற தொகுப்புகளிலிருந்து எந்த விதத்தில் வேறுபடுகின்றன? குறிப்பாக, உள்ளது உள்ளபடியே பெரியார் எழுத்துகளைத் தொகுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் கால அடிப்படையிலும் பொருண்மை வாரியாகவும், பெரியார் எழுத்துகளைத் தொகுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் எப்படி தோன்றியது?

பொதுவாக, பெரியாரின் தொகுப்புகள் என்பது அதனதன் தலைப்புகளில் ‘தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதி’களாகத்தான் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. என்னுடைய முந்தைய தொகுப்பு உட்பட, அப்படியான பதிவுகள் பெரியாரை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளவும், அவருடைய நடவடிக்கைகளை அறிந்து கொள்ள மட்டுமே பயன்படுவதாகக் கருதுகின்றேன். பெரியாரைப் பல தலைப்புகளில், சில பக்கங்களிலும், மேற்கோள்களிலும் சுருக்குவதன் விளைவு, இரவிக்குமார் தொடங்கி இன்றைய தமிழ்தேசியர்களிலிருந்து ஜெயமோகன் வரைக்கும், “அந்த மேற்கோள்”களிலிருந்து சில வரிகளை உருவி எடுத்து “ஆய்ந்து - அவிந்து” பெரியாரைத் தலித்துகளுக்கு, சிறுபான்மையினருக்கு, பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு மொத்தத்தில் தமிழர்களுக்கு எதிராக நிறுத்துகின்ற ஒப்பற்ற வேலையை ஓயாமல் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அப்படியானால் பெரியார், பார்ப்பனர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவா பாடுபட்டார் என்ற பரிதாபத்திற்குரிய கேள்வி சமூகப் பிரக்ஞையுள்ள யாருக்குத்தான் வராது!

எனவேதான் பெரியாரை, அவரின் ஆழ், அகலத்தை, நீள, உயரத்தை உள்ளது உள்ளபடி - அவருடைய வாக்கியங்களில் இலக்கணப் பிழையா? அப்படியே இருக்கட்டும். பெரியாரை காலவரிசைப்படி - கருத்து முன்னுக்குப் பின் மாறுபடாதா? ஆமாம், இருக்கலாம்.

எந்த அடித்தல், திருத்தல் இல்லாமல் பெரியாரை - பெரியாராகப் படிக்க, பார்க்க வேண்டுமென்றால் உள்ளது உள்ளபடி, காலவரிசைப்படி தொகுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. இதுவே பெரியாருக்கு நாம் செய்யும் நல்லது என்றே நான் நம்புகிறேன்.

“நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன் கோபம் வர வேண்டும்?” என்ற தலைப்பில் பெரியார் எழுத்துகளைத் தொகுத்து, ஐந்து தொகுதிகளாக, 4000 பக்கங்களில் நூலாக்கி, வெளியிடும் இத்தருணத்தில் தங்களின் மன உணர்வுகளைக் கூறுங்கள்...

மூலப்பிரதிகளைப் படித்து அவற்றிலிருந்து சற்றேறக்குறைய ஏ4 அளவிலான 9000 பக்கங்கள் வரை டி.டி.பி செய்யப்பட்டவற்றை மீண்டும் வாசித்து, அவற்றை காலவரிசைப்படி, அந்தந்தத் தலைப்புக்குள் ஒழுங்கமைத்து 6000 பக்கங்களாகக் குறைத்து, இறுதியாக சுமார் 4000 பக்கங்களாகத் தொகுப்பு வர உள்ளது. அய்ந்தாண்டு கால உழைப்பு இது. தொடர்ச்சியான இந்தப் பணியினால் என்னுடைய வலது கண்பார்வை பாதிக்கப்பட்டு, ஒரு ஆறு மாதகாலம் இடைவெளியேற்பட்டது. இப்போது நினைத்தாலும் பிரம்மிப்பாகத்தான் உள்ளது. ஆனால் பெரியாரை - பெரியாராக பதவுரை, பொழிப்புரை ஏதுமின்றி படிக்க வேண்டும் - படிப்பிக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய தேடலின் வெளிப்பாடு இது.

தரவுகளைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய தந்தையார், தஞ்சை ந.பசுபதி மற்றும் எனது மாமனார் மண்ணச்சநல்லூர் ச.க.அரங்கராசன் ஆகியோரின் நூல் சேகரிப்பும், திராவிடர் விடுதலைக் கழகத்தின் தலைவர் தோழமைக்குரிய கொளத்தூர் மணி அவர்களின் குடிஅரசு சேகரிப்பும் பெரிதும் துணை நின்றன. அதுபோலவே விடுதலை இதழ்களை ஒருசேரப் படித்து குறிப்புகள் எடுக்க அனுமதி கேட்டபோது, எனக்கு அனுமதி வழங்கிய விடுதலை ஆசிரியர், திராவிடர் கழகத் தலைவர் மரியாதைக்குரிய அய்யா கி.வீரமணி அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினை சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். என்னுடைய இந்த முயற்சியை - என்னுடைய பெரியாரியப் பணியினை அங்கீகரித்து தொகுப்பினை வெளியிடுகின்ற என்.சி.பி.எச் நிறுவனத்திற்கும் நன்றி சொல்ல விழைகின்றேன். எனது வலது கண்பார்வை மீட்டெடுக்கப்பட்டபோது என்ன மனநிலையில் இருந்தேனோ அதைப்போலவே இந்தத் தொகுப்பு வெளியாகும் தருணத்தையும் உணர்கின்றேன்.



இன்றைய சமூக அரசியல் சூழ்நிலையில் பெரியார் சிந்தனைகளுக்கான தேவைகளை எப்படி உணர்கிறீர்கள்?

இன்றைய சமூக அரசியல் சூழ்நிலையில், இந்துத்துவ சக்திகள் வளர்ந்துவிட்டன. எல்லாவற்றையும் சாதியும், மத அடிப்படையிலும் தீர்மானிக்கிறது. அதனால் பெரியார் மண்ணில் ஒரு 'கிராக்' ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லுவது எவ்வளவு சரி? அல்லது உண்மை என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் அது பெரியாருக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியல்ல. சோவியத் ஒன்றியம் உடைந்துவிட்டது எனவே மார்க்சியம் தோற்றுவிட்டது என்று சொல்வது எவ்வளவு பெரிய அவலச் சிந்தனையோ அதுபோலத்தான் இதுவும்.

சாதி ஒழிந்து - மானமும், அறிவும் உள்ள சுயமரியாதை மிக்க சமதர்ம சமூகமாக இது மாறுகின்றவரை - அதற்குத் தடையான காரண, காரியங்கள் இருக்கின்ற வரை இங்கே பெரியாரின் தேவை அவசியமானது, தவிர்க்கமுடியாதது.

பெரியாரை 'கடவுள் மறுப்பாளர்', பார்ப்பன எதிர்ப்பாளர், இடஒதுக்கீட்டு ஆதரவாளர் போன்ற சிமிழுக்குள் அடக்கக் கூடாது என்கிறீர்களே! பின் எப்படி பெரியாரைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்?

அவை மட்டுமல்லவே பெரியார். ஒட்டுமொத்த பெரியார் என்பது மனித நேயத்தின் உச்சம். அவரது சிந்தனைகளும், செயல்பாடுகளும் சுயமரியாதை - சாதி ஒழிப்பு என்ற மய்யப்புள்ளியிலிருந்து புறப்பட்டவைகள். அதற்கு மாறாக எவையெல்லாம் பொதுப்புத்தியில் படிய வைக்கப்பட்டிருந்ததோ அவற்றையெல்லாம் கட்டுடைத்தக் கலகக்காரர் அவர். கடவுள் மறுப்பு, வகுப்புரிமை, பார்ப்பன எதிர்ப்பு என்பதெல்லாம் அவற்றில் சில கூறுகள். பெரியாரை வியாக்கியானப்படுத்தியவர்கள், விமர்சித்தவர்கள் அதைத் தாண்டி அதிகபட்சம் அவரை அடையாளப்படுத்தவில்லை. பெரியாரை நிறுவனமயப்படுத்தியதில் காட்டிய அவசரத்தை அவரை தத்துவமயப் படுத்துவதில் நாம் காட்டவில்லை என்பதால் ஏற்பட்ட விளைவு இது. எனவேதான் பெரியாரை சாதி ஒழிப்பு - சுயமரியாதை என்ற மய்யப்புள்ளியிலிருந்துதான் தொடங்கவேண்டும், தொடரவேண்டும்.

பொதுவுடைமை இயக்கங்களுக்குள் பெரியார் குறித்த விமர்சனம் குறைந்து, பெரியார் எழுத்துக்கள் மீது அதிக ஆர்வம் ஏற்பட்டு உள்ளதை எவ்வாறு பார்க்கின்றீர்கள்?

பெரியார் முதன்முதலில் சமதர்ம அறிக்கையினை தமிழில் மொழிபெயர்த்து 1931-களின் இறுதியில் குடிஅரசில் வெளியிடுகின்றார். அதற்குப் பிறகுதான் சோவியத் பயணம் மேற்கொள்கிறார். அந்தச் சமதர்ம அறிக்கைக்கு, அவர் முன்னுரை எழுதுகின்ற போது, "மற்ற நாடுகளில் ஒரு விஷயம்தான் முக்கியமாய் கருதப்படுகின்றது. அதாவது முதலாளி (பணக்காரன்), வேலையாள்(ஏழை) என்பதுவேயாகும். ஆனால் இந்தியா விலோ மேல் ஜாதியார் கீழ் ஜாதியார் என்பது ஒன்று, அதிகமாகவும் முதன்மையானதாகவும் இருப்பதால் அது பணக்காரன் ஏழை தத்துவத்திற்கு ஒரு கோட்டையாக இருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகின்றது.

ஆதலால் இங்கு சமதர்மத்திற்கு இரட்டிப்பு அதிகமான எதிர்ப்பு இருந்து வருவதுகொண்டு சமதர்ம உணர்ச்சி தலைதூக்க முடியவில்லை" என்று குறிப்பிடுவார். அந்தப் புரிதல் இவ்வளவு காலங்களுக்குப் பிறகு பெரியார் எழுத்துகள் குறித்த வாசிப்பு என்ற ஆர்வமாக வெளிப்படுவது மகிழ்ச்சிதானே.



பெரியார் குறித்து ஒரு சில தலித் ஆய்வாளர்கள் முன்வைக்கும் விமர்சனங்கள் பற்றி... குறிப்பாக, பெரியார் இடைநிலைச் சாதிகள் சார்ந்து செயல்பட்டார், பெரியார் சிந்தனைகள் இடைநிலைச் சாதி சார்ந்த வரம்புக்குட்பட்டவை என்பது பற்றி உங்கள் கருத்து?

அம்பேத்கர் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர்தான் தலித் ஆய்வாளர்களிடையே பெரியார் பற்றிய விமர்சனங்கள் துவங்குகின்றன. அதற்கு முன்னால், பெரியார் தலித் விரோதியாகக் காட்டப்படவில்லையா என்று சொன்னால், காட்டப்பட்டார். அதுவும் நீங்கள் சொல்கின்ற இடைநிலைச் சாதிக்காரர்களாலேயே அப்படி காட்டப்பட்டார். பெரியார் ஒட்டுமொத்த சாதி ஒழிப்புப் போராளியே தவிர, ஏதோ ஒரு நிலைக்கு சார்பானவர் அல்ல. “சூத்திரன் என்ற கலத்தில் நீங்கள் பதியப்பட்டிருப்பதில் உங்களுக்கு சிறிதாவது மானம் இருந்தால் பறையன் என்கின்ற பட்டம் போக வேண்டுமென்பதில் கடுகளவாவது வருத்தம் இருக்குமா?” என்றும், “பறையன் பட்டம் போகாமல் உங்களுடைய சூத்திரப் பட்டம் போய்விடும் என்று கருதுவீர்களே ஆனால், நீங்கள் வடிகட்டின முட்டாள்களே ஆவீர்கள்” என்றும் அவர் இடைநிலைச் சாதிகளிடம்தான் சொன்னார். தயவு செய்து இந்தத் தலித் ஆய்வாளர்கள் குறைந்தபட்சம் 1925லிருந்து 1938வரைக்குமான குடி அரசு தொகுப்புகளை மட்டுமாவது படிக்க வேண்டும். அல்லது பெரியார் களஞ்சியம் தொகுதி 7-21, 25,26 தொகுதிகளையாவது கொஞ்சம் ஆழமாகப் படிப்பது நல்லது. தூங்குபவனை எழுப்பி விடலாம், ஆனால் தூங்குபவர்களைப் போல நடப்பவர்களை எழுப்புவது ரொம்ப கஷ்டம்.

பெரியாரின் சிந்தனைகளைப் பரப்புவதில் முன்பு இருந்ததைவிட பெரியாரிய இயக்கங்களின் முனைப்பில் தொய்வு ஏற்பட்டு உள்ளது என்ற விமர்சனம் எழுந்துள்ள அதே வேளையில், சமீபகாலங்களில் பெரியார் எழுதிய மற்றும் பெரியாரைப் பற்றிய நூல்கள் அதிகளவில் விற்பனையாவதை எப்படி எடுத்துக்கொள்ளலாம்?

தொய்வு ஏற்பட்டுள்ளதா? இல்லையா? என்ற விமர்சனத்திற்குள் நான் போகவில்லை. ஆனால் ஒரு பெரிய அமைப்பு பல குழுக்களாகப் பிரிந்து முன்னைக்காட்டிலும் வீரியமாக இன்றைய சமூக அரசியல் சூழலுக்கேற்ப பல்வேறு வடிவங்களில் பெரியாரின் சிந்தனைகளை பரப்புரை செய்துகொண்டுதானுள்ளனர் என்பதுதான் உண்மை. ஒருவேளை பலராக வெவ்வேறு திசைகளில் இருப்பதால் தொய்வின் தோற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆசிரியர் வீரமணி அவர்கள் ஒருமுறை, “இது ஒரு நாற்றாங்கால். இந்த நாற்றாங்காலிலே நம்மை அறியாமல் ஒரு சுனாமியோ - ஒரு வெள்ளத்தினாலோ - ஒரு புயலினாலோ - ஒரு சூறாவளியினாலோ அந்தப் பயிர் அங்கே ஒருமுறை அழிந்துவிட்டது என்று சொன்னால் நிலம் பத்திரமாக இருக்கிறது. விதைகள் பக்குவப்பட்ட பண்ணைகள் இருக்கின்றன. எனவே அதோடு முடிந்துவிட்டது என்று யாரும் - எதிரிகள் உட்பட தயவுசெய்து கணக்குப் போட்டுவிடக்கூடாது” என்று சொன்னார். இதன் விளைவுதான் இன்றைக்குப் பெரியாரைப் பற்றிய நூல்களும், பெரியாரின் நூல்களும் அதிக அளவில் விற்பனையாவது. பெரியாரைத் தெரியாத - பார்த்தேயிராத இன்றைய இளைய தலைமுறை பெரியாரைத் தேடுகிறது, தேவையை உணர்கிறது என்றால் தொய்வு என்பது ஒரு தோற்றப் பிழைதான்.

பெரியாரை வாசிக்கத் தொடங்கும் இளம் வாசகர்களுக்கு உங்கள் அறிவுரை?

யாரும் இங்கே நடுநிலையாளர்கள் கிடையாது. எல்லோருமே ஏதோ ஒருவகையில் ஒரு அமைப்பையோ, ஒரு தத்துவத்தையோ சார்ந்துதானிருப்போம். அதுதான் யதார்த்த உண்மை. ஆனாலும் பெரியாரைப் படிக்கத் துவங்கும் முன் உங்களுக்குப் பெரியாரைப் பிடிக்கும் என்றாலுங்கூட அந்த முகத்தைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு பெரியாரை பதவுரை, பொழிப்புரை, பொருளுரை, அகல உரை ஏதுமின்றி பெரியாராக மட்டுமே படியுங்கள். அதற்குப் பின்னால் பெரியாரைப் பற்றிய வியாக்கியானங்களையும், விமர்சனங்களையும் படியுங்கள் என்பது என் பணிவான வேண்டுகோள்.

பெரியார் எழுத்துகளைத் தொகுக்கும் பணியில் இப்போது என்ன செய்து வருகின்றீர்கள்?

பெரியார் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காட்டிலும் இன்னும் அறியப்பட வேண்டியவராக இருக்கின்றார். பெரியார் சொல்லப்பட்டதை விடவும் இன்னும் கூடுதலான சுயசிந்தனை தொகுப்பாக இருக்கின்றார். பெரியார் இன்றும், என்றும் தேவை என்பதை இந்தச் சமூகம் உணர்கிறது, உணர்த்திக் கொண்டுள்ளது. எனவே பெரியாரை பெரியாராகப் படிக்க - படிப்பிக்க என் தேடல் இன்னும் தொடர்கிறது.

மூன்று தலைப்புகளில் என்னுடைய தேடல் தொடர்கின்றது. பெரியாரின் பெண்ணிய சிந்தனைகள் உலக அளவில் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டியவைகள். அவற்றை முழுமையாகத் தொகுக்க வேண்டும். இதைப் போலவே பெரியாருக்கும் கம்யூனிஸ்ட்களுக்குமான உரையாடல்களை ரொம்பவும் முக்கியமானதாகக் கருதுகிறேன். இந்த உரையாடல்களைத் தொகுத்து ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். அதைப் போன்றதே பெரியாரின் தொழிற்சங்க, தொழிலாளர்கள் பற்றிய பதிவுகளையும் தொகுக்க வேண்டும். என்னுடைய அடுத்த வேலைத் திட்டம் இவைகளாகத்தாம் இருக்கும்.



# முப்பதினாயிரம் கண்களுள்ள தும்பி கவிஞர் சிற்பி கவிதைகள்

இரா.காமராசு

**வா**னம்பாடி கவிதை இயக்கத்தில் உச்சம் தொட்டவர் கவிஞர் சிற்பி. மரபிலும், புதுமையிலும் வேருன்றி கவிதை படைப்பவர். பெருங்கவிஞர்கள் ஒரு கட்டத்தில் படைப்பிலிருந்து விலகிவிடுவார்கள். மாறாக, கவிஞர் சிற்பி தன்னைக் கவிதைகள் வழியே புதுப்பித்துக்கொள்கிறவராக இருக்கிறார். காரணம் சமகால உணர்வும், எதிர்கால அக்கறையும் அவரிடம் நிரம்ப உண்டு. தமிழில் வரும் நவீன எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து வாசிப்பவராகவும் அவர் இருக்கிறார். படைப்பின் ஊற்றுக் கண்களை உற்றுக் கவனிப்பதாலேயே அவரின் படைப்புகள் கீர்இளமை கொண்டு விளங்குகின்றன.

“ஒரு நல்ல கவிதை சூரியனைப்போல் தகதகக்கவும், பவள மல்லிகைப் பூப்போல் தன்னை அடையாளப் படுத்திக் கொள்ளவும், கம்பங்கூழ் போல் சாரம் ததும்பவும் தவறுவதில்லை. அது எந்தக் காலத்தில் பிறந்திருந்தாலும்” என்று கூறும் சிற்பி, 2012-இல் வெளிவந்த ‘நீலக்குருவி’க்குப் பிறகு தற்போது, ‘கண்ணாடிச் சிறகுகள் ஒரு பறவையே’ தந்துள்ளார். உரைநடை நூல்களும், இராமானுஜர் காவியம் போன்ற பெருநூல்களும் படைத்திருந்தாலும் ‘நிலவுப்பூ(1963)’வின் தொடர்ச்சியை இத்தொகுப்பிலும் காணமுடிகின்றது.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் பெரும்பாலும் சூழலியம் சார்ந்து இயங்குகின்றன. பின் காலனிய நாடுகளில் மனிதமும், இயற்கையும் வதைப்பட்டதை எழுதும் பசுமை எழுத்துக்கள் மிகுதி. தமிழ்ச் சூழலில் இவ்வித சூழலிய எழுத்துக்கள் மிகக்குறைவு. இயற்கையிலிருந்து முளைத்துத் திளைத்தவை தமிழின் பண்டையக் கவிதைகள். திணை வெளிதானே நம் அகமும், புறமும். நிலத்தை, நீரை, காட்டை, கானுயிர்களை, வானுயிர்களை இக்கவிதைகளில் கவிஞர் சிற்பி மனிதன் முன் நிறுத்தி கேள்வி கேட்கிறார். அறிவியலும், அறிவியலும், உயிரிரக்கமும் கூட்டுச் சேர்ந்து கவிச்சொற்களாகியுள்ளன. எளிமையும் நுட்பமும் கூடிய அழகியல் சிற்பியுடையது. இக்கவிதைகளிலும் இவையே மெருகூட்டுகின்றன.

காட்டின் அழகை விரித்துச் செல்லும் ‘அது ஒரு காடு’ இயற்கையைக் கொண்டாடுகின்றது. இறுதியில்,

காட்டு மரக்கிளை வெட்டியோர் மனிதன் / கோடரி செய்தான் / காலம் செலச்செலக் கோடரி பெருகி / காடுகள் அழியும் / பாட்டு மணிக் குரல் கேட்டு நடந்த / நதிகள் தொலையும் / பஞ்சம் தஞ்சையின் முகவரி கேட்டு / வயலில் திரியும் / சீட்டுக் கிழிந்து செதுக்கிய மலைகள் / கப்பலில் ஏறும் / சின்னப் போத்தலில் கங்கை காவிரி / வாழ்க்கை அடங்கும் / மீட்டும் அடிமை யுகமொன்று பிறக்கும் / அறிகுறி தோன்றும் / விலை போய்விட்ட / மனிதரின் நாடு / அது ஒருகாடு!

காடுகள் அழித்த நாடு காடாகவும், விலங்குகள் அழித்த மனிதன் விலங்காகவும் மாறி நிற்பதை மிக அருமையாகப் பதிவு செய்கிறார். ‘ஒரு சிங்கவால் குரல்கின் மரணத்துக்’காகப் பதைபதைக்கிறார் கவிஞர் ஒரு கவிதையில். மரக்கட்டிலில் தூக்கமின்றித் தவிக்கிறார், காரணம் ‘வனதேவதை’ குடியிருந்த மரமாம் அது. கட்டிலை ஒதுக்கித் தரையில் படுத்துறங்குகிறார் ஒரு கவிதையில். ‘கடைசிமரம்’ ஒரு கவிதையில் தன் இதயத்தால் அழுகிறது. ‘காட்டின் கனவான்’ என யானையை உச்ச முகர்கிறது ஒரு கவிதை. “ஆதி இயற்கையான கடலின் / திமிங்கிலத்துக்குப் போட்டியாய் / பூமி படைத்துக் கொண்டது / யானையை” என்கிறார் கவிஞர். ‘கண்ணாடிச் சிறகுகள் ஒரு பறவையின்’ அதிசயப் பறவையின் அழகில் மூழ்கித் திளைக்கிறார். “வானத்து நீலத்தை / வைரக் கீறலெனக் கிழித்தபடி / அத்திமர அடர்த்திக்குள் பறந்து / கம்பிக் கால் மறைய / அமர்ந்து கொண்டது அப்பறவை” என்றும் “தும்பிச் சிறகைப் பெரிதாக்கிக் / காஞ்சிப் பட்டாய்த் தகதகக்கும் / கண்ணாடிச் சிறகுகள்” என்றும் காட்சிதரும் பறவை, மறுநாள் புன்னைமரத்தடியில் சடலமாகக் கிடக்கிறது. “எல்லையற்ற பேரழகுக்கும் / இறுதி உண்டு உண்டென்னும் / இயற்கை விதி / வென்றதோ?” என மனசு கனக்க கவிதை முடிகிறது.

பறந்து செல்லும் 'தும்பி'யைப் பார்த்து "அதன் இரண்டு கண்களில் முப்பதினாயிரம் சிறு கண்கள்" என வியக்கிறார் கவிஞர். 'ஆதிவாசி'யை இப்படி அறிமுகப்படுத்துகிறார். "காட்டுக் கொடிகளென / நரம்புகள் புடைத்த கால்களில் / உறைந்திருக்கின்றன / ராஜநாகத்தின் துடிப்பும் / மலை அணிலின் துள்ளலும் / கருஞ்சிறுத்தையின் பதுங்கலும்" என்றும், "மூக்கு நுனியில் / முந்நாறு வாசனைகளை / வேறு வேறாய்த் தரம் பிரிக்கும் / சோதனைச்சாலை" என்றும் கூறி, "மலசன், காடன், வேடன் / எல்லாம் நீங்கள் இட்ட / பெயர்கள்... நீங்கள் அறிவீர்களா / கானுயிர் அனைத்துக்கும் / பெயர் வைத்த பெரிய மனிதன் அவனென்று?" என்பதாக ஆக்கி வைத்திருக்கும் பொதுச்சமூகத்தின் புத்தியில் அறைகிறது கவிதை.

இன்னொரு கவிதை மொர்ஷியஸ் தீவில் காணாமல் போன 'டோடோ பறவை'க்காகவும், அப்பறவை அருகியதால், சந்ததியின்றி அழிந்து வரும் 'கல்வாரா' மரங்களுக்காகவும், கண்ணீர் விடுகிறது. கவிஞரின் பார்வைகள் இயற்கையை மரிமரி இரசிக்கவும் செய்கின்றன. பச்சைப் பாம்பு 'கண்கொத்தி' என அம்மா சொல்ல, 'உன் அழகு கண்ணைக் கொத்தும் என்பதல்லவா உண்மை?' என கவிஞர் மறுமொழி தருவது இரசிக்கத்தக்கது. இதே போல 'காந்தள்' பூவை சங்கப்புலவர்கள் பாடியவற்றை வரிசைக்கட்டி சொல்லி, கார்த்திகைப்பூவை 'கண்வலிப்பு' எனும் போது மனம் வலிக்கிறது என்கிறார்.

இப்படி இயற்கை உயிர்களை, அவற்றின் இருப்பை, இன்மை அழிவை பல கவிதைகளில் கவிஞர் உயிர்ப்புடன் தருகின்றார். இயற்கைச் சமநிலை காப்பதும், பல்லுயிர் ஒம்பலும் இன்றையத் தேவைகள். சூழல் காப்பில் ஈடுபடாவிட்டால் மனிதர்களுக்கான நிலமே சூன்யமாகும் ஆபத்து. மலைகளை, ஆறுகளை, மணல்வெளியை, நிலத்தை, நீரை, வனத்தை, காட்டுயிர்களைக் காப்பதே இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் முதன்மைச் சவால்.

முன்பொரு கவிதையில் காவிரியை - 'நெல் வயல்களின் பச்சை ரத்தம்' என்கிறார். இத்தொகுப்பில் நீரை 'உயிரின் சங்கிலி' என்கிறார்.

"குழாயின் விளிம்பில் / முத்துச்சொட்டாய்த் / திரண்டது ஒருதுளி, அதனுள் / உற்றுப்பார்த்தேன் / பாடி நகர்ந்து வரும் / ஒருநதி. பாறைமேல் விழுந்து / வைரச்சிதறலாய் / விழும் ஓர் அருவி. உச்சி மலை மடிப்பில் / சோலைக்குள் / ஒளிந்திருக்கும் ஈரம். ஆதித்தாவரமான / புல்லிதழில் / தயங்கி நிற்கும் நீர்மணி. மேலே / கண்ணுக்குத் தெரியாமல் / முகடுகளில் உராயும் / முகில் எங்கோ / தொலை தூரத்தில் / எல்லைகளுக்கப்பால் / அலைபாயும் கடல். மீண்டும் பார்த்தேன் / இல்லை நீர்த்துளி / உயிரின் சங்கிலி." அன்பின் வழியது உயிர்நிலை என்ற வள்ளுவரின்,

வாடிய பயிரில் உயிரைக்கண்ட வள்ளலாரின் உயிர் இரக்கப்பண்பின் நீட்சியாய் விரிகிறது கவிஞர் உள்ளம்.

கவிஞன் காலத்தின் மனசாட்சி. வாழும் காலத்தின் நிழலை தன் கவிதைகளில் ஒட்டிவைக்கிறான் கவிஞன். கவிஞர் சிற்பியும் தன் நெஞ்சை உலுக்கிய சிலவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளார். காதலால் நிகழ்த்தப்படும் சாதலை, ஆணவக் கொலைகளை - கள்ள மௌனங்கள் எனக் கண்டிக்கிறார். பெண்ணைக் கற்பென்றும், நீதியென்றும் காவு கொள்ளும் ஆணிய அநீதியை 'கல்லெறிகாதை' எனும் கதைக்கவிதையில் தோலுரிக்கிறார். 'முட்டைகள் நிரம்பிய கூடை'யில் வெடிகுண்டு சலாச்சாரத்திற்கு எதிராக வெடிக்கிறார். சந்தக் கவியிசையில் 'தெரியாத வைகளின் இதிகாசம்' எனத் தமிழ்நாட்டின் கீழ்மைகளைப் பந்திவைக்கிறார். நாள்தோறும் வந்து விழும் செய்தி களின் தீ நாக்குகளால் இவரின் 'காலைத் தேநீர் இரத்த மாகிறது'. இன்னொரு கவிதை பிணஅறை 'காவலாளி' வழி நடப்புச் சமூகத்தின் கோர முகத்தைச் சுட்டிச் செல்கிறது. 'மனிதன்' என்னும் கவிதை "தானும் சுழன்று / ஞாயிறையும் சுற்றிவரும் / பூமிபோல் / தன்னையும் அழித்து / மண்ணையும் அழிக்கக் / காத்திருக்கிறான் / மனிதன்... என்று விசனப்பட்டு, 'மனிதனா இவன்? / பூமியைத் தின்னும் / பூச்சி / சீச்சி... சீச்சி...' என மதிப்பிழந்த மனிதனுக்காக வேதனைப்படுகிறது. மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொருளாசை, புகழாசை களில் தன்னிலை தாழும் மனிதக் கீழ்மைகளைத் தன்

**கண்ணாடிச் சிறகுகள் ஒரு பறவை சிற்பி**  
**வெளியீடு: கவிதா பப்ளிகேஷன்**  
**சென்னை - 600 017**  
**விலை: ரூ. 80.00**



கவிதைகளில் கூர்மையாகக் கவிஞர் சிற்பி பதிவு செய்கிறார். இப்படிச் சமூகத்தைச் சாடும் அதே வேளை, விழ விழ எழும் நம்பிக்கைத் தெறிப்புகளையும் மனிதர்களுக்கு தன் கவிதை வழியே வழங்கிச்செல்கிறார். காதலுக்காக காதலையே ஈகை செய்த நாட்டில், சக உயிரியான பெண்ணின் முகத்தில் ஆஸிட் ஊற்றும் அசிங்கத்தை விமர்சிப்பதோடு, அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட பெண் 'நானும் வாழ்வேன்' எனக் கூறுவது போல ஒரு கவிதை படைத்துள்ளது நம்பிக்கை ஊற்று.

வாழ்க்கை பற்றிய தேடல்தான் எல்லாமுமாக அமையும். கவிப்பார்வை வாழ்க்கை குறித்த வழமையான சிந்தனைகளைக் குறுக்கீடு செய்யும். விடுதலை என்பதுதான் இறுதி நிலை. உணர்வுப் பின்னலில், அறிவுத் தேட்டத்தில், மனித மனதின் நுட்பங்களை படைப்பாளிகளால் எளிதில் கண்டடைய முடியும். கவிஞர் சிற்பியும் அப்படியாகச் சில கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். 'தேடும் சொற்கள்' கவிதையில் சொற்கள் துரத்திக் கொண்டே வருகின்றன. ஆற்றுநீர் அழைப்பாக, தென்னந்தோகை கூவலாக, கோயில் கலசமாக, பெருமூச்சாக, ஓலமாக... தும்பிகள் மாதிரி எங்கும் சொற்கள்... சலனமற்றுப் போகிறான் மனிதன். அதேபோல 'அந்நியன்' கவிதையில் தெருவில் உண்ணுமிடத்தில், மேடையில், நடையில், படுக்கை அறையில்... என எங்கும், 'எப்போதும் / என்பின்னால் / யாரோ வருகிறார்கள்' எனப் பதைக்கிறார். 'முடிவு' என்றொரு கவிதை, வாழ்க்கை முடிவின் குறியீடாக அமைகிறது. நாய் பற்றிய தமிழ்ச் கவிதைகளில் சிற்பியும் ஒரு நல்ல நாயைப் படைத்துவிடுகிறார். 'தொலைந்து போன நாய் கவிதையில் 'தருமனோடு வானகம் போன / அந்த நாய் / அகப்படுமா என அலைந்து சலிக்கிறேன்' எனக் கவிதையை முடிக்கிறார். கிராமத்து மனிதர்கள் பலர் மடிந்து போகிறார்கள். பால்ய நினைவுகள். வேறிச்சோடிக்கிடக்கிறது தெரு. 'இன்மையின் இருப்பு' வெறுமையாய் மனதைத் தகிக்கிறது ஒரு கவிதையில். முகம் இல்லா மனிதனின் 'முகவரி', அந்நியத்தை வெளிப்படுத்தும் 'இறந்த காலம்' ஆகிய கவிதைகளும் ஆழ்மனத் தேடலாக அமைகின்றன.

இவை வாழ்விலிருந்து வாழ்வின் பொருளைத் தேடும் கவிதைகள். மனித உறவுகள் சிதிலமடைந்து வருகின்றன. மனித உணர்வுகளைவிடப் பொருள் மதிப்பு கூடிவிட்டது. மனிதன் சமூகத்தில், குடும்பத்தில் ஏன் தனக்குத்தானே அந்நியமாகிப் போகிறான். இந்த நிலைகள் கவிஞரின் கவித்தெறிப்புகளாக வந்து விழுகின்றன. முகம், முகவரி, அடையாளங்கள் இழந்த மனிதன் வெறும் சர்க்காக - சக்கையாக மரிப் போவதை - மக்கட்பண்புகளற்று மரம் போல்வராவதை இதைவிட எப்படிச் சொல்லமுடியும்?

கவிதை என்றால் இலக்கியத்தின் அரசி. முதலில் கவிதையாக அது இருக்க வேண்டும். பின்னர்தான்

கவிதையில் என்ன இருக்கிறது? எனப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி அழகு மிளிரும் சில கவிதைகளும் இத் தொகுப்பில், பாவேந்தரால் அடையாளங் காட்டப் பட்டவர் சிற்பி. அழகின் சிரிப்புபோல, ஒரு அற்புதக் கவிதை 'புல்லின் கதை'. "ஒருதுளி நீர் / சிறுபிடி மண் / உயிர்ப்பேன் அதில் / என்றது புல். புல்லிதழ் நுனி / போதும் இனி / குந்தும் இடம் / என்றது பனி. அட்டா பனி / அடங்கிடச் சுகம் / ஒடுங்குவேன் நான் / என்றது வான். வெண்பனிச் சிறை / விழுந்தது வான் / விடுவிப்பேன் நான் / என்றது கதிர். ஒன்றில் ஒன்று / ஒன்றுக்குள் ஒன்று / ஒன்றினைத் தின்று / வாழும் மற்றொன்று! விளக்கங்கள் தேவைப்படாத அமிழ்தக் கவிதை இது.

முரண்கள் எப்போதும் அழகுதான். "வானத்தை / நீலக்குடை என்றதும் / விஞ்ஞானி சிரித்தான். வைரத்தை / நிலக்கரி என்றதும் கவிஞன் சிரித்தான்" என்பதில் இதை உணரலாம்.

இன்னொரு கவிதை: தலைப்பு 'ஓய்வு'

இந்த மணல் வெளியில் / நிழலுக்கு / ஒரு மரமில்லை. நாளெல்லாம் / வெயில் பருகும் / தாகம் / நட்சத்திரங்கள் / உரையாடும் இரவில் / ஓட்டுக் கேட்டு / மனப் புழுக்கம் / ஆறும் மணல் துகள்கள் / வண்ணத் துணுக்குகளாய் / ஓயாமல் சிறகடிக்கும் / கடல் பறவைகள் / எங்கே போய் / ஓய்வெடுக்கும்?

இப்படி அழகியலை நளினமாகச் சிற்பி படைத்து விடுகிறார்.

'ஹைக்கூ' வடிவத்தில் அதிகம் ஈடுபாடு இல்லாதவர் சிற்பி. இத்தொகுப்பில் 'மின் துளிர்கள்' என்னும் தலைப்பில் குறுங்கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

பவளமல்லிகை வேரில் / பதுங்கிய தவளைக்கு / நித்தமும் பூ மழை / நாய்கள் துரத்திக் குரைக்க / ஓடுபவனின் நிழல் / இன்னொரு நாய் / ஆளரவம் அற்ற சாலை / பாவம் பிள்ளையார் / சூரைத்தேங்காய்க்கு ஏங்கி / மணல் தோண்டிய / படுகுழிகளில் கிடக்கிறது / ஆற்றின் சடலம் / தப்பித்தால் பட்டுப்பூச்சி / அகப்பட்டால் / பட்டுப்புடவை.

இப்படி அழகும், அமைதியும் நிரம்பி கவிதைகள் சிலிர்த்துகின்றன.

படைப்பு அனுபவம் எழுத்தின் அடர்த்தியில் தெரியும். கவிஞர் சிற்பியின் நீண்ட அனுபவம் இக் கவிதைகளில் முதிர்ச்சியாக வெளிப்படுகின்றன. அவருக்கே உரித்தான சொற்சேர்க்கைகள், இசையழகுகள், சொல்முறைகள், விளையாட்டுக்கள், விசாரணைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன. இயற்கை, உயிர்கள், சூழல் காப்பு ஆகிய தடங்களில் பயணிக்கும் கவிதைகள் தமிழ்ச் சூழலிய இலக்கிய வகைமை வளர்ச்சிக்கு உரமாகும்.



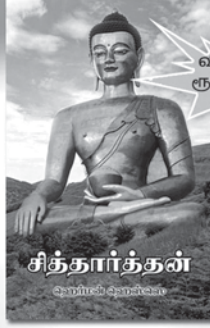
# நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்



விலை ரூ. 995/-

தேசியம் கண்ட தேசியப்பறவை  
பேராசிரியர் முதுமுனைவர் கி.முத்துச்செழியன்

சித்தார்த்தன்  
ஹொம்மன் ஹெஸ்ஸெ

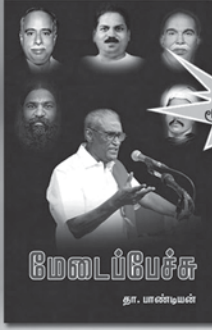


விலை ரூ. 115/-



விலை ரூ. 60/-

ராசாத்தியம் ஒரு பக்கிரியும்  
தாமரை செந்தூர் பாண்டி



விலை ரூ. 170/-

மேடைப்பேச்சு  
தா. பாண்டியன்

உலக வானொலிகள்  
(பொது சேவை ஒலிபரப்புகளை மையப்படுத்தி)  
முனைவர் தங்க.ஜெய்சக்திவேல்



விலை ரூ. 230/-



விலை ரூ. 155/-

மொழியெயர்ப்பியல்  
ந.முருகேசபாண்டியன்



விலை ரூ. 130/-

கொள்கை வழிகாட்டி  
பா. வீரமணி

இரும்புக் காலமும்  
சங்க இலக்கியமும்  
முனைவர் கி.இரா. சங்கரன்



விலை ரூ. 75/-



விலை ரூ. 265/-

திப்புலின் வாள்  
பகவான் எஸ். கீதவாணி  
தமிழில்: வெ.ஜீவானந்தம்

## நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com



# சங்கக் கவிதைகளில் ஒழுங்கும் ஒழுங்கின்மையும்: பாணர் புலவர் மரபை முன்வைத்து ந.முருகேசபாண்டியன்

சங்ககாலத் தமிழர்கள், நடைமுறை வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறைகள், நல்லது-கெட்டது என்ற முரணில் ஒழுங்குகளை வலியுறுத்தின. இத்தகைய ஒழுங்குகள், ஒருநிலையில் அறங்கள் எனப்பட்டன. அதேவேளையில் ஒழுங்கின்மை என்பது, ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்திற்கு எதிரானது என்ற கருத்து, வலியுறுத்தப்பட்டது. அறம் என்ற பெயரிலான ஒழுங்குகள், எல்லோருக்கும் பொதுவானவை என்ற பார்வை, மேலோட்டமான நிலையில் பொதுப்புத்தியில் இன்றுவரை நிலவுகிறது. நடப்பில் சமூக உற்பத்தி சார்ந்த ஆதிக்க உறவுகளை ஒழுங்குகள் ஒருவகையில் நியாயப்படுத்துகின்றன. ஆதிக்க சக்திகள் அல்லது ஆள்வோரின் நலன்களே ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்தினருக்கானவை என்ற புணைவைக் கட்டமைக்க ஒழுங்குகள் உதவுகின்றன. ஒழுங்கானது, அறம் எனப் புனிதப்படுத்தப்படுவதில் நுண்ணரசியல் பொதிந்துள்ளது. அறம் புனிதமானது; என்றும் மாறாதது; காலந்தோறும் நிலைத்திருப்பது; ஒருபோதும் மாறாதது போன்ற கூற்றுகளின் மூலம் நிலவும் சமூக ஒழுங்குகள் தக்கவைக்கப்படுகின்றன. உடல் மீதான நேரடியான வன்முறையைவிட, மக்கள் மனதில் உருவாக்கப்படுகிற ஒழுங்குகள் வலிமையானவை. இதனால் ஆள்வோரின் அதிகாரம், நுட்பமான முறையில் பரந்துபட்ட மக்கள்மீது ஆழமாக வினையாற்றுகிறது. நடப்புச் சமூகச் சூழலுடன் மாறுபட்டு எதிர்த்துக் கேள்விகள் கேட்பது, ஒழுங்கின்மை எனக் குற்ற உணர்வு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. பொதுவாகச் சமூகத்தில் பொருளியல்ரீதியில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறவர்களின் நலன்களுக்குச் சார்பான ஒழுங்குகளையும், ஒழுங்கின்மைகளையும் வலியுறுத்திட விதிகளும் விலக்குகளும் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. வாய்மொழியாகக் கட்டமைக்கப்படுவதைவிட, இலக்கியப்படைப்புகள் மூலம் பதிவாக்குகிற ஒழுங்குகளும் ஒழுங்கின்மைகளும் ஒருநிலையில் சமூக ஆவணமாக மாறுகின்றன. ஒழுங்கு அவசியம் என்ற சூழலில், ஒழுங்கை மீறுதல் குற்றமாகக் கருதப்பட்டுக் கொல்லுதல் உள்ளிட்ட தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. பொதுவாக எதிரிணைகள் (Binary) மூலம் எல்லாவற்றையும் மதிப்பிடுகிற போக்கு, வழக்கில் இருக்கும் நிலையில்,

ஒழுங்கு-ஒழுங்கின்மை குறித்த மதிப்பீடுகள் அடிப்படையானவை. சங்க இலக்கியப் பிரதிகளை ஒழுங்கும் ஒழுங்கின்மையும் என்ற அடிப்படையில் அணுகிடும்போது, வரலாற்றின் பன்முகங்கள் அழுத்தமாக வெளிப்படுகின்றன.

அறம் வெல்லும் மறம் வீழும் என்பது வெறுமனே நம்பிக்கை சார்ந்தது. அதியற்புத ஆற்றலுடன் தொடர்புடைய விதித் தத்துவம், விண்ணுலகு பற்றிய புணைவைக் கட்டமைத்தது. மக்களை பிறப்பு, பால்ரீதியில் பிரித்து ஏற்றத்தாழ்வுகளை நியாயப்படுத்துகிற மதங்கள், நிலவுகிற சமூகச் சூழலை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அடிமை உடல்களைத் தயாரிக்கிற பணியைச் செய்கின்றன. ஆள்கிறவர்களின் அதிகாரத்தையும் நலன்களையும் காப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒழுங்குகள், காலந்தோறும் விதிகள் என்ற பெயரில் செல்வாக்குடன் விளங்குகின்றன. ஒழுங்கு என ஒன்றை வலியுறுத்தும் போது, தானாகவே ஒழுங்கின்மையும் ஆளுகை செலுத்துகிறது. எவற்றைக் கறாராகப் பின்பற்ற வேண்டும் என ஒழுங்குகளை வகுக்கும்போது, எவற்றை விலக்க வேண்டும் என்பது ஒழுங்கின்மையாக வரையறுக்கப்படுகிறது.

தமிழரின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிற சங்கப் பாடல்களில், தொகுப்பாளர்களின் நோக்கங்கள் காரணமாகக் குடிகளாக வாழ்ந்த மக்களின் குரல்கள், புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. இனக்குழு வாழ்க்கைமுறை சிதைவடையும் நிலையில், இயற்கையோடு இயைந்து, திணை சார்ந்திட்ட மக்களின் இருப்புக் கேள்விக்குள்ளானது. மரபு வழிப்பட்ட நிலையில் வேட்டையாடி உணவு ஈட்டிய குறவர், ஆநிறை கவர்தல், வழிப்பறி மூலம் பொருள் தேடிய எயினர், மீன் பிடித்து வாழ்ந்து வந்த பரதவர் போன்றோரின் வாழ்க்கை முறைகள் சிதைவடையத் தொடங்கின. வளமான மருத நிலங்கள் மூலம் வேளாண்மை செய்து ஆதாயம் பெற்றவர்களின் கை மேலோங்கியது. சங்க காலத்தில் கூத்தர், மழவர், உமணர், கொல்லர், தச்சர், குயவர், புலையர், புலவர் எனத் தொழில் அடிப்படையில் அழைக்கப்பட்ட

பல்வேறு பிரிவினரும் ஒத்திசைந்து வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களிடையே ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினரை இழந்தவர் களாகவோ, அசுத்தமானவர்களாகவோ கருதப்படாத நிலை நிலவியது. குடிகளாக வாழ்ந்த தமிழர்களிடையே காலப்போக்கில் முரண்பாடுகள் தோன்றின. சங்கப் படைப்புகளில், காலத்தினால் பிந்தைய கலித் தொகையில் புலையன் என்ற சொல், இழிவான பொருளில் கையாளப்பட்டுள்ளது. பரத்தையிடமிருந்து தனது கணவனுக்குத் தூதுவனாக வந்த பாணனைப் புலையர் எனக் கேவலமான தொனியில் ஒரு பெண் திட்டுகிறாள். (கலித்தொகை 68).

மொழியானது நிலத்துடன் பிணைக்கப்படும்போது, அம்மொழி புழங்கும் நாடு என்ற கருத்தியல் உருவாகிறது. அரசு, அதிகாரம், போர், வீரம் போன்றன மேலாதிக்கம் பெறும் சூழலில், சிறிய நிலப்பரப்புகள் சிதைக்கப்பட்டு, பெருநிலப்பரப்பு உருவாக்கப்படுகிறது. இனக்குழுவினராக வாழ்ந்துவந்த நிலைமை மாற்ற மடைந்து, குறுநில மன்னர்கள் வலுவடைந்தனர். மூவேந்தர் என்ற அரசியல் நோக்கிய செயல்பாட்டினை ஊக்குவிக்கும் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்றது. வேந்தர்களின் ஆளுகையின்கீழ் அரசியலதிகாரம், தமிழ் நிலப்பரப்பில் வீச்சாகப் பரவியது. தமிழ் நிலவெளியில் பாடல்களைப் பாடித் திரிந்த பாணர்களினால் கருத்தியல்ரீதியாகத் தமிழ்ச்சமூக அரசு உருவாக்கம் நடந்தேறியது. மன்னர்களுக்கிடையிலான போர்களை நியாயப்படுத்தும் வகையில், வீரத்தை முன்னிறுத்திப் புலவர்கள் உருவாக்கிய பேச்சுகள், மக்களிடையே போருக்குச் சார்பான மனநிலையை ஏற்படுத்தின. பல்வேறு குறுநிலப் பரப்புகளாகத் துண்டுபட்டுக் கிடந்த நிலையை மாற்றிப் பெருநிலம் பற்றிய புனைவுக்கு வித்திட்ட பாணர்களின் செயல்பாடுகள், முக்கியமானவை. வேடர், ஆயர், குறவர், எயினர், உமணர், பரவர், பாணர், துடியர், கூத்தர், பொருநர், பறையர், கடம்பர், கிணைவர் போன்ற புராதன இனக்குழுக் குடிகளையும் அவர்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வந்த மலை, காடு, கடற்கரை, புறவு போன்ற இடங்களையும் மாற்றியமைத்து, வேந்தர் ஆட்சியதிகாரம் சார்ந்து உருவாக்கியதில் புலவர்களின் செயல்கள் தனித்துவமானவை.

எட்டுத்தொகை நூலான புறநானூற்றில் வேந்தன், மன்னன், இறை, காவலன் போன்ற சொற்கள் ஆட்சித் தலைவரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வேந்தன் என்பது மூவேந்தர்களையும், மன்னன் என்பது குறுநில மன்னர்களையும், இறை மற்றும் காவலன் இனக்குழுத்தலைவர்களையும் குறித்தன. வேந்தர்களைப் பற்றிய தகவல்களை ஒதுக்கிவிட்டு ஆராய்ந்தால், புராதன இனக்குழுச் சமுதாயங்களின் வளர்ச்சி நிலை, எச்சங்கள், உருமாற்றம் போன்றவற்றைக் கண்டறியலாம். பெரும்பாலான குறுநில மன்னர்கள் கூட ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்ற இனக்குழுத் தலைவர்களே ஆவர். இனக்குழுச் சமூகத்திற்கே உரிய குழு மனப்பான்மையும்,

ஒன்றிணைந்த செயல்பாடுகளும், சங்கப்பாடல்களில் காணப்பெறுகின்றன.

இனக்குழுச் சமூகத்தின் அடிப்படையான அம்சம் 'உணவுப் பங்கீடு'. பகிர்ந்துண்ணும் வழக்கமுள்ள வேடர், குறவர் போன்றோர் குழுவாகச் சேர்ந்து வேட்டையாடிக் கொண்டு வருவதைத் தங்களுக்குள் பகிர்ந்து உண்ணும் இயல்புடையவர்கள். வேட்டை, ஆநிறை கவர்தல், ஆறலைக்களவுமூலம் உணவு சேகரித்த வேடர்கள், காலப்போக்கில், வேந்தர்களுக்காகப் போரிடுகிறவர்களாக மாறினர். சீறூர் மன்னர்களாக மாறிய குறுநில மன்னர்கள் இனக்குழுவினரின் நலனை முன்னிலைப் படுத்தினர். மலைநாட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்துவந்த வேட்டைச் சமூகத்தினரும் காட்டில் தினை, வரகு விதைத்த அரை வேட்டைச் சமூகத்தினரும் மலை நாட்டரசர் உருவாகப் பின்புலமாக விளங்கினர். மலைச்சாரலில், குறிப்பிட்ட பகுதியில் எரியூட்டிக் கைப்பற்றப்பட்ட நிலத்தில், அருவி அல்லது ஊற்று நீரால் தினை விளைவித்த கானக்குறவர்கள் இடம்விட்டு இடம்பெயர்ந்து செய்த விவசாயத்துடன், வேட்டையாடினர். இத்தகைய மலைநாட்டுக் குடிகளுக்குத் தலைவனாக உருவானவர்கள், தன்னாட்சியுடன் அரசினை நடத்தினர்.

நீர்ப்பாசன வசதியைப் பயன்படுத்தி, வேளாண்மையை விரிவுபடுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கியநிலை, மருதநிலப் பகுதிகளில் துரிதமானது. வேளாண்மையை மேற்கொண்டவர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசானது, 'வேந்தர்' தலைமையின் கீழ் வலுவானது. இத்தகைய வேளாண்மை வர்க்கத்தாரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக வேந்தர்கள், ஏற்கனவே பாரம்பரியமானமுறையில் அரசாண்ட குறுநில மன்னர்கள், இனக்குழுத்தலைவர்கள் போன்றோரைப் போர்களின் மூலம் வென்று, தங்களுடைய ஆளுகை நிலப்பகுதியை விரிவுபடுத்தினர். நீர் ஆதாரங்களை மேம்படுத்தி நிலத்தில் விளைச்சலைப் பெருக்கி, வளமான வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென்ப புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள், சமூக வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தின.

சங்கத்திணைசார் வாழ்க்கையில் தொன்மையான பழங்குடியினருள் பாணர்கள் இடம் பெயரும் இயல்புடையவர்கள். புலம் பெயர்ந்து அலைந்து கொண்டிருந்த பாணர்கள், மந்திரம், குறி சொல்லுதல், நிமித்தம், மருத்துவம் போன்றவற்றில் வல்லமையானவர்கள். அவர்கள் யாழ் என்றும் இசைக்கருவியை மீட்டியவாறு இசைப்பாடல்களைப் பாடினர். எப்பொழுதும் கூடி வாழும் இயல்புடைய பாணர்கள், கூத்தர்கள், விறலியர், பொருநர், பாடினியர் என அழைக்கப்பட்டனர். 'வல்லாண் முல்லை' சார்ந்த பாடல்களைப் பாடிய வாய்மொழி மரபினரான பாணர்களுக்கும் இனக்குழுத் தலைவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. 'முதுவாய்ப் பாணர்' என அழைக்கப்பெற்ற பாணர் மரபினர், பழங்குடி மக்களின் இனவரைவியல் வாழ்க்கையில் முக்கிய இடம்



வகித்தனர். பாணர் மரபிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் புலவர் மரபு தோன்றியிருக்க வேண்டும். பாணர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, புலவர்கள் வேந்தர்களுடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்தனர். எப்பொழுதும் அலைந்து திரிந்து புலம் பெயரும் இயல்புடைய பாணர்களின் வாய்மொழி மரபு, சமூக அரசியல் மாற்றத்தினால் மதிப்பிழந்தது. பாணர்கள், ஆதரிப்பார் யாருமின்றி அடுத்தவேளை உணவுக்காக வாடிய நிலையினால், வறுமைக்குள்ளாயினர். புலவர்கள், வேந்தர்களைச் சார்ந்து வாழும் சூழல் நிலவியபோது, பாணர் மரபு மட்டும் அழிவுக்குள்ளானது ஆய்விற் குரியது. வைதிக சமயத்தின் காரணமாகப் பார்ப்பனர்கள் சடங்குரீதியில் வேந்தர்களிடம் ஆதிக்கம் பெற்றமையினால், 'முதுவாய்ப் பாணர்கள்' புறக்கணிக்கப்பட்டனர். பாணர்களில் பார்ப்பனர் யாரும் இல்லாத சூழலில், பார்ப்பனர்கள் புலவர்களாகப் பாடல்கள் பாடியிருப்பது கவனத்திற்குரியது. வேந்தர்களிடம் வைதிக நெறி பெற்ற செல்வாக்குக் காரணமாகப் பாணர் மரபு வீழ்ச்சியடைந்தது. பாணர், பறையர், பொருநர், துடியர் போன்ற விளிப்புநிலைக் கலைஞர்கள், பரந்த நிலப் பரப்பினை ஆள்கிற வேந்தனின் ஆட்சிக்குத் தேவை யற்றவர்களாயினர்.

கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வைதிக சமயமும் அவைதிக சமயங்களான ஜைனமும் பௌத்தமும் சங்க காலத்தில் தமிழக நிலப்பரப்பில் நுழைந்தன. வேட்டைச் சமூகமும் இனக்குழு வாழ்க்கையும் சிதைவடைந்து, பெரு நிலப் பரப்பில் வேந்தனின் ஆட்சியதிசாரம் பரவலாகிய சூழலில், இருவகை சமய மரபுகளும் தமிழகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றன. வேள்வித் தீயை வளர்த்து யாகம் செய்த சமஸ்கிருதம் பேசும் பார்ப்பனர்களுக்கு மன்னர்களிடம் வரவேற்பு இருந்தது. புதிதாக உருவாகியிருந்த வணிகர்கள் ஜைன, பௌத்தத் துறவியரின் கருத்துகளை ஆர்வத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டனர். பார்ப்பனர்களின் பழக்கவழக்கம், பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பிலான சாதிய அமைப்பு போன்றன சங்க காலத்தில் தமிழகத்தில் மெல்ல ஊடுருவின. வேதமும் யாகமும் பார்ப்பனர்களின் ஆயுதங்களாக உருமாறின. தருமம் அல்லது ஒழுங்குகள் என்ற பெயரில் எதைச் செய்ய வேண்டும் எதைச் செய்யக் கூடாது ஆகியன வலியுறுத்தப்பட்டன. வைதிக நோக்கில் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட சடங்குகள் பரவலாயின. நால்வருணக் கோட்பாடு பெரிய அளவில் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. எனினும் யாகத்தின் மூலம் தீயினை வளர்த்துப் பார்ப்பனர்கள் செய்யும் சடங்குகள் புனிதமானவை என்ற நம்பிக்கை உருவாக்கப்பட்டது. பார்ப்பனருக்குக் கேடு செய்வது மாபெரும் பாவம் என்ற கருத்து, மன்னர், புலவரிடையே பரப்பப்பட்டது. அது பின்னர் காலப்போக்கில் மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய ஒழுங்காக வலியுறுத்தப்பட்டது. பார்ப்பனர்கள் சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் பெற்றிருவதைத் தங்களுடைய பாடல்களில் புலவர்கள் வலியுறுத்தியது, புதிய வகைப்பட்ட ஒழுங்குகளுக்கு வழி வகுத்தது.

பாணர்கள் ஆடல், பாடல், இசைக்கருவி மீட்டுதல் என நுண்கலைகளுடன் தொடர்புடையவராகச் செயல்பட்டபோது, புலவர்கள் அறிவு சார்ந்த நிலையில் வேந்தர்களுடன் நெருக்கமானவர்களாக விளங்கினர். வேந்தனின் அவையில் நிலையான இடம், வேந்தனுடன் நட்பு, பெருமித உணர்வு வெளிப்பாடு எனப் புலவர்களின் இயல்பு அமைந்திருந்தது. ஒருநிலையில் புலவர்கள் வேந்தனுக்கு ஆலோசனை வழங்கினர். சங்க இலக்கியப் படைப்புகளில் பாணர் என்ற சொல் 130 இடங்களிலும், புலவர் என்ற சொல் 43 இடங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. பாணர், இனக்குழுச் சமுதாயத்துடனும் புலவர், நிலவுடமைச் சமுதாயத்துடனும் தொடர்புடையவர்கள் எனக் குறிப்பிட முடியும். புலவர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்த சீறார் மன்னர், குறுநில மன்னர், வேந்தர் ஆகியோரைச் சார்ந்து பாடல்கள் பாடி வாழ்ந்து வந்தனர். வேந்தருடன் குறுநில மன்னன், சீறார் மன்னன் போன்றோரை இணைத்திடும் அரசியல் பணியையும் புலவர்கள் செய்துள்ளனர். பெரும்பாலான புறநானூற்றுப் பாடல்களும், ஆற்றுப்படை நூல்களும் எழுதப்படுவதற்கான அடிப்படைக் காரணமாக அன்றைய பாணர்-புலவர் மரபு விளங்கியது.

பாணர்கள் தாம் பெற்ற கலைத்திறனைச் செல்லுமிடம் எல்லாம் வாரி வழங்கியவர்கள். யாழ் என்ற இசைக்கருவியை மீட்டிப் பாடிய பாணர் பாடிய பாடல்கள், இனக்குழுச் சமூகத்தில் கொண்டாட்டம், குறிக்கோளுடன் வாழ்ந்த பாணர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் பின்வருமாறு: கோள்வல் பாண்மகன் (பெரும்பாணாற்றுப்படை:284) எனப்பட்டது. துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணன் (மலைபடுகடாம்:40), நன்மை நிறைந்த நயவரு பாணன் (புறநானூறு:308), தொல்லிசை நிறீஇய உரைசால் பாண்மகன் (அகநானூறு:352). பாணர்கள் வாய்மொழிப் பாடல்கள் பாடவும் இசைக்கருவிகளை மீட்டுவதுடன், தங்கள் சுற்றத்தாருடன் சேர்ந்து புலம் பெயர்ந்து தமிழக நிலவெளியில் இடைவிடாது அலைந்துகொண்டிருந்தனர். புரவலரைப் போற்றிப் பாடிப் பரிசில் பெற்று, தங்கள் கூட்டத்தாரின் பசியையும் வறுமையையும் போக்கினர். இத்தகைய பாணர்களுடன் தொடர்புடைய ஒழுங்குகளும், ஒழுங்கின்மைகளும் பதிவாகியுள்ள பாடல்கள் கவனத்திற்குரியன.

கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியுள்ள பாடல்(புறநானூறு:197) இனக்குழுத்தலைவனின் சிறப்பைப் புலப்படுத்தியுள்ளது. பாணர்களாகிய நாங்கள் யானைப்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படையுடன் போரிட்டு வெற்றிகள் பெற்ற வேந்தர்களின் செல்வத்தைப் போற்றுகின்றவர்கள் அல்லர். முள்வேலியுடைய தோட்டத்தில், ஆட்டுக் குட்டிகள் தின்று போட்ட முன்னைக் கீரையை வரகு அரிசிச் சோற்றுடன் உண்ணும் சிற்றூர் மன்னராயினும், புலமைத்தகுதி அறிந்து பழுகுகிறவர்களின் பண்பைப் பெரிதாக நினைக்கிறோம் என்ற கருத்து, முக்கியமானது.

அன்பற்றவர்களின் செல்வத்தைப் பெறுவதைவிட, நல்லறிவு மிக்கவர்களின் வறுமையைப் பெரிதாக நினைக்கிறோம் என்ற பாணரின் மதிப்பீடு, வேந்தனுக்கும் இனக்குழுத்தலைவனுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப் பதிவாக்கியுள்ளது. ஒப்பீட்டளவில் வேந்தனை விட இனக்குழுத்தலைவன் சிறப்புடையவன் என்ற பாணர்களின் கருத்து, வேந்தனைப் பொருத்தவரையில் ஒழுங்கின்மையாகும்.

எளிய வாழ்க்கை வாழும் இனக்குழுத் தலைவன் பற்றி மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன் வெண்ணாகனார் பாடிய பாடல்:

களின் வாழ்த்திக் களின் வாழ்த்திக்  
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றில்  
நாட்செருக்கு அனந்தர்த் துஞ்சு வோனே  
அன் எம் இறைவன் யாம் அவன் பாணர்  
பெருதை வந்த விருந்திற்கு மறுத்தனன்  
இரும்புடைப் புழுவான் வைத்தனன் இன்றுஇக்  
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணையம் இது கொண்டு  
ஈவது இலாளன் என்னாது நீயும்  
வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை அணியக்  
கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாழ்மகிழ் தூங்கச்  
சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக  
சிறுகண் யானை வேந்தவிழு முறவே (புறநானூறு:316)

‘பகை மன்னன் போரில் மடிந்தவுடன் கள்ளைக் குடித்துவிட்டு, சுத்தப்படுத்தப்படாத வீட்டு முற்றத்தில் விடியற்காலை வேளையில் உறங்குகிறவன்தான் எங்கள் தலைவன், நாங்கள் அவன் புகழ்பாடும் பாணர்கள்’ என்று இனக்குழுத்தலைவன் போற்றப்படுகிறான். நேற்று தலைவன், தனது உடைவானை ஈடு வைத்துப் பெற்ற பொருளை மகிழ்ச்சியுடன் பாணர்களுக்கு வழங்கினான். வீரமான தலைவனின் உறங்கும் இடம் வளமற்றது: கையில் பொருளைச் சேர்த்து வைக்காத இயல்புடையவன். வீரம், எளிமை, உதவும் பண்புடைய தலைவன் பற்றிய பாணரின் விவரிப்பில், அதிகாரம் வாய்ந்த வேந்தனுக்கு எதிரான குரல் பொதிந்துள்ளது. பாணருடைய மொழியிலான இப்பாடல், வேந்தனுக்கு ஒழுங்கின்மையாகவும், இனக்குழுத் தலைவனுக்கு ஒழுங்காகவும் விளங்குகிறது; வேந்தனின் அதிகாரத்திற்கெதிரான பாணரின் குரலாகவும் பாடல் வெளிப்பட்டுள்ளது.

வீரம் போற்றப்பட்ட வீரயுகக் காலகட்டத்தில் ஊண் உணவு, மதுவுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது. வேட்டையாடுவதுடன் முல்லை நிலத்தில் பசுக் கூட்டத்தைக் கவர்ந்து வருதல் வீரமெனக் கருதப்பட்டது. ஆநிரையைக் கைப்பற்றி, அதற்கு மாற்றாகக் கள்ளுக்கடையில் சுவையான கள்ளைக் குடித்த வீரன், ஊண் உணவைத் தின்றுவிட்டு, மீண்டும் பசுக்கூட்டம் தேடிப் போய்விட்டான். அவன் மீண்டும் பசுக் கூட்டத்துடன் வரும்போது, கள் குடிக்க விரும்பினால், இல்லையென்று சொன்னால் கோபப்படுவான் எனக் கடை உரிமையாளரை நோக்கிச் சொல்வதாக அமைந்

துள்ள புறப்பாடல் (புறநானூறு:258) தலைவனின் இயல்பைச் சுட்டுகிறது. இப்பாடலைப் பாடியவன் பாணனாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. தலைவனுடன் சேர்ந்து கள் அருந்திய பாணன், போதையில் பேசிய பேச்சில் அன்றைய சமூகச் சூழல் பதிவாகியுள்ளது. இனக்குழுச் சமூக வாழ்க்கையில், இத்தகைய வீரன் போற்றப்பட்டதில் வியப்பு எதுவுமில்லை. ஆநிரை கவர்தல் என்பது முல்லை வாழ்க்கையில் ஒழுங்காகக் கருதிப் பாணரால் பாடப்பெற்றுள்ளது. போர், வேட்டை, இறைச்சி உண்ணுதல், மது அருந்துதல், காமத் துய்ப்பு போன்றனவற்றால் புலன் இன்பங்களைத் துய்ப்பது இனக்குழு வாழ்க்கையில், இயல்பானதாகக் கருதப்பட்டது. புலன்களை அடக்கியொடுக்குவதை முதன்மை அறமாக வலியுறுத்துவதுடன், விண்ணுலகில் இருப்பதாக மதங்கள் புனைகிற சொர்க்கம் பற்றி சங்கத் தமிழர் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை என்ற கருத்தியல், பாணர்களிடம் நிலவிய முதன்மை ஒழுங்கு ஆகும்.

இயற்கை சூழ்ந்த வனப்பகுதியில் இனக்குழுத் தலைவனைத் தற்செயலாகச் சந்தித்த பாணர் கூட்டத்தின் செயல்பாடுகளை விளக்கும் பாடல், பாணர்களின் இயல்பைச் சித்திரிக்கிறது. வில்லினை எய்வதில் திறமைமிக்க வீரனைப் பார்த்து வியப்படையும் பாணர்களின் தலைவன் கூறுகிறான்:

பாடுவல் விறலிஓர் வண்ணம் நீரும்  
மண்முழா அமைமின் பணயாழ் நிறுமின்  
கண்விடு தூம்பின் களிற்றுவுயிர் தொடுமின்  
எல்லரி தொடுமின் ஆகுளி தொடுமின்  
பதலை ஒருகண் பையென வியக்குமின்  
மதலை மாக்கோல் கைவலம் தமிழன் என்று  
இறைவன் ஆதலின் சொல்லுபு குறுகி  
முவேழ் துறையும் முறையளிக் கழிப்பிக்  
கோ எனப் பெயரிய காலை ஆங்கது  
தன்பெயர் ஆதலின் நாணி மற்று யாம் (புறநானூறு:152)

‘நான் பாடுகிறேன், நீங்கள் இசைக் கருவியை இசையுங்கள், யாழினை மீட்டிச் சுதி சேருங்கள், பெருவாத்தியத்தை முழங்குங்கள், பறை கொட்டுங்கள்’ எனக் கூறிய பாணர் தலைவன் இருபத்தொரு பாடல் வகைகளையும் முறையாகப் பாடி முடித்து, வேடனைப் பார்த்து ‘வேந்தே’ என்று போற்றுகிறான். அச்சொல்லைக் கேட்டவுடன் நாணமடைந்தவன், மான் இறைச்சியுடன் மதுவையும் வழங்கியதுடன் பொன்னும் மணியும் தந்துவிட்டுக் காட்டுப் பாதையில் சென்று மறைகிறான். வீரத்தையும் வேட்டைத்திறனையும் உயர்வாகக் கருதுகின்ற இனக்குழுச் சமூகத்தில் பாணர்கள் பாடல், இசையின் மூலம் இனக்குழுத்தலைவனைப் போற்றுவது, சமூக மரபாகும்.

சாத்தன் என்ற குறுநில மன்னன் மாண்டபோது, குடவாயில் கீரத்தனார் முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே (புறநானூறு:242) என இழப்பின் வலியைப் பதிவாக்கியுள்ள பாடல், சோகத்தின் உச்சம். அந்தப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள பாணன் சூடான்,



பாடினி அணியாள் என்ற வரியானது, கீரத்தனாரின் தன்னுணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். பாணருக்கும் குறுநில மன்னனுக்குமான நெருங்கிய உறவானது, இருவருக்குமிடையில் நிலவிய நெருக்கத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

தமிழ் அடையாளத்துடன் விரிந்திடும் நிலவெளியைக் கட்டமைத்திட்ட வேந்தர்கள் பெற்றிருந்த வளமான வாழ்க்கையுடன் புலவர்கள் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள். வளமான நிலத்தை முன்வைத்து நடைபெற்ற வேளாண்மையினால் உருவான வேந்தர்கள், தொடர்ந்து செய்த போர்களுக்கான கருத்தியல் பின்புலத்தைப் பாடல்களின் வழியாக உருவாக்கியது, புலவர்களின் சமூக ஒழுங்காகும். வேந்தனின் அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாகிடும்போது புலவர்கள், ஒழுங்கின்மைப் போக்கினைச் சுட்டியுள்ளனர்.

யாழ் மீட்டி உன்னையும் உன் நாட்டையும் பாடும்போது, உன்னுடைய துணைவியின் அழகைக் குரலைக் கேட்டோம். அவளுடைய துயரைப் போக்கிட, குதிரை பூட்டிய தேரில் உன் புறப்படு. அதுவே எங்களுக்கு வேண்டும் பரிசு எனக் கண்ணகிக்காகப் பேசினிடம் வேண்டுகிறார்கள் புலவர்கள். கணவன் - மனைவி ஆகிய இருவருக்குமிடையில் நிலவ வேண்டிய உறவு சிதைவடைந்திடும்போது, ஒழுங்கை நிலைநாட்டு வதாகப் புலவர்களின் பாடல்கள் (புறநானூறு:143-147) அமைந்துள்ளன. வெறுமனே பரிசில் வேண்டுவது என்ற நிலையில் இருந்து விலகிக் குடும்பத்தில் பெண் அடைந்துள்ள துயரைப் போக்கிடப் புலவர்கள் பாடியிருப்பது, மன்னரின் ஒழுங்கின்மைக்கு எதிரான செயல்பாடு ஆகும்.

குறுநில மன்னரான வையாவிக்கோ பெரும் பேசுந் தனது மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து வாழ்ந்தபோது, புலவர் பெருங்குன்றுரர்க் கிழார் பாடிய பாடல், புலவர்-மன்னர் இருவருக்குமிடையில் நிலவிய உறவினுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

நெருநல் ஒரு சிறைப் புலம்புகொண்டு உறையும்  
அரிமதர் மழைக்கண், அம்மா அரிவை  
நெய்யொடு துறந்த மைஇரும் கூந்தல்  
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்  
புதுமலர் களுல் இன்று பெயரின்  
அதுமன்னம் பரிசில் ஆவ்வியர் கோவே (புறநானூறு:147)

கார் காலத்தில் பொழிகிற மழையின் ஓசையைக் கேட்டவாறு, தனிமையில் மனம் வருந்தியிருக்கிற உன்னுடைய தலைவி, கூந்தலுக்கு நெய் தடவாமல், துயரத்தில் தவிக்கிறாள். அவளுடைய வறண்ட கூந்தல் நீலமணி போல ஒளிந்திடவும், புதிய மலர் சூடி மகிழ்ந்திடவும் நீ அவளிடம் சென்று சேர்ந்தால், அதுவே எமக்கு அளிக்கும் சிறந்த பரிசாகும் என்று மன்னனை ஆற்றுப்படுத்துகிற புலவரின் மனம் ஒப்பீடு அற்றது. குடும்ப நிறுவனத்தின் ஒழுங்கு சிதைந்திடும் நிலையில், அதைச் சீராக்கிட முயலுகிற புலவரின் முயற்சி, மன்னனின் ஒழுங்கின்மைப் போக்கினுக்கு எதிரானதாகும்.

புலவர் மரபு என்பது வெறுமனே வேந்தருக்குச் சார்பாகப் போற்றிப் பாடல்களைப் பாடிப் பரிசில் பெறுவது மட்டுமல்ல. மாற்றாக, வேந்தனின் ஒழுங்கினையும் ஒழுங்கின்மையையும் குறித்து விமர்சிப்பதையும் உள்ளடங்கியதாகும். சோழன் நலங்கிள்ளியிடம் இருந்து உறையூர்க்குச் சென்ற இளந்தத்தன் என்ற புலவரை ஒற்றறிய வந்தவர் எனத் தவறாகக் கருதிய காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி கொல்ல நினைத்தான். அப்பொழுது கோவூர்க்கிழார் என்ற புலவர், வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை (புறம்:47) எனப் புலவரின் நிலையை எடுத்துரைத்துக் காப்பாற்றுகிறார். வேந்தனின் தவறான புரிதலைத் தடுத்து அவனுடைய செயல் ஒழுங்கின்மையானது எனச் சுட்டிக்காட்டிய புலவரின் செயல் துணிகரமானது.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், தன் பகைவனான மலையமாளின் குழந்தைகளைக் கொண்டுவந்து, யானையின் காலின்கீழாகக் கிடத்திக் கொல்ல முயன்றான். அப்பொழுது கோவூர்க்கிழார் அக்குழந்தைகளை உயிருடன் விடுமாறு வேண்டிப் பாடல் பாடினார்

களிறுகண்டு அழுஉம் அழாஅல் மறந்த  
புந்தலைச் சிறாஅர் மன்று மருண்டு நோக்கி  
விருந்தின் புன்கண்நோ வுடையார்  
கேட்டனை யாயினீர் வேட்டது செய்யம்மே (புறநானூறு:46)

யாரும் எதிர்த்துக் கேள்வி எதுவும் கேட்கவியலாத அதிகாரம் மிக்க வேந்தனான கிள்ளிவளவனின் செயல் கொடுமையானது எனக் கருதுகிற புலவர் கோவூர்க்கிழார், அதற்கெதிராகத் தனது கருத்தைப் பதிவாக்கியுள்ளார். நான் சொல்வதைச் சொல்லி விட்டேன். இனி நீ உன் விருப்பப்படி செய்க என்ற புலவரின் குரல் பலவீனமானதெனினும், அது வேந்தனின் ஒழுங்கின்மையான செயலுக்கு எதிரான காத்திரமான பதிவாகும்.

சோழர் குடியில் பிறந்த வேந்தர்களான நலங்கிள்ளியும் நெடுங்கிள்ளியும் ஒருவருக்கொருவர் எதிராகப் போரிட ஆயத்தமாயினர். அப்பொழுது கோவூர்க்கிழார் இருவரையும் அமைதிப்படுத்துவதற்காகப் பாடிய பாடல் வரிகள், குறிப்பிடத்தக்கன.

இருவீர் வேறல் இயற்கையும் அன்றே அதனால்  
குடிப்பொருள் அன்று நும்செய்தி கொடித்தேர்  
நம்மோர் அன்ன வேந்தர்க்கு  
மெய்ம்மலி உவகை செய்யும்இவ் இகலே. (புறநானூறு:45)

ஒரே குடியினரான வேந்தர்கள் தங்களுக்குள் மாறுபட்டுப் போருக்குத் தயாரான நிலையில், அந்தப் போரின் விளைவுகளைக் குறிப்பிட்டுப் போர் வேண்டாம் என்ற கோவூர்க்கிழாரின் கருத்து, ஒழுங்கின்மைக்கு எதிரானதாகும். வேந்தனின் விண்ணை முட்டுகிற அதிகாரத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், எது ஒழுங்கானதோ அதை வலியுறுத்துகிற கிழாரின் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

குறுநில மன்னரான நன்னனின் காவல்மரம் மாமரம் ஆகும். அந்த மரத்திலிருந்து விழுந்த மாம்பழம்

ஆற்றுநீரில் மிதந்து வந்தது. அப்பொழுது அங்கே நீராடு வதற்காகச் சென்றிருந்த கோசர் குடியைச் சார்ந்த பெண்ணொருத்தி, மாம்பழம் எங்கிருந்து வந்தது என்பதை அறியாமல் எடுத்துத் தின்றுவிட்டாள். காவல் மரத்தின் பழத்தை எடுத்து உண்ணக்கூடாது என்ற விதியை மீறியதற்காக மன்னரான நன்னன் அவளுக்குக் கொலை தண்டனை விதித்தான். அவளுடைய உறவினர்கள், குற்றத்துக்குத் தண்டமாக அவளது எடைக்கு எடை தங்கமும், 81 யானைகளும் தருவதாகவும், அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு அவளை விடுதலை செய்யுமாறும் வேண்டினார். அரசாண்ட நன்னன் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. பெண்ணுக்கு அளித்த கொலைத் தண்டனையை இரக்கமில்லாமல் நிறைவேற்றிவிட்டான். இத்தகைய கொடூரமனம் படைத்த மன்னன், பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் என்று புலவரால் அழைக்கப்பட்டான். (குறுந்தொகை: 292). புலவர் பரணர் பாடியுள்ள பாடலில், குறுநில மன்னனின் தன்னிச்சையான அதிகாரத்தை எதிர்த்த குரல் பதிவாகியுள்ளது. அரச நீதி, நியதி என விதிக்கப்பட்டிருந்த ஒழுங்கினைத் தற்செயலாக மீறிய பெண்ணுக்கு அளிக்கப்பட்ட கொலைத்தண்டனையை எதிர்த்த பரணரின் பாடல், அன்றைய காலகட்டத்தில் ஒழுங்கின்மையாகும்.

சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும் பொறையைக் காண்பதற்காக வந்த புலவர் மோசிகீரனார், அவனுடைய அரண்மனை வாயிலில் இருந்த முரசுக் கட்டிலில் படுத்து உறங்கி விட்டார். கருமரத்தால் அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்த வீர முரசு, மங்கல நீராட எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியாமல் மோசிகீரனார் தூங்கிய செயல், வெட்டிக் கொல்வதற்குரிய தண்டனைக்குரியது. எனினும் மன்னன், புலவர்மீது குளிர்ந்த காற்றுப் படுமாறு கவரி வீசினான். (புறநானூறு: 50). புலவரின் சமூக மதிப்பீடும், பாடும் திறனும் அவரைச் சராசரி குடிமகன்களில் இருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கிற பார்வையை மன்னனுக்கு வழங்கியுள்ளதைப் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

அரசனின் பொது ஒழுங்கானது, கற்றறிந்த புலவர் என்பதற்காக மீறப்பட்டிருப்பதை மோசிகீரனாருக்கு நடைபெற்ற சம்பவம், பதிவாக்கியுள்ளது,

பாணர், புலவர் மரபுகளில் வெளிப்பட்டுள்ள ஒழுங்குகளும் ஒழுங்கின்மைகளும் பற்றிய பேச்சுகள், அன்றைய சங்ககாலச் சமூகத்தை மறுவாசிப்புச் செய்திடும் வகையில் பன்முகத்தன்மையுடையனவாக விரிந்துள்ளன. அவை பண்பாட்டுத்தளத்தில் முக்கிய மாணவையாக விளங்குகின்றன. சங்க காலம் என்றொரு காலத்தை வரையறுத்து, அந்தக் காலகட்டத்தில் நிலவிய சமூகப் பண்பாட்டுச் சூழலைக் கண்டறிவதற்கான முயற்சிகளில் நுண்ணரசியல் பொதிந்துள்ளது. திணைசார்ந்த வாழிடம் பற்றிய புரிதலுடன் அரசியலதிகாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் சங்கப் பிரதிகளில் ஊடாடியுள்ளன. மேலும் குடும்ப நிறுவனம் என்ற அமைப்பு வலுவாக்கப் பட்டதுடன், மக்களை அதிகாரம் செய்கிற அமைப்பு களுக்கான உடல்களை உருவாக்குகிற பணிகளும் நடைபெற்றன. இத்தகு சூழலில் சமூக இயக்கத்திற்குச் சார்பான ஒழுங்குகளும் ஒழுங்கின்மைகளும் சங்கப் பாடல்களில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. சங்கப் பாடல்கள்மூலம் பாணர்கள், புலவர்கள் மரபினை முன்வைத்து அன்றைய சமூகப் பின்புலத்தில் சொல்லப் பட்டுள்ள ஒழுங்குகளும் ஒழுங்கின்மைகளும் ஒரு நிலையில் அறிவுசார்ந்த சொல்லாடல்களுக்கு வழி வகுத்துள்ளன.

#### சான்றாதாரம்

பாலசுப்பிரமணியன், வெ. பிறர் (உ-ஆ). புறநானூறு-தொ. I & II. சென்னை: என்.சி.பி.ஹெச், 2011.

இளங்குமரன், இரா. பாணர். சிதம்பரம்: மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1987.

ராஜ்கௌதமன். பாட்டும் தொகையும்: தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும். சென்னை: தமிழினி பதிப்பகம், 2006.

முருகேசபாண்டியன், ந. மறுவாசிப்பில் செவ்வியல் இலக்கியப் படைப்புகள். சென்னை: என்.சி.பி.ஹெச், 2016.

## வாழ்த்துக்கள்



தமிழக அரசு வழங்கும்  
2016ஆம் ஆண்டுக்கான  
'திருவள்ளுவர் விருது'  
புலவர் பா.வீரமணி  
அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விருது பெறும்  
புலவர் பா.வீரமணி அவர்களை  
'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்'  
மனதாரப் பாராட்டுகிறது.



# எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மொழிபெயர்ப்பில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை - ஓர் அறிவார்ந்த முயற்சி

இரா. தமிழ்ச்செல்வன்

‘அறிக்கை’ பற்றிய ஆராய்ச்சியில் பல்லாண்டுகள் செலவிட்ட தாமஸ் குனின்ஸ்கி (Thomas Kuczynski) ‘மூல அறிக்கை’, அதன் வெவ்வேறு ஜெர்மன் பதிப்புகள், மார்க்ஸ் தனது வேறு படைப்புகள் சிலவற்றில் மேற்கோள்களாகக் காட்டும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் பகுதிகள் ஆகியவற்றை ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பிட்டு ஏறத்தாழ 850 பாடபேதங்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளதாக டெர்ரெல் கார்வெர் கூறுகிறார். இவற்றில் சில அச்சப் பிழைகளால் நேர்ந்தவை என்றாலும் ‘மூல அறிக்கை’ என்று சொல்லப்படக்கூடியது இதுதான் என்று யாராலும் எதையும் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல முடியாது என்றும் மார்க்ஸியத்தின் வரலாற்றில் ‘அறிக்கை’ ஒரு சிறு நிகழ்வாக (episode) மட்டுமே இருக்கிறதேயன்றி தொடர்ந்து அரசியல் பொருத்தப்பாடு கொண்டுள்ள ஆவணமாக அல்ல என்று கார்வெர் கருதுகிறார்” (ராஜதுரை 2014:21).

ஒரு பிரதி அச்சில் வெளிவரும் போது அது இரண்டாவது பிரதியாகவே வெளிவருகிறது. முதல் பிரதி படைப்பாளனுக்குள் புதைந்திருக்கும் என்கிறது உளவியல். இலக்கியத்திற்குப் பொருந்தக்கூடியதாக உணரத்தக்க இந்தச் சிந்தனை அறிவியல், தத்துவம், சமூகவியல், கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான நூல் களுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாதெனினும் ஒதுக்கி வைக்க முடியாது. இவ்வாறான நிலையில் அச்சில் வெளிவரும் பிரதிகள் மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் பிற மொழிகளுக்குச் செல்லும் போது அவை மேலும் பல பிரதிகளாகவே உருமாற்றம் அடைகின்றன. இத்தகு உருமாற்றங்களால் நேரிடும் விளைவுகள் இலக்கியத்தைப் பொருத்த வரையில் சில நேரங்களில் உன்னதமானவையாகக்கூட

அமைகின்றன. ஆனால் இலக்கியம் சாரா நூல்களுக்கு அப்படியல்ல. அவற்றின் விளைவுகள் ஆபத்தானவை. மொழிபெயர்ப்பில் பின்பற்றப்பட வேண்டியவை குறித்து வெளியான நூல்கள் பலவும் இலக்கியம் சாரா மொழிபெயர்ப்பு பற்றி அறிவுரைகளை வாரி வழங்கி யிருக்கும். நேர்ந்த ஆபத்துகளைச் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கும். கவனத்துடன் மேற்கொள்ளவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியிருக்கும். இந்நிலையில் ஆழமான கோட்பாட்டுப் பின்புலத்தில் அமைந்த நூல் ஒன்றின் மொழிபெயர்ப்பு, கவனத்தில் கொள்ளத்தக்க படிப்பினைகள் சிலவற்றை நமக்குத் தருகிறது. அது எஸ்.வி.ராஜதுரையின் தமிழாக்கம், அறிமுகவுரை, விளக்கக் குறிப்புகளுடன் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடாக வந்துள்ள (2014) ‘கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் - கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை’ என்ற நூல்.

ஜெர்மன் மொழியில் 1848 இல் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸின் உருவாக்கத்தில் வெளிவந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை உலகெங்கும் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்ப்பாகிப் புதிய எழுச்சிக்கு வித்திட்டது. இந்த ‘அறிக்கை’ தமிழில் இடதுசாரி பதிப்பகங்களின் வழி நமக்கு இன்று வாசிக்கக் கிடைக்கிறது. அதிலொன்றே எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மொழிபெயர்ப்பு. தமிழில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கையை வாசிக்க விரும்புவர்களுக்கு இம்மொழிபெயர்ப்பே பெரும்பாலும் அறிவுறுத்தப்படுகிறது. ஒரு மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியாக இந்நூலில் கைகொண்டிருக்கிற முயற்சிகளே இந்நூலைப் பலரும் பரிந்துரை செய்வதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. நூலில் மேற்கொள்ளப்பெற்றுள்ள மொழிபெயர்ப்பு அணுகுமுறைகளும் அவற்றின் வழி இந்நூல் தொடும் எல்லைகளும் சுட்டிக்காட்டத் தக்கனவாக உள்ளன.

கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கைக்குத் தமிழில் இதுவரை ஆறு மொழிபெயர்ப்புகள் காணக் கிடைக்கின்றன.

முதல் மொழிபெயர்ப்பு, பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வின் குடியரசு இதழில் 1931 ஆம் ஆண்டு வெளியானது. 'சமதர்ம அறிக்கை' என்ற பெயரில் குடியரசு இதழில் தொடர்ச்சியாக வெளியான மொழிபெயர்ப்பு முதல் பாகத்துடன் நின்றுவிட்டது. முதல் பாகம் முற்றுப் பெற்ற கடைசி இதழில் 'இனி இரண்டாம் பாகம் வரும்' என்ற அறிவிப்பு வெளியானது. ஆனால் தொடர்ச்சி எதுவும் வெளிவரவில்லை. குடியரசு இதழில் வெளியான முதல் பகுதியின் மொழிபெயர்ப்பினைச் சிறுநூலாகத் தற்போது பாரதி புத்தகாலயம் வெளியிட்டுள்ளது.

ஐனசக்தி பிரசுராலயத்தின் வெளியீடாக 1948 இல் வெளிவந்த எம்.இஸ்மத் பாஷாவின் மொழிபெயர்ப்பே 'அறிக்கை'க்குத் தமிழில் வெளிவந்த முதல் முழுமையான தமிழாக்கமாக அறியமுடிகிறது.

'அறிக்கை'யின் பல்வேறு பதிப்புகளுக்கு எழுதப் பெற்ற ஏழு முன்னுரைகளின் தமிழாக்கத்துடன் ரா.கிருஷ்ணய்யாவின் 'அறிக்கை'க்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு 1979 இல் வெளியானது. முன்னேற்றப்

பதிப்பகத்தாரால் முதலில் வெளியிடப்பட்ட இந்நூலில் விளக்கக் குறிப்புகள் தேவையான இடங்களில் தரப் பெற்றுள்ளன.

அறிவுப் பதிப்பகத்தால் 2001 இல் வெளியிடப்பட்ட 'மார்க்சியம் - எதிர்காலம்' என்ற நூலில் 'அறிக்கை'யின் சில பகுதிகள் நூலாசிரியர் ஆர்.பார்த்த சாரதியால் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றிருப்பதாக அறிய முடிகிறது.

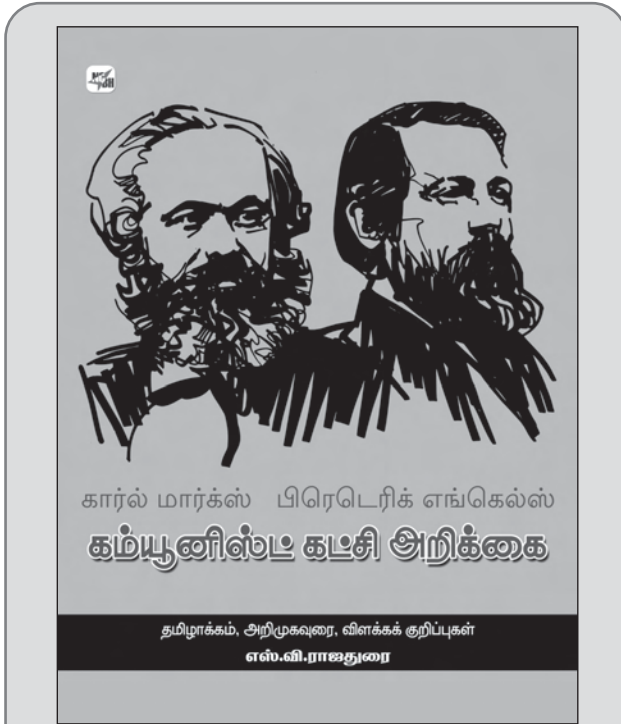
கி.இலக்குவனின் பெயர்ப்பில் 'அறிக்கை'யின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று 2007 இல் வெளியானது. இந்நூலில் 1888 ஆம் ஆண்டில் வெளியான 'அறிக்கை'யின் ஆங்கிலப் பதிப்பிற்கு எங்கெல்ஸ் எழுதிய முன்னுரையைத் தமிழாக்கம் செய்து தந்துள்ள கி.இலக்குவன் இந்தியாவில் கம்ப்யூனிஸ்டு அறிக்கை பதிப்பிக்கப்பட்ட வரலாற்றை ஒரு கட்டுரையாகவும் அளித்துள்ளார்.

ஜெர்மன் (1872,1883), ஆங்கிலம் (1888) மொழிப் பதிப்புகளுக்கு எழுதப்பெற்ற முன்னுரைகளின் தமிழாக்கம், அறிமுகவுரை, பதிப்பாசிரியர் குறிப்பு களுடன் தேவ.பேரின்பனின் மொழிபெயர்ப்பு 2008 இல் வெளியானது.

மேற்கண்ட ஆறு மொழிபெயர்ப்புகளில் நான்கு 'அறிக்கை'யின் முழுமையான மொழிபெயர்ப்புகளாகும். முழுமை பெறாத பெயர்ப்புகள் இரண்டு. இந்நிலையில் 'அறிக்கை'க்கான எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மொழி பெயர்ப்பு முன்னர் எழுந்த நூல்களிலிருந்து வேறு பட்டதாகவும் மொழிபெயர்ப்பில் சுவனத்தில் கொள்ளத் தக்க சிந்தனைகளையும் தந்திருக்கிறது.

எஸ்.வி.ராஜதுரையின் மொழிபெயர்ப்பு நூல், கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் தோற்றம், 'அறிக்கை' பற்றி வெளிவந்த விவாதங்கள், வெளியான ஆண்டு குறித்த முரண்பாடுகள், உலக, இந்திய மொழிகளில் அறிக்கையின் மொழிபெயர்ப்புகள் என 'அறிக்கை' பயணித்து வந்த பாதைகள் தொடர்பான விரிவான கட்டுரையுடன் தொடங்குகிறது.

தொடர்ந்து எஸ்.வி.ராஜதுரையின் 'அறிக்கை'க்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழாக்கத்தின் ஒவ்வொரு பத்திக்குக் கீழேயும் மூர் - எங்கெல்ஸ், ஹால் ட்ரேப்பர் ஆகியோரின் ஆங்கில மொழியாக்கங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. ஒரே இடத்தில் 'அறிக்கை'க்கான மூன்று மொழிபெயர்ப்புகள் (தமிழ் - 1, ஆங்கிலம் - 2) வாசிக்கக் கிடைக்கின்றன. மேலும் தமிழாக்கத்தில் கையாளப்பெற்ற சொற்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கக் குறிப்புகளும் 'சொல்' தேர்விற்கான காரணங்களும் விரிவாக அளிக்கப் பெற்றுள்ளன.



**கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை**  
**தமிழாக்கம்: எஸ்.வி.ராஜதுரை**  
**வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,**  
**41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.,**  
**அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098**  
**விலை: ரூ.550/-**



இறுதியில் இணைப்புகளாக 'அறிக்கை'யின் ஜெர்மன் பதிப்பிற்கும் (1872) ரஷ்யப் பதிப்பிற்கும் (1882) கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் இணைந்து எழுதிய முன்னுரைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் அவற்றின் ஆங்கில மூலமும் தரப்பெற்றுள்ளன. தொடர்ந்து ஜெர்மன் பதிப்பு (1883, 1890), ஆங்கிலப் பதிப்பு (1888), போலிஷ் பதிப்பு(1892), இத்தாலி பதிப்பு (1893) ஆகியவற்றிற்கு எங்கெல்ஸ் தனியாக எழுதிய முன்னுரைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் ஆங்கில மூலமும் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. இறுதியில் '1848-49 ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பியப் புரட்சியும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் அரசியலும்' எனும் கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. ஜெர்மன் மொழியில் 1848 இல் வெளியான 'அறிக்கை' யின் முதல் பதிப்பின் பக்க எண்கள் 23 (கடைசிப் பக்கத்திற்கு எண் அச்சிடப் படவில்லை) என்றும், இரண்டாம் பதிப்பு 30 பக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது என்றும் அறிய முடிகிறது. எஸ்.வி.ராஜதுரையின் தமிழாக்கம், விளக்கக் குறிப்புகளுடன் வெளியாகியிருக்கிற 'கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை' என்ற இந்நூல் ஐந்நூறு பக்கங்களைத் தொட்டிருக்கிறது.

மொழிபெயர்ப்பின் தேவை, முன்னர் எழுந்த மொழிபெயர்ப்புகள், பாட பேதங்கள், மூலநூல் எழுந்த காலச் சூழல் என அடிப்படையான விடயங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பினைத் தொடங்கியிருக்கிற சிந்தனை அறிவுச் செயல்பாட்டின் ஓர் அங்கம்.

இதுபோன்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்டுவர வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்நூலைக் கடப்பதற்குள் எவரும் எளிதில் கணித்துவிட முடிகிறது. 'அறிக்கை'யின் மூன்று மொழிபெயர்ப்புகள் தமிழ் - 1 (எஸ்.வி.ராஜதுரை), ஆங்கிலம் - 2 (மூர் - எங்கெல்ஸ், ஹால் ட்ரேப்பர்) ஒரே நூலில் வாசிக்கக் கிடைக்கின்றன. ஒரு நூல், மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் பிற மொழிகளுக்குச் செல்லும் அது ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஒரு பிரதியாக உருமாறுவது இயல்பு. இவ்வாறு பல பிரதிகளாக இருப்பவற்றை ஒரே இடத்தில் குவிக்கிற போது அவை உடைந்து ஒரு பிரதியாக மாறுவது நிகழும். ஒரு பிரதியாக மாற்றுகிற வேலையை இங்கு வாசகரே மேற்கொள்வார். அந்த வகையில் படிப்பவர்களிடத்தில் பிரதியைத் தந்துவிட்டு மொழிபெயர்ப்பாளர் காணாமல் போய்விடுகிறார். இதுவே இங்கு வெற்றியாக அமைகிறது. மூலநூலுக்கான நெருக்கத்தை நோக்கி நகர்த்தியிருக்கிற முயற்சியின் மூலம் அரசியல் பொருத்தப் பாடு கொண்டுள்ள ஆவணமாக 'அறிக்கை'யை மாற்றுவதன் தொடக்கத்தைத் தமிழ்ச்சூழலில் நிகழ்த்தியிருக்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாளர்.

'அறிவு என்பது கருத்தை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் இருப்பது. செயல்வடிவம் தொடர்பானது, பூடகமானது. அறிவுக்கு அடிப்படை, விவரணை மொழியும் சுயமாகக்

கற்றுக்கொள்ளும் திறனுமே' என்பார் பேராசிரியர் ஷிவ் விஸ்வநாதன். அந்த வகையில் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் விதத்திலும் விவரணை மொழியிலும் சிறந்து விளங்குகிற இந்த மொழிபெயர்ப்புப் பிரதி ஓர் அறிவார்ந்த முயற்சி. விளக்கக் குறிப்புகள், ஒப்பீடு ஆகியன சுயமாக நமக்கு நாமே கற்றுக்கொள்ளச் செய்கிற வகையைச் சார்ந்தவை. ஒரு செய்திக்கான காரண காரியங்களை ஒப்பிட்டு விளக்குதல் என்கிற பாங்கின் அடிப்படையில் படிப்பவரையும் அறிவுத் தளத்தில் நிறுத்தி வைக்கிறது இந்த மொழிபெயர்ப்பு.

மேற்கூறிய கருத்துகள் இலக்கியம் சாரா நூல்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் போது மேற்கொள்ள வேண்டிய வழிகாட்டுதல்களாகவும் அமைகின்றன. அந்த வகையில் எஸ்.வி.ராஜதுரையின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கைக்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் சாரா பிரதிகளை மொழிபெயர்ப்பதற்கான கோட்பாடுகளை அளிக்கிற நூல் என்ற நிலையையும் அடைகிறது.

ஐம்பத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் 554 பதிப்புகளாக (1848 முதல் 1918 வரை) வெளிவந்து (ராப் பீமிஷ் எஸ்.வி.ராஜதுரை) உலகம் முழுவதும் பரவலாகக் கிடைக்கப்பெறுகிற பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போர்ப் பிரகடனமாகத் திகழ்கிற ஒரு வரலாற்று ஆவணத்தை ஓர் உயரிய ஒழுங்குடன் தான் சார்ந்திருக்கிற சமூகத்திற்குத் தந்துவிடவேண்டுமென்கிற மொழிபெயர்ப்பாளரின் முனைப்பினை நூலின் முன்னுரை வழி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

'கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை'க்குத் தமிழில் இனியொரு மொழிபெயர்ப்பு எழுவதற்குத் தேவையான வெற்றிடங்களை இந்நூலுக்குள் கண்டறிவது எளிதானதல்ல.

## பயன்பட்ட தரவுகள்

### அறிக்கையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள்

இலக்குவன்,கி. (2007), மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை, சென்னை: பாரதி புத்தகாலயம், இரண்டாம் பதிப்பு (2011).

கிருஷ்ணய்யா, ரா. (2004), மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை, சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், இரண்டாம் பதிப்பு (2012).

பாரதி புத்தகாலயம்(பதி.) (2011), (குடியரசு -1931), மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் சமதர்ம அறிக்கை, சென்னை: பாரதி புத்தகாலயம். பேரின்பன், தேவ. (2008), கார்ல் மார்க்ஸ் பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை, சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், இரண்டாம் பதிப்பு (2010).

ராஜதுரை, எஸ்.வி. (2014), கார்ல் மார்க்ஸ் பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை, சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட், (திருத்தப்பட்ட பதிப்பு).

### கட்டுரை

ஷிவ் விஸ்வநாதன், (மொ.ஆசை) (2015), "அறிவு உற்பத்தி எப்போது", தி இந்து, சென்னை, (ஏப்ரல் 8, 2015).

# கவிதை உறவு இலக்கிய பரிசுகள் 2016

சிறந்த நூல்களுக்கு மொத்தம் ரூ. 1,00,000/-

• முதல் பரிசு ரூ. 5000 • இரண்டாவது பரிசு ரூ. 3000 • மூன்றாவது பரிசு ரூ. 2000

1. மரபுக்கவிதை **அமரர் துரைசாமி நாடார் - இராஜம்மாள்** நினைவுப் பரிசு  
(ஊர்வசி சோப், குயின்ஸ் லேண்ட் நிறுவனங்கள் வழங்குவது)
2. புதுக்கவிதை **அமரர் ஊர்வசி செல்வராஜ்** நினைவுப் பரிசு  
(ஊர்வசி சோப், குயின்ஸ் லேண்ட் நிறுவனங்கள் வழங்குவது)
3. மனிதநேயம், வாழ்வியல் **அமரர் சுப்பையா - தங்கம்மாள்** நினைவுப் பரிசு  
(சுதா பதிப்பகம் திருமதி சிதம்பரம்மாள் இராதாகிருஷ்ணன் வழங்குவது)
4. சிறுகதை **திரு. மெய்யப்பன்-சீரங்கத்தம்மாள்** நினைவுப் பரிசு  
**திரு. ரூஸ்வெல்ட்** வழங்கும் பரிசு
5. செவ்வியல் இலக்கியக் கட்டுரைகள் **பேராசிரியர் இரா. மோகன்-நிர்மலா மோகன்** வழங்கும் பரிசு
6. பொதுக் கட்டுரைகள் **பொறியாளர் மதுரை திரு. ஜே. சுரேஷ்** வழங்கும் பரிசு
7. குழந்தை இலக்கியங்கள் **குழந்தை எழுத்தாளர் அழ. வள்ளியப்பா** நினைவுப் பரிசு  
**கவிஞர் கார்முகிலோன்** வழங்கும் பரிசு
8. குறுநாவல்/நாவல் **தமிழ்ப் பண்பாட்டை மேம்படுத்தும் படைப்புகள்**  
(திரிசக்தி குழுமத் தலைவர் **திரு. சுந்தரராமன்** வழங்குவது)
9. கல்வியியல்/இளைஞர் நலம்/ ஆளுமை மேம்பாடு **தொழிலதிபர் மாம்பலம் ஆ. சந்திரசேகர்** வழங்கும் பரிசு
10. ஆன்மிகம்/மதநல்லிணக்கம் **ஸ்ரீ அரவிந்தர் அண்ணை சாதகர் திரு. எஸ். மோகன்** வழங்கும் பரிசு

## விதிமுறைகள்

- நூல்கள் 2016ல் வெளியானவையாக இருக்க வேண்டும். • ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் 3 படிிகள் அனுப்ப வேண்டும். • கடிதப் போக்குவரத்து வேண்டாம். • நூல்கள் கிடைத்த விவரம் அறிய தன்முகவரியிட்ட அஞ்சலட்டை அனுப்புக. • நூல்கள் வந்து கிடைக்க வேண்டிய கடைசி நாள் 10.4.2017

முகவரி: **கலைமாமணி ஏரிவாடி எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்**

எண். 420E, மலர் காலனி, அண்ணாநகர், சென்னை - 600 040.



# ஏறு தழுவுதல் என்னும் எழுச்சிப் போர்



உதயை மு.வீரையன்

‘தமிழன் என்று சொல்லடா  
தலைநீமிர்ந்து நில்லடா.’

என்று பாடினார் நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை. இந்த முழக்கம் தமிழ்நாடெங்கும் ஒங்கி ஒலித்தது. ‘தமிழன்டா’ என்று நெஞ்சு புடைக்க அனைத்து மாணவ மாணவியரும், இளைஞர் களும் முழங்கினர்.

‘ஏறு தழுவுதல்’ என்னும் தமிழர்களின் பாரம்பரிய விளையாட்டைத் தடைசெய்ய மத்திய, மாநில அரசுகளைக் கண்டித்து ஜனவரி 17 முதல் தமிழ்நாடே போராட்டக் களமானது. ‘வேண்டும், வேண்டும், ஜல்லிக்கட்டு வேண்டும்’ என்று சாதி, சமய வேறுபாடு இல்லாமல் ஒன்றாக நின்று குரல் கொடுத்தனர்.

மத்திய, மாநில அரசுகள் செய்வதறியாமல் அதிர்ந்தனர். ‘உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது, எங்களால் ஏதும் செய்ய இயலவில்லை’ என்று கைவிரித்து நின்றனர். தமிழர் திருநாளான பொங்கல் நெருங்க நெருங்க ஆட்சியாளர்கள் மக்களைச் சந்திக்கவே அஞ்சினர்.

தமிழகத்தின் பாரம்பரிய விளையாட்டான ஜல்லிக்கட்டு 2011 ஜூலை 11 அன்று மத்தியில் ஆண்ட காங்கிரஸ் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி ஆட்சியில் தடை செய்யப்பட்டது. அப்போதைய மத்திய அமைச்சர் ஜெயராம் ரமேஷ் நடவடிக்கையே ஜல்லிக்கட்டு தடைபடுவதற்குக் காரணமாக அமைந்தது.

அந்த நாளில் மிருகவதைத் தடைச்சட்டம் - 1960 இன் கீழ் ஓர் அறிவிக்கை வெளியிட்டது. அந்த அறிவிக்கையின் கீழ் சிங்கம், புலி, கரடி, சிறுத்தை, குரங்கு போன்ற விலங்குகளை காட்சிப் பொருளாக அடைத்து வைத்து வேடிக்கைக் காட்டுவதை மத்திய அரசு தடைசெய்தது. அதன் காரணமாகவே இந்த விலங்குகளை சர்க்கசில் பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டது.

இந்த விலங்குகளின் பட்டியலோடு காளைகளையும் சேர்த்ததால்தான் ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு நடத்த இயலாத நிலை ஏற்பட்டது. கடந்த ஆண்டு ஜனவரி 7 அன்று காட்சிப் பட்டியலில் இருந்து காளையை நீக்கும் அரசாணையை பாஜக அரசாங்கம் வெளியிட்டது. அதற்கு உச்ச நீதிமன்றம் தடைவிதித்தது. இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் 3 ஆண்டுகளாக ஜல்லிக்கட்டு நடத்த முடியாமல் போய்விட்டது.

இந்த ஆண்டு இது தொடர்பாக பிரதமருக்கு முதல்வர் ஓ. பன்னீர்செல்வம் கடிதம் எழுதியிருந்தார். தமிழர்களின் பாரம்பரிய விளையாட்டான ஜல்லிக்கட்டு, பொங்கல் விழாவின் ஒரு பகுதியாக நடத்தப்படுகிறது. 2 ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வரும் இது தொடர்பான கருத்துகள் சிலப்பதிகாரம் முதலிய இலக்கியங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இப்போதும் கிராமமக்கள் தங்கள் வேண்டுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக காளை மாடுகளை

கோயில்களுக்குத் தானமாக வழங்குவதும் வழக்கத்தில் இருக்கிறது. மற்றும் இந்த மண்ணுக்கு உரிய திட காத்திரமான காளையினங்களின் மரபணு பாது காப்புக்காகவும் ஜல்லிக்கட்டு நடத்தப்படுகிறது.

இந்நிலையில் கடந்த 2014 மே 7 அன்று உச்ச நீதிமன்றம் இந்த ஜல்லிக்கட்டுப் போட்டியைத் தடைசெய்தது. இதைத் தொடர்ந்து மத்திய சுற்றுச் சூழல் மற்றும் வனத்துறையால் வெளியிடப்பட்ட காட்சிப்படுத்தப்படும் விலங்குகள் பட்டியலி லிருந்து காளையினங்களை நீக்கிவிட்டு, ஜல்லிக்கட்டு நடத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று 2015 முதலே தமிழக அரசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு பொங்கல் நெருங்கிடவே மக்களின் கோரிக்கை மாணவர்- இளைஞர்களின் கோரிக்கையாக மாறியது. மத்திய அரசின் உறுதுணையோடு தமிழக அரசு அவசரச்சட்டம் இயற்ற வேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளானது. ஜனவரி 23 அன்று கூடிய இந்த சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்திலேயே சிறப்புத் தீர்மானமாகவும் கொண்டு வரப்பட்டு ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

பண்டைய தமிழகத்தில் காளையினங்களுக்கும், உயிர் நீத்த வீரர்களுக்கும் கோயில் கட்டி வழிபடும் வழக்கம் இருந்து வருவது நடுகல் சான்றுகளால் தெரியவந்துள்ளது. தமிழ்ச்சமூகம் தோன்றியது முதல் கால்நடைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு வருவதை சமூக வரலாறுகள் கூறும்.

புதிய கற்காலம் (கி.மு. 3000) முதல் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்கியபோது அவர்கள் வேளாண் மையையே தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். வேளாண் பணிக்காக மாடு, எருமை, ஆடு, கோழி ஆகிய கால்நடைச் செல்வங்களை வளர்க்கத் தொடங்கினர்.

ஓய்வு நேரத்தில் தங்களுக்கும், தாங்கள் வழிபடும் தெய்வங்களுக்கும் வாகனமாக விளங்கும் காளையினங்களை 'ஏறு தழுவுதல்' என்னும் விளையாட்டை நடத்தினர். சைவ, வைணவ, சமணம் ஆகிய எல்லா சமயத்தினரும் இதில் வேறுபாடு இல்லாமல் கலந்து கொண்டனர்.

தமிழின் முதல் இலக்கண நூலாகிய தொல் காப்பியம் இதுபற்றிக் கூறியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் அகம், புறம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனையே தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல் என்று பகுத்துள்ளது.

அகப்பொருளைப் பாடுவது அகத்திணையியல் ஆகும். அகப்பொருள் அல்லாத அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியவற்றைப் பற்றிக்

கூறுவது புறப்பொருள் ஆகும். கல்வி, வீரம், கொடை ஆகியன பற்றி நிகழும் ஒழுக்கம் புறப் பொருளாகும். திணை என்பது ஒழுக்கம் ஆகலான் புறப்பொருள் பற்றி நிகழும் ஒழுக்கம் புறத்திணை எனப்படும்.

பண்டைக் காலத்தில் அரசன் பகை நாட்டின் மேல் போர் தொடுப்பதற்கு முன் அந்நாட்டிற்குத் தம் வீரர்களை அனுப்பி பகைநாட்டு பசு மாடு களைக் கவர்ந்து வரச் செய்வான். அவ்வீரர்கள் வெட்சிப் பூவைச் சூடிக் கொண்டு போய் பகை நாட்டு ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வருவர்; இதனை வெட்சித்திணை என்பர்.

இதற்கு எதிராக வீரர்கள் கரந்தைப் பூவைச் சூடி, பகைவர்கள் கவர்ந்து சென்ற ஆநிரைகளை போரிட்டு மீட்டுவருவது கரந்தைத் திணை எனப்படும்.

முல்லை நிலத்தில் வாழும் இடையர்குலமகள் பொன்னால் ஆன அணிகலன்களைத் தவிர்த்து, பசுக்களையும், அதன் கன்றுகளையும் விலை கொடுத்து வாங்கியதாக பெரும்பாணாற்றுப் படை தெரிவிக்கிறது.

சிந்து சமவெளி அகழாய்வுகளில் கண்டறியப் பட்டுள்ள சுடுமண் முத்திரைகளில் காளைச் சின்னங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. 2000 ஆண்டு களுக்கு முன் வாழ்ந்த அரசர்களின் நாணயங்களில் காளை முத்திரை பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்க காலத்தில் முல்லை நிலத்தில்தான் முதன் முதலாக 'ஏறு தழுவுதல்' நிகழ்ச்சி தொடங்கப் பட்டுள்ளது. பெண் குழந்தை பிறந்ததும், அவரது பெற்றோர் காளை ஒன்றை வாங்கி வாழ்ந்தனர். அந்தக் காளையை அடக்கும் இளைஞருக்கே அப்பெண்ணைத் திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

மாடுகளுக்கு ஏற்படும் நோய், அதற்குரிய மருந்துகள் பற்றி தனியாக 'மாட்டு வாகடம்' என்ற நூலும் இயற்றப்பட்டிருந்தது. இதைத் தவிர கதைப்பாடல்களும், சிந்துப் பாடல்களும் மாடு களுக்காக பாடப்பட்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

இவ்வாறு தமிழர் பண்பாட்டோடும் வாழ் வியலோடும் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட பொங்கல் திருநாளின் ஒரு பகுதிதான் மாட்டுப் பொங்கல். அந்த மாடுகளோடு விளையாடும் விளையாட்டே ஏறுதழுவுதல். இந்த விபரம் தெரியாத ஒரு வெளிநாட்டு அமைப்புதான் பீட்டா (Peta).

விலங்குகள் பாதுகாப்புக்காக தொடங்கப் பட்ட இந்த அமைப்பு ஆரம்பத்தில் சிறுசிறு சமூகப் பணிகளைச் செய்து வந்த நிலையில்



இப்போது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பிரச்சினையை உருவாக்கும் அமைப்பாக மாறி வருகிறது.

1980 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்காவில் தொடங்கப் பட்டது. இங்கிரிட் நியூஹிர்க் என்பவர் அலெக்சர் பாச்சியோ என்பவருடன் சேர்ந்து இந்த அமைப்பைத் தொடங்கினார். இளமைக் காலத்தில் பெற்றோருடன் இந்தியாவில் இருந்துவிட்டு, பிறகு அமெரிக்காவில் குடியேறியவர் இவர்.

இந்த அமைப்பு 5 கொள்கைகளை முன் வைத்துள்ளது. அவை, விலங்குகள் நமக்கு உணவுக்காகப் படைக்கப்பட்டது அல்ல; விலங்குகளின் தோல்கள் மற்றும் பாகங்களை ஆடை அணிகலன்களாக பயன்படுத்தக் கூடாது; பரிசோதனைக்கு விலங்குகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது; விலங்குகளை எந்த விதத்திலும் துன்புறுத்தக் கூடாது. மனிதன் பொழுதுபோக்குவதற்கு விலங்குகளைக் காட்சிப் பொருளாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது.

இந்தக் கொள்கைகளை முன்வைத்துதான் பீட்டா (Peta) அமைப்பு உலகெங்கும் போராட்டங்களுக்கும், வழக்குகளையும் நடத்தி வருகிறது. 'ஜல்லிக்கட்டு' விளையாட்டில் காளைகளைத் துன்புறுத்துவதாகக் கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். காளைகளோடு விளையாடும்

மனிதருக்குத்தான் காயம் மற்றும் உயிரிழப்பு ஏற்படுகிறதே தவிர அவற்றிற்கு ஏதும் ஏற்படுவதில்லை.

“காக்கை குருவி எங்கள் சாதி - நீள்  
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்  
நோக்குந் திசையெலாம் நாமன்றி வேறில்லை  
நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்”

என்று பாடி ஆடினார் பாரதியார்.

சங்க காலம் முதல் இயற்கையை வழிபடும் தமிழர்களுக்கு விலங்குகளும் தெய்வங்களாகவே விளங்கின. அத்துடன் இந்திய துணைக் கண்டத்தில் தமிழர்கள் பல காலமாகவே புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

காவிரிநீர், முல்லைப் பெரியாறு அணை என்று தொடங்கி தமிழக மீனவர் பிரச்சனை தொடர்கதையாகி வருவதால் தமிழ் மக்கள் ஏமாற்றமும், விரக்தியும் அடைந்துள்ளனர். 'ஜல்லிக்கட்டு' என்பது அதன் வெளிப்பாடு.

தமிழர்களின் இந்தப் பாரம்பரிய பண்பாடு இடைவிடாமல் நடந்து வந்தால்தான் நாட்டில் மழை பொழியும் என்பது நம்பிக்கை. இந்த இளைஞர்களின் எழுச்சி நமக்கு நடத்தும் பாடம் அதுதான்.

## அஞ்சல்



தமிழில் நவீனத்துவப் பண்புகளோடு வெகுசனப் படைப்பாளியாக சிறுகதை, குறுநாவல்கள், கட்டுரைகள் எனத் தீவிரமாக இயங்கிவந்த எழுத்தாளர் க.சீ.சிவகுமாரின் மறைவுக்கு 'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்' நெஞ்சார்ந்த அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

கொங்கு வட்டார மனிதர்களின் வாழ்க்கையை அதன் மண் மணத்தோடும் வலிகளோடும் அச்சு அசலாக ஒருவித எள்ளல் தன்மையோடு பதிவுசெய்த தனித்துவமிக்க மொழிநடை அவரது தனித்த சிறப்பு.



# நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்



ஜிப்ஸியின் துயர நடனம்  
யமுனா ராஜேந்திரன்



ஒப்பிலக்கியம்  
முனைவர் கி.இராசா



செவ்விலக்கியங்கள்  
சில பார்வைகளும் பதிவுகளும்  
பேரா. அ. குணசேகரன்



பண்டைத் தமிழ்ப்  
பனுவல்கள்  
கோ. சதீஸ்

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் தமிழரின்  
இசை சாந்த வாழ்வியல்  
சீ.பத்மினி



விலை  
ரூ. 95/-



தெரியப்படாத திண்டுக்கல்  
தொகுப்பாசிரியர்: பூர்ணா



முதுமையே!  
உன்னை ஆராதிக்கின்றேன்!  
அருள்நிதி எஸ். சதானந்தம்

தொல்காப்பியம் முதல் ஐக்க வரை  
(ஆய்வுக் கட்டுரைகள்)  
முனைவர் துரை. குணசேகரன்



விலை  
ரூ. 140/-



விலை  
ரூ. 145/-

கூலித் தமிழ்  
காட்டும் சமுதாயம்  
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

## நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com





## தமிழ்த் தொன்ம மீட்புப் பணியில் பேராசிரியர் நா.வானாமலையின் பங்களிப்பு

முனைவர் கோ. ஜெயக்குமார்

தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளில் சிதறிக்கிடக்கும் வரலாற்றுத் தொன்மங்களையும், உலக அளவில் கேட்பாரற்று பாதுகாக்கப்படாமல் கிடைக்கப்பெறும் தரவுகளையும் கொண்டு ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட வேண்டும். இதனைச் செய்தால் தான் முழுமையான தொன்மங்களை மீட்டெடுப்பதோடு, பாதுகாக்கவும் முடியும். வரலாற்றுத் தொன்மங்கள் குறித்தான முழுமையான ஆய்வும் நமக்கு கிடைக்கப்பெறும்.

பேரா. நா.வா. நமக்கு தொன்மங்கள் குறித்த புரிதல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். குறிப்பாக

தமிழரின் நாட்டுக் கலைகள் எப்பொழுது தோற்றம் பெற்றன. அவனது வாழ்க்கையில் கலையின் பணியாது போன்ற வினாக்களின் ஊடாகவே கலையின் தன்மைகளை ஆராய முற்படுகின்றார். நமக்குள்ளே இதுபோன்று எழும் வினாக்களுக்கு விடை காண வேண்டும் என்றால் குறிப்பிட்ட சமூகம் பற்றியான முழுமையான புரிதல் வேண்டும் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்து மறைந்த ஒரு இனத்தினுடைய அடையாளங்களாகவும், சான்றுகளாகவும் கிடைக்கப்பெறும்

பொருட்கள், புதைக்கப்பட்ட மனிதர்களின் உடல், எலும்புகள், பயன்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள் போன்றவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தையும், பண்பாட்டையும் அறிய முடியும். குகைச்சித்திரங்கள் அனைத்தும் அழகுணர்ச்சியால் தோன்றியவை அல்ல. ஆற்றல், நம்பிக்கை, சடங்கு இவற்றின் விளைவாகத் தோன்றியவை என்பதை அறிய வேண்டும்.

தமிழக வரலாற்றுக் கண்ணோட்டங்களை நாம் ஆராய்வதற்கு முன்பு இரண்டு சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. முதலாவது எண்ணற்ற வேற்றுமைகளுக்கு மத்தியில் இயங்கும் தமிழ்ச்சமூகம். இரண்டாவது துல்லியமான வரலாற்று ஆவணங்கள் முழுமையாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தாதது. இதனால் தான் கால ஆராய்ச்சியில் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

சங்க இலக்கியம் பற்றி '1800 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய தமிழர்' என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட கனகசபைப்பிள்ளையின் நூலும், சமணர்களைப் பற்றிய சக்கரவர்த்தி நாயினார் எழுதிய நூலும், சோழ வம்சத்தைப்பற்றி கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார் எழுதிய நூலும், பல்லவர் பற்றி பி.டி. சீனிவாச அய்யங்கார் எழுதிய நூல்களும் இன்னும் பல நூல்களும் ஆய்வாளர்கள் அறிந்தவையே. இருப்பினும் இவையே முழுமையான தமிழர் வரலாறு ஆகாது.

முழுமையான தமிழர் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டுமாயின் தமிழர் சமூகம் எப்படி மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளன. அதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் யாவை என்ற புரிதலோடு முழுமையான தமிழர் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும். தற்போது நம் காலத்தில் பண்பாடு சார்ந்த பலவற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டிய சூழலில் நாம் உள்ளோம் என்பதை நமக்கு முன்னரே நா.வா. எச்சரித்துள்ளார். சங்க இலக்கியங்கள், மூவேந்தர், சமணர், பல்லவர் பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் வந்தாலும் அவை மட்டுமே போதுமானவை அல்ல. அது சார்ந்து மேலும் பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் வர வேண்டும். தொன்மம் சார்ந்த ஆராய்ச்சி தொடர வேண்டும்.

பண்டைய கலைகள் அனைத்தும் வாழ்க்கையோடு தொடர்பு கொண்டவை. பிராணிக் நாட்டில் உள்ள 'டோர்டோக்ளே' என்ற குகையில் இரண்டு லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இருந்த ஓவியங்கள் காணப்படுகிறது என அகழ்வாய்வாளர்கள் கருதுவதையும், இந்தியாவில் கடந்த பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஹோவுங்காபாத் அருகே பிம்பெட்கா நகரில் கண்டறியப்பட்ட

செய்யப்பட்ட கருவிகள் அதே காலத் தொன்மை உடையவை என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

நடுகல் பற்றிய ஆய்வரங்கம் ஒன்று தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் துறையினரால் நடத்தப்பட்டது. 24.7.1973இல் நா.வா 'நடுகற்களும் நம்பிக்கைகளும்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை. ஒன்றை படித்துள்ளார். நடுகற்கள் பற்றிய முழுமையான புரிதலை விளக்கிக் கூறுகின்றார். சங்க இலக்கியத்தில் புறநானூறு 231ஆம் பாடலில் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி இறப்பைச் சுட்டிக்காட்டி நடுகல் பற்றிய சான்றை அவ்வை விளக்கியுள்ளதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

நாட்டுத் தொழில்களில் கலை, சுவரோவியம், மண்பாண்ட அலங்காரம், பெருங்கோயில் கலைகள் போன்றவற்றை பண்டைய தமிழர்கள் வளர்த்தெடுத்தனர். இருப்பினும் நா.வா.வின் வருத்தம் தற்காலத்தில் நாட்டுக் கலைகள் பல அழிந்து வருகின்றன. அல்லது பணம் தரும் தொழிலாக மாறிவருகிறது. இந்த நிலையில் நாட்டார் கலைகளை ஆய்வதற்கான துவக்க முயற்சிகள் கூட தமிழ்நாட்டில் ஈடுபடவில்லை. எனவே ஆய்வாளர்கள் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

வரலாறு பற்றி நா.வா. தரும் விளக்கம் நமக்கு முழுமையான புரிதலை தரும்.

'வர்க்கங்களுக்கிடையே இயற்கையில் இருக்கும் முரண்பாடுகள் காரணமாகவே போராட்டங்கள் நிகழ்கிறது. அப்போராட்டங்களின் விளைவாகச் சமூக மாறுதல்கள் தோன்றுகின்றன'

என்றும்

'பொருளாதார வாழ்வையும் சமூக முரண்பாடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களின் வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும்'

என்றும் (தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும், பக்- 4, 9) கூறுகிறார்.

வரலாறு என்பது சரித்திரங்களின் கால நிகழ்வுகளை விவரிக்கின்றன. இருப்பினும் தமிழ்ச் சமூகம் தோற்றம் முதல் பெற்று வந்துள்ள மாற்றங்கள், அதற்கான சான்றுகளோடு எழுதப்படும் வரலாறே முழுமையான வரலாறு என்று கூறுகின்றார்.

பழங்கால இனக்குழுச் சமூக வாழ்க்கையில் இருந்து படிப்படியாகவும், திடீரெனவும் முன்னேறி வரும் சமூகமாகவும், அரசுகளை நிறுவி, பண்பாட்டையும், கலைகளையும், தத்துவங்களையும்



வளர்த்துப் பல நூற்றாண்டுகளாக முன்னேறியும் சில சமயங்களில் பின்வாங்கியும் வாழ்ந்த மனித சமூகத்தின் சரித்திரமே தமிழக வரலாறு என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழ் தொன்மம் சார்ந்து பல ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும் அது எப்படி நிகழ்த்தப்பட வேண்டும் என்ற புரிதலைப்பற்றிக் கூறும் நா.வா, இலக்கியத்தில் உள்ள சான்றுகளையும், அகழ்வாராய்ச்சி மற்றும் கல்வெட்டுகளுக்கு முந்தைய காலத்து சான்றுகளையும் அயல்நாட்டு வரலாறு, அவர்கள் நம்மோடு கொண்டிருந்த தொடர்புகள் பற்றிய குறிப்புகளோடு ஆராய வேண்டும். அப்போதுதான் முற்கால வரலாற்றை நாம் முழுமையாக அறிய முடியும்.

இடைக்கால வரலாற்றை முழுமையாக அறிய வேண்டும் என்றால் இஸ்லாமிய வரலாற்றறிஞர்கள் பெர்சியன் மொழியில் எழுதிய வரலாற்றை விமர்சன ரீதியாக கற்கவேண்டும். ஆங்கில ஆட்சிக்கு முற்கால சரித்திரத்தை அறிய போர்த்துகீசிய பிரஞ்சுப் பாதிரிமார்களின் தாய்மொழியிலும் இலத்தீனிலும் எழுதிய கடிதங்கள் போன்றவற்றை ஆராய்ந்தால் முழுமையான இடைக்கால வரலாற்றை நாம் பெற முடியும் என வலியுறுத்துகின்றார்.

தமிழகத்தில் கிடைக்கக்கூடிய வரலாற்றுச் சான்றுகளை எப்படி பாதுகாத்து வெளியிட வேண்டும் என்று தாமரை இதழில் நா.வா. எழுதிய கட்டுரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுச் சான்றுகளான பல கல்வெட்டுகள் மைசூரில் இருப்பதாகவும் அவை கவனிக்கப்படாமல் அழிந்து கொண்டிருப்பதாகவும் அவற்றை தமிழ்நாட்டிற்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றார்.

மதுரையில் நடைபெற்ற புதைபொருள் துறையின் கருத்தரங்கில் பேசிய ஒருவரின் கணக்குப் படி 20,000 கல்வெட்டுப் பிரதிகள் மைசூரில் தமிழக தொன்ம வரலாற்றுச் சான்றுகள் கவனிப்பாரின்றி அழிந்து வருவதாகவும் அவற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டும். அதே போல் நமது காலத்தில் பல இடங்களில் சிதறிக்கிடக்கும் தொன்மங்களை மீட்டெடுத்து பாதுகாக்க வேண்டும். அது சார்ந்த வரலாற்று ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பெற வேண்டும் என்று பதிவு செய்கின்றார்.

மைசூரில் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுச் சான்றுகள் பல அழிந்து வருவதற்கு காரணம் மத்திய அரசின் சாசனத்துறையை உதகையில் இருந்து மைசூருக்கு

மாற்றியது. அதனை சென்னைக்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்று அன்றைக்கு அமைச்சராக இருந்த நெடுஞ்செழியன் வேண்டுகோள் விடுத்து அறிக்கை வெளியிட்டதையும், மைசூரில் இருக்கும் இந்த சாசன நிறுவனம் நான்கு மாநிலங்களான தமிழ்நாடு, கேரளா, ஆந்திரா, மைசூர் ஆகிய மாநிலங்களின் சாசனங்களை வைத்துள்ளது. எனவே அந்தந்த மாநிலத்திடம் அவர்களது சாசனம் ஒப்படைக்கப்பட்டு பாதுகாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பயனடைய முடியும் என்கிறார்.

மாநில அரசானது கொண்டுவரப்படும் தொன்ம சான்றாதாரங்களை உரிய முறையில் வைத்து அந்த துறை சார்ந்த அறிஞர்களைக் கொண்டு படியெடுத்தல், பதிப்பித்தல், புகைப்படம் எடுத்துப் பாதுகாத்தல் போன்ற பணிகளை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மேலும் பல வரலாற்றுத் தரவுகளும் அது சார்ந்த ஆவணங்களையும் நாம் பெறமுடியும்.

அச்சுக்கு கொண்டு வரப்படும் ஆவணங்களை ஒரு நிறுவனமாக தொடர்ந்து இயக்க வேண்டும். அப்போது தொன்மம் சார்ந்த அறிவைப் பெற்ற ஆய்வாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கித் தருவதோடு நமது ஆதாரங்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன என்ற பெருமையோடு நம்மால் கூற முடியும். இதை கேட்டு வலியுறுத்தி பெறும் உரிமை தமிழக அரசுக்கும் மக்களுக்கும் உண்டு.

தமிழகத்தில் தொன்மங்களை பாதுகாப்பது மற்ற மாநிலத்தில் உள்ளவற்றை கேட்டுப் பெறுவதோடு நின்று விடுவதில்லை. பழமை வாய்ந்த கோயில்களில் காணப்படும் கல்வெட்டுகள், பாறை ஓவியங்கள், சமணப்படுக்கைகள், குகைகள், நடுகற்கல், செப்புப் பட்டயங்கள், சுவடிகள் என அனைத்தையும் பாதுகாப்பதற்கான பயிற்சி அளிக்கப்படவேண்டும் இந்த துறையில் ஆர்வமுள்ள ஆய்வாளர்களை தவறவிடக்கூடாது என்பதே நா.வாவின் விருப்பம்.

தமிழகத்தில் கிடைக்கப்பெறும் வரலாற்றுச் சான்றாதாரங்களோடு ஆய்வுப்பரப்பை சுருக்கிக் கொள்ளாமல் பல்வேறு மாநிலங்களில் சிதறிக் கிடக்கும் நமது பண்பாட்டுக் கூறுகளை மீட்டெடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக கேரளாவில் 15ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய சாசனங்கள் தமிழில் உள்ளன. விஜயநகர நாயக்கர்கள், அவர்களின் தளவாய்களான மதுரை நாயக்கர்கள், இவர்களின் தளவாய்கள் அழகப்ப முதலியார், இராமப் பையன், நசரப்பையன், கிருஷ்ணப்பையன் முதலியோரது

சான்றுகள் தமிழிலும், மலையாழ்மா என்ற மொழியின் வரி வடிவத்திலும் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

தென் மைசூரில் சமண சமய சாசனங்கள், தமிழ்நாட்டு மன்னர்களின் படையெடுப்புகள், தமிழக சிவனடியார்கள், கங்கர் படையெடுப்புகள், பழைய கன்னடம், நவீன கன்னடம் இவைகள் தமிழ்மொழியில் கிடைப்பனவற்றையுமாவது ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று ஆய்வு மனப்பான்மையை உருவாக்கித் தருகின்றார்.

ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள குண்டுர் வரை பல்லவர்களின் தொன்மங்களும், குல சேகர பாண்டியன், வீரபாண்டியன், சுந்தரபாண்டியன் போன்ற பாண்டியர்களின் தொன்மங்களும், நெல்லூர் வரை பிற்காலச் சோழர்களின் தொன்மச் சான்றுகளும் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. அதே போல 18ஆம் நூற்றாண்டில் கர்நாடக நவாபுகள் நைஜாமின் பிரதிகளாக ஆற்காட்டில் இருந்து ஆண்டனர். அவர்கள் கால அரசியல் மற்றும் போர் நிகழ்வுகள் இவைகளும் வரலாற்றின் முக்கியத் தொன்மங்கள் இவற்றைப் பற்றிய ஆய்வுகள் மூலம் மீட்டெடுக்க முடியும் என்கிறார்.

இவற்றைப் போலவே வெள்ளையரின் ஆட்சிக் காலத்தில் மாவட்ட ஆட்சியர்களாக மராட்டியர்கள் விளங்கினர் (1801 முதல் 1815 வரை). எனவே இந்த காலகட்டத்தில் பல்வேறு சாசனங்கள் மராட்டிய மொழியில் உள்ளன. அந்த தொன்ம சாசனங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். இதைப்போலவே சோழர் காலத்தில் சாதியப் பிரிவினைகள் இருந்தன. இது இடங்கை, வலங்கை என்ற இரு பிரிவினாள் அடங்கியிருந்தது. அதனுள் இருந்த பல்வேறு சாதிய முரண்களை கல்வெட்டுச் சான்றுகளோடு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி வேண்டும்.

பல்வேறு வகையான சமூகப் பிரிவுகள் இந்த இரு பிரிவினாள் அடங்கியிருந்தது. அவர்களின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, தொழில் முறை போன்றவை மீட்டெடுக்கப்படவேண்டும். பொங்கல் விழாவைப் பற்றி தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலில் 'தைபிறந்தால் வழி பிறக்கும்' என்ற முதுமொழியைக் கொண்டு நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட நெல்லை அரிசியாக்கி அதனை சூரியனுக்கு படையல் இடுவதையும் பூமியின் செழிப்புக்கு காரணம் சூரியன் என மக்கள் நம்பிக்கையையும் பதிவு செய்கிறார். இந்த மகிழ்ச்சியினை 'வள்ளைக் கூத்து' நெல்குத்துவதுபோல ஆடி மகிழ்ந்ததையும் பதிவு செய்கின்றார்.

கர்நாடகத்தில் சங்கராந்தி பயனுள்ள மரபு வழக்கம் என்ற கட்டுரை ஒன்று 'புதியவானம்' என்ற இதழில் நா.வா. எழுதியுள்ளார். தைப்பொங்கல் காணும் பொங்கலில் (ஜனவரி 17ஆம் நாள்) அங்கு பொங்கல் விழாவாக கொண்டாடப்படுவதையும் கதைப்பாடல், கூத்து போன்ற பண்பாட்டு தொன்மங்கள் நடைபெறுவதையும் பதிவு செய்கின்றார்.

நாட்டார் இலக்கியங்களான கதைப்பாடல்கள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், பள்ளப்பாட்டு, வில்லுப்பாட்டு, கலைகள், பண்பாடு சார்ந்த தொன்மங்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அது சார்ந்த ஆய்வுகள் வேண்டும். குறிப்பாக மக்கள் இலக்கியமான இலக்கியத்தை மாவட்ட வாரியாக உள்ள பாடல்களைத் திரட்ட வேண்டும். திரட்டப்பட்ட பாடல்கள் முழுமையாக அச்சாக்கம் பெற வேண்டும். நாட்டார் கலைக்காட்சிக் களஞ்சியம் ஒன்று தமிழகத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் தலைமுறைகளைக் கடந்து பண்பாடு காக்கப் பெறும் என்பதை முன்வைக்கிறார்.

தமிழகத்தில் தற்போது கலைகளைப் பாதுகாக்கவும், பண்பாட்டை மீட்டெடுக்கவும் போராட்டம் நிகழ்த்த வேண்டிய சூழலுக்கு நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளோம் இந்த நிலைக்கு செல்லக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் தொன்மங்களை மீட்டெடுக்க ஆய்வுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று பேராசிரியர் நா.வானமாமலை அன்றைக்கே முற்போக்கு சிந்தனையோடு பதிவு செய்துள்ளார்.

வரலாறு என்பது பாதுகாக்க வேண்டியது மட்டுமல்ல. அப்படிப் பாதுகாத்தால் மட்டுமே அழியாமல் எதிர்வரும் சமூகம் பயன்பெற விட்டுச் செல்லமுடியும். எனவே நமது அடையாளங்களையும் தொன்மங்களையும் அழிக்க நினைக்கும் சக்திகளிடம் இருந்து அவற்றை மீட்டெடுப்பதே நா.வா போன்ற மிகப்பெரிய ஆளுமைகளுக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக்கடனாக இருக்கமுடியும்.

#### சான்றாதார நூல்கள்:-

1. இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் நா.வா, தோதாத்ரி, சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி.
2. நடுகற்களும் நம்பிக்கைகளும், நா.வா.
3. புறநானூறு.
4. கர்நாடகத்தில் சங்கராந்தி பயனுள்ள மரபு வழக்கம், நா.வா, புதிய வானம்- 1972.
5. தமிழ் ஆராய்ச்சியின் புதிய எல்லைகள் (நா.வா. மணிவிழா மலர்) 1978.
6. தமிழரின் பண்பாடும் தத்துவம், நா.வா, என்.சி.பி.எச். 1973, சென்னை.
7. தமிழர் கலை வரலாறும் கதைப்பாடல் ஆய்வும், நா.வா, பல்கலைப்பதிப்பு - 2009.



# தொலைநோக்கோடு செயல்படுவதே என்.சி.பி.எச்-ன் தனிச்சிறப்பு

தொல்.திருமாவளவன்



40வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியையொட்டி 12-1-2017 அன்று சென்னை இக்சா மையத்தில் நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் 50 புதிய நூல்கள் வெளியீட்டு விழாவை நடத்தியது. நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் தலைவர் ஆர்.நல்லகண்ணு அவர்கள் நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமையேற்றதோடு நூல்களை வெளியிட்டு உரை நிகழ்த்தினார். விடுதலை சிறுத்தைகள் கட்சித்தலைவர் தொல்.திருமாவளவன் அவர்கள் 50 நூல்களையும் பெற்றுக்கொண்டார். நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் இயக்குனர் தா. பாண்டியன், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளர் முத்தரசன் மற்றும் பலர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். இந்நிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்திருந்த அனைவரையும் நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் மேலாண்மை இயக்குனர் சண்முகம் சரவணன் அவர்கள் வரவேற்றுப் பேசினார். நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் பொது மேலாளர் ரத்தினசபாபதி அவர்கள் நன்றியுரையாற்றினார். நிகழ்ச்சியை என்சிபிஎச் மேலாளர் பாஸ்கர் அவர்கள் தொகுத்து வழங்கினார்.

## ஆர்.நல்லகண்ணு

சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியையொட்டி 50 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இப்படிப் புத்தகங்களை வெளியிட்டு வருகிறோம். கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக மக்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் அதிகரித்து வருகிறது. சென்னையைத் தவிரவும் மதுரை ஈரோடு என புத்தகக் கண்காட்சி நாடு முழுவதும் நடந்துவருவது வரவேற்கத்தக்கது. என்சிபிஎச்சை 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பித்து புத்தகங்களை மக்களிடம் கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பதற்காக 18 கிளைகள் மூலமாக விற்பனை செய்துவருகிறது. பாரதி நடமாடும் வண்டிகள் மூலமாகவும் புத்தகங்களை ஊர்ஊராகச் சென்று விற்றுவருகிறோம். புத்தகங்களை எடுத்துச்சென்று மக்களிடம் அறிவை வளர்க்கவேண்டும், பகுத்தறிவை வளர்க்கவேண்டும் என்பதற்காக, பண்பாடு கலாச்சாரத்தை அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறோம். சங்க இலக்கியத்தை ராஜம் பதிப்பகத்திலிருந்து வாங்கி அனைத்தையும்

தொகுத்து முதல் முதல் வெளியிட்ட பெருமை என்சிபிஎச்சுக்கு உண்டு.

ஐீவா அவர்களின் எழுத்தை முழுத் தொகுப்பாக வீ.அரசு தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து ஐந்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டோம். சிங்காரவேலர் எழுதிய அனைத்தையும் தொகுத்து வெளியிட்டோம். அண்ணல் அம்பேத்கரின் எழுத்துகளை முழுமையாக வெளியிட்டோம். இதற்கு ஒரு குழு அமைத்து அரசிடம் அனுமதி வாங்கி மூன்று சுற்றுகளாகப் பதிப்பித்தோம். 37 தொகுப்புகளாக ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளோம். 38, 39 ஆகிய தொகுப்புகள் அச்சில் தயாராகிக்கொண்டுள்ளன. 40வது தொகுதிக்கு அனுமதி வாங்கி அதையும் விரைவில் வெளியிடவுள்ளோம். அம்பேத்கர் எழுத்துகளை ஆங்கிலத்திற்குப் பிறகு மாநில மொழிகளில் தமிழில் நாம்தான் முதலில் விற்பனை செய்தோம். தமிழகத்தில் அம்பேத்கர் எழுத்துகளை அதிகம் கொண்டு சேர்த்தது நாம்தான். படிப்பதற்கு வசதியான முறையில் அதிகமான தொகுப்புகளை வெளியிட்டிருக்கிறோம். கோயம்புத்தூரில் செம்மொழி மாநாடு நடைபெற்றபோது நவீன இலக்கியங்களை இலக்கிய ஆய்வுகளை 100 நூல்களாக வெளியிட்டோம். பல நிகழ்ச்சிகளில் பல எழுத்தாளர்களும் சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றவர்களும் எங்களுக்கு என்சிபிஎச் நூல்கள் பலவழிகளில் ஆர்வமூட்டுவதாக இருந்தது என்று பல விழாக்களில் பேசிவருவதைப் பார்க்கமுடிகிறது. இந்த 50 நூல்களைப் பெற்றுக்கொண்ட தோழர் திருமாவளவன் அதற்கான பணத்தையும் கொடுத்துவிட்டார். அவர் நல்ல வாசகர். நிறைய புத்தகங்களை வாசிக்கும் பழக்கம் உள்ளவர். இப்படியெல்லாம் புத்தகங்களைப் பற்றி தமிழ்நாட்டில் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டாலும் கேரளாவில் 5000 பிரதிகள் பதிப்பிக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் 500, 1000 என்று அதற்குமேல் போவதில்லை. அந்தக் குறை இருக்கிறது. அனைவரும் புத்தகங்களை வாசிக்கும் பழக்கத்தைத் தொடங்கவேண்டும். உங்களோடு என்சிபிஎச் கைகோத்து வரும். அனைவரும் தொடர்ந்து ஆதரவளிக்கவேண்டும்.

### முத்தரசன்

புத்தகத் திருவிழாவை முன்னிட்டு என்சிபிஎச் சார்பில் ஒரே நேரத்தில் 50 புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஒரே நேரத்தில் இதுபோல் யாரும் வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை. அம்பேத்கர் நூல்களை 40 தொகுதிகளாக என்சிபிஎச் கொண்டு வந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் இதுவரை யாரும் இந்தளவுக்கு அம்பேத்கர் நூல்களை வெளியிட்டதில்லை. வெளியிடப்போவதுமில்லை. சிங்காரவேலர் நூல்களை முழுக்க என்சிபிஎச் வெளியிட்டுள்ளது. மதிய உணவுத்

திட்டத்தை தமிழ்நாட்டில் முதலில் அறிமுகம் செய்தவர் என்று காமராஜரையும் எம்ஜிஆரையும் சொல்வார்கள். ஆனால் முதன்முதலில் சிங்காரவேலர்தான், சென்னை மாமன்ற உறுப்பினராக அவர் இருந்தபோது மதிய உணவுத் திட்டத்தைத் தொடங்கினார். புத்தகங்களை வெளியிடும்போது அந்தப் புத்தகங்களைப் படித்து விட்டுப் பேசுவது வழக்கம். இங்கு அது சாத்தியமில்லை. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் புத்தகங்கள் அச்சாகி வந்தன. பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற முயற்சிகள் தொடரவேண்டும். பொது மக்களின் ஆதரவும் தொடரவேண்டும். வாசகர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது உண்மை. ஈரோட்டில் புத்தகத்திருவிழாவுக்கு மக்கள் ஆர்வத்தோடு வருகிறார்கள். மக்கள் வருகை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கும்போது சமூக மாற்றங்கள் வரும். அதற்கு துணையாக இருப்பது புத்தகங்கள்தான். இந்த மகத்தான பணியை என்சிபிஎச் தொடர்ந்து அர்ப்பணிப்போடு செய்துகொண்டிருக்கிறது. இங்குப் பணியாற்றும் தோழர்கள் சம்பளத்திற்காக மட்டுமல்லாமல் சேவை உணர்வோடு செயல்படுகிறார்கள். அது பாராட்டுக்குரியது. இனிவருங்காலங்களில் புத்தகங்களுக்கான வரவேற்பைப் பொறுத்து ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை என்சிபிஎச் வெளியிடவேண்டும்.

### திருமாவளவன்

ஐம்பது புத்தகங்களை அச்சிட்டுப் பதிப்பித்து அதனை சிறப்பாக வெளியிடும் இவ்விழாவில் இந்த அரிய வாய்ப்பை வழங்கியதற்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றி. நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் எத்தகைய புத்தகங்களைப் பதிப்பித்து வருகிறது, கருத்துப் பரப்புரையை சிறப்பாகச் செய்துவருகிறது என்பதை தோழர் நல்லகண்ணு அவர்கள் குறிப்பிட்டார். குறிப்பாக அம்பேத்கர் அவர்களின் எழுத்தும் பேச்சும் 37 தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று தொகுதிகளுக்கு அனுமதி வாங்கியிருக்கிறது. அவற்றை மிக அதிகமான அளவில் விற்பனை செய்திருக்கிறது. சிந்தனைச்சிற்பி சிங்காரவேலரின் சிந்தனைகளை நூல்களாகத் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறது. உலகெங்குமுள்ள புரட்சிகர சிந்தனையாளர்களின் சிந்தனைகளைத் தொகுத்து அளப்பரிய பணியைச் செய்து தனது வரலாற்றுக் கடமையை இந்தியாவில் செய்துவருகிறது. அவ்வரிசையில் 50 நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் நம்மைப் பற்றி, அரசியலைப் பற்றி, சமூக சூழலைப் பற்றி, வரலாற்றைப் பற்றி பல்வேறு சிந்தனைகளைத் தாங்கியுள்ள நூல்களாக உள்ளன. இந்த நூல்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக 18 இடங்களில் கிளைகளைக் கொண்டு என்சிபிஎச் விற்பனை செய்து வருகிறது. மாதம் ஒரு புத்தகம் என்று சிலர் வெளியிடுவார்கள்.



அவசரகதியில் புத்தகத்தைப் பதிப்பித்து புத்தகத் திருவிழாக்களில் வெளியிடக்கூடியவர்கள் உண்டு.

புத்தகங்களைத் தேர்வுசெய்து எத்தகைய சிந்தனை களைப் பரப்பவேண்டும் என்ற புரிதலோடும் தொலை நோக்கோடும் செயல்படுவதுதான் என்சிபிஎச்சின் தனிச்சிறப்பு.

சிலர் எதை வேண்டுமானாலும் விற்பனை செய்யலாம்தான் என்றும் வணிகம்தான் நோக்கம் என்றும் இருக்கிறார்கள். வணிக நோக்கம் எல்லா துறைகளிலும் உள்ளது. பளபளப்பான அட்டை, கவர்ச்சிகரமான படம் என்று உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி கவலைப்படாமல் வணிக நோக்கத்தில் சிலர் செயல்படுகிறார்கள்.

பெரியாரைத் தெரிந்து வைத்திருக்கும் மக்களுக்கு பெரியாரின் சிந்தனைகள் போய்ச் சேரவில்லை. பெரியாரைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். பெரியாரியம் போய்ச் சேரவில்லை. அம்பேத்கரை அடையாளம் தெரிந்திருக்கிற மக்களுக்கு அம்பேத்கரியம் போய்ச் சேரவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது கம்யூனிஸம் போய்ச் சேரவில்லை.

எளிமையான வடிவமைப்பில், மலிவான விலையில் சிறந்த நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறந்த நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிடும் நிறுவனம் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம். இந்தப் பணி மிகச்சிறந்த பணி. எதிர்காலத் தலைமுறையினரை சீரிய முறையில் வளர்ப்பதற்கும் படைப்பாளர்களை உருவாக்குவதற்கும் அந்தத் தளத்தில் பணியாற்றுவது என்பது விடுதலைக்கான போராட்டம்தான்

இளந்தலைமுறையினர் குறுகிய எண்ணத்தோடு சாதி மதவாத சிந்தனைப்போக்கில் அந்த சூழலுக்குள் போய் சிக்கிக்கொள்ளும் நிலையில் அவர்களுக்குப் புரட்சிகரமான கருத்துகளைக் கொண்டு சேர்ப்பதில் உள்ள பிரச்சினைகளைக் கடந்து செயல்பட வேண்டியுள்ளது.

கேரளாவில் பதிப்புத்துறையில் சாதனைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன இங்கு ஆயிரம் புத்தகம் விற்பதற்கே சிரமமாக உள்ளது. வாசிப்புப்பழக்கம் குறைந்திருக்கிறது. நாளேடு வாசிக்கிற பழக்கங்களை உருவாக்க பதிப்பகங்கள் முயற்சிக்கவேண்டும். புத்தகம் விற்பதைக் கடமையாகக் கொண்டிருப்பதுபோல வாசகர் வட்டத்தில் இளைஞர்களைக் கொண்டுவருவதையும் ஒரு கடமையாக எண்ணிச் செய்யவேண்டும். அறிமுகம் செய்தாலே போதும். புத்தகங்கள் முறையாக அறிமுகம்

ஆகாமல் இருப்பதும் வாசகர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகாததற்கு ஒரு காரணம்.

சிலர் கல்வித்துறையில் நிறைய படித்திருக்கிறார்கள் ஆனால் சமூகநீதிக்கான வரலாறு பற்றிய அடிப்படைப் புரிதல்கூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சமூக அறிவு சமூகச் சிந்தனை இளைய தலைமுறையிடம் போய்ச் சேரவில்லை. மூத்தவர்கள் பலருக்கே சென்று சேரவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரின் தியாகங்கள் எல்லோருக்கும் சென்று சேரவில்லை. இனப்பற்று. கலாச்சாரம் பண்பாடு எனப் பெரும்பகுதியினருக்கு கொண்டு சேர்ப்பிக்கப்படவில்லை.

பதிப்பகத்தார் தங்களது இன்னொரு பகுதியாக வாசகர் வட்டத்தை உருவாக்கவேண்டியது அவசியம். ஜனநாயக சிந்தனை வட்டம், புரட்சிகரமான ஜனநாயக சிந்தனை வட்டம் என்று ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். மக்களிடையே ஜனநாயக சிந்தனை விதைக்கப்படாமல் பிற்போக்கு சக்திகள் மேலெழுந்துவிட்டன. புத்தகங்கள் என்பவை புரட்சிகர விதைகள். புரட்சிகர சிந்தனைகள் அடங்கிய விதைகள். இவற்றால்தான் பிற்போக்கு சக்திகள் வளராமல் செய்யமுடியும்.

பெரியாரைத் தெரிந்து வைத்திருக்கும் மக்களுக்கு பெரியாரின் சிந்தனைகள் போய்ச் சேரவில்லை. பெரியாரைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். பெரியாரியம் போய்ச் சேரவில்லை. அம்பேத்கரை அடையாளம் தெரிந்திருக்கிற மக்களுக்கு அம்பேத்கரியம் போய்ச் சேரவில்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது கம்யூனிஸம் போய்ச் சேரவில்லை. தலைவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட அளவுக்கு கருத்தியல் கவனப்படுத்தப்படவில்லை. இவற்றையெல்லாம் இளந்தலைமுறையினரிடம் கொண்டு சேர்க்கும் கடமையும் பதிப்பகங்களுக்கு இருக்கிறது. தொடர்ந்து அந்த பாதையில் செயலாற்றி வரும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தைப் பாராட்டி விடை பெறுகிறேன்.

#### தா.பாண்டியன்

50 புத்தகங்கள் ஒரே நேரத்தில் வெளியிடப் படுகிறது. அவற்றை வாங்கிப் படிக்கவேண்டும். பல தோழர்கள் எழுதியுள்ள புத்தகங்களை காலத்தின் தேவையை அறிந்து வெளியிட்டுள்ளனர். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையில் அமைந்துள்ளது.

குறிப்பாக மகளிர் அதிகமாக எழுதியுள்ள புத்தகங்கள் வெளியாகியுள்ளன. அவர்கள் தொடர்ந்து எழுதவேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் முதற்பாடத்தைக் கற்றுத்தந்த பேராசிரியர் தாய்தானே.

அந்தக்காலத்தில் பெண்கள் எட்டைத் தொடுவது பாவம் என்று சொல்லி வைத்திருந்தார்கள். இக் காலத்தில் நிறைய படிக்கிறார்கள். 'பழையன கழிதலும்'

என்பதுதானே செய்யுள். பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் கால மாற்றத்தில் நிறைய மாற்றங்கள் வந்துவிட்டன. பெண்களும் நிறைய படிக்கிறார்கள், எழுதுகிறார்கள், அறிவு நிரம்பிய சான்றோர்களாக வலம் வருகின்றார்கள்.

எப்படி சான்றோர்கள் என்றால், ஒரு எடுத்துக் காட்டு. அந்தக்காலத்தில் ஒரு திருமணம் நடைபெற்றது. அது வைதிக முறைப்படி நடைபெற்ற திருமணம். அங்கு திருமணச்சடங்கு செய்துகொண்டிருந்த வைதிகர் வடமொழியில் மந்திரங்கள் ஓதிக்கொண்டிருந்தார். அந்த மன்றத்தில் படித்தவர்கள் புலவர்கள் என ஏராளமான பேர் கூடியிருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலிருந்தவர்களில் மறைமலையடிகள் ஒருவர்தான் எழுந்துசென்று 'நிறுத்து, இது திருமண வீட்டில் சொல்கிற மந்திரமில்லை, இழவு வீட்டில் சொல்ல வேண்டிய மந்திரம்' என்று சொல்லிவிட்டு திருமணத்தின் போது சொல்லக்கூடிய மந்திரத்தை வடமொழியில் சொன்னார். இப்படிப் பன்மொழி அறிவுபெற்று, கற்பன எல்லாம் கற்று, அறிவு நிறைந்த சான்றோராகி, மறைமலை அடிகள் தன் எழுத்துகளை எழுதினார். இப்படிப்பட்ட அறிவார்ந்த சான்றோர்களாக இன்று பெண்கள் வலம் வருகின்றார்கள். இது பெருமைக்குரிய விசயம்.

ரொமிலா தாப்பர் அவர்கள் அத்தகைய அறிவார்ந்த பெண்மணி; மிகச்சிறந்த வரலாற்றாய்வாளர். அவர் எழுதிய நூல்கள் இப்போதுதான் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அந்த நூல்களை ஒவ்வொருவரும் படிக்கவேண்டும்.

பெரியாரை அடையாளப்படுத்தியிருக்கிறோம். அம்பேத்கருக்கு சிலை வைத்திருக்கிறோம். மாலை போடுகிறோம். ஆனால் அவர்களது சிந்தனைகளை யாரும் படிக்கவில்லை. அவர்கள் சிந்தனையை இன்னும் இன்னும் ஆழமாக ஒவ்வொருவரும் கற்க வேண்டும். காலங்காலமாகச் சமூகக் கடமை ஆற்ற உதவக்கூடியவை அவர்களது சிந்தனைகள். அந்த வகையில் இல்லாமல், அவர்களது நூல்களை, எழுத்துகளை மலிவான விலையிலே நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டுச் சமூகக் கடமை ஆற்றி வருகின்றது.

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் காஸ்ட்ரோவைப் பற்றிய ஆய்வுநூல் வெளியீட்டுக்கு கியூப நாட்டு தூதுவர் வந்திருந்தார். அவர் சொன்ன ஒரு செய்தி காஸ்ட்ரோவைப் பற்றி கலைஞர் கருணாநிதி தமிழில் எழுதிய கவிதையை பிடல் காஸ்ட்ரோவால் படிக்கமுடியவில்லை. பின்னர் தமிழிலிருந்து ஸ்பானிஷ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அந்தக் கவிதையை பிரேம் செய்து தன் மேசையிலேயே காஸ்ட்ரோ வைத்திருந்ததாக கியூப நாட்டுத் தூதுவர் சொன்னார். இதனை அப்போது கலைஞரிடம் சொல்லும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை.

அந்த அளவிற்குத் தம்மைப் பற்றி பிறர் எழுதுவதை அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் கியூபாகாரர்களுக்கு, புரட்சிக்காரர்களுக்கு உண்டு. அதனால்தான் நியூசெஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் அரிய வரலாற்று நூல்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டு வருகின்றது. இப்போது வெளியிட்ட நூல்களிலும் மிக முக்கியமான வரலாற்று நூல்கள் உண்டு.

ஜப்பான் ஆக்கிரமிப்பு காலத்தில் டாக்டர் கோட்னிஸ் என்ற இந்தியர் சீனாவுக்குச் சென்று மருத்துவ சேவை செய்த மருத்துவர், அவரது மருத்துவ சேவையைப் பாராட்டி அவருக்கு மாசேதுங் கைப்பட ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கடிதம் தற்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது சமீபத்தில் இந்துஸ்தான் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டதைப் பார்த்தேன். அந்த டாக்டர் கோட்னிசைப் பற்றிய புத்தகத்தை என்சிபிஎச் வெளியிட்டுள்ளது.

சேலத்தில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. கலைஞர் பேசினார். உருக்கமான முறையிலே 'மார்பில் பால் வரவில்லை, ரத்தம் வரும்போலத் தெரிகிறது, துவண்டு படுக்கிறது. கண்ணீர் காலமாகிவிட்டது' என்றெல்லாம் ஜென்னி மார்க்ஸைப் பற்றிப் பேசினார். அதைக்கேட்ட தாய்மார்கள் கண்ணீர் வடித்தார்கள். அப்போது கலைஞர் என்னிடம் சொன்னார். ஜென்னியையே நாங்கள்தான் மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறோம். நீங்கள் செய்யவேண்டியதைக்கூட நாங்கள்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார். அவர்கள் நாசூக்கானவர்கள். அப்படித்தான் சொல்வார்கள்.

அப்போது நான் சொன்னேன். மார்க்ஸ் சிந்தனை என்பது வெறும் 300 ஆண்டுகாலத்துக்கு முற்பட்டது தான். அதற்கும் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவப் பெருந்தகை 'பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை' என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றுவிட்டான். ஆதிகாலத்திலேயே சமத்துவச் சிந்தனையைத் தமிழனுக்குள் விதைத்தவன் வள்ளுவன். நமக்கு ஆழமான சொந்த வேர்கள் உள்ளன. அவற்றை நன்கு அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

கீழடியில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பண்பாட்டைக் கண்டுபிடித்து உள்ளனர். அந்தப் பண்பாட்டிற்குச் சொந்தக்காரர்கள் தமிழர்கள். ஆனால் இன்று அதைப் பற்றிய உணர்வு இருக்கிறதா நமக்கு?

நம் சொந்த பண்பாட்டுப் பெருமையை உணரப் புத்தகங்கள் படிப்பது அவசியம். ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் புத்தகங்களை வாசிக்கவேண்டும். சிந்தனைகளை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறப்பாக உழைத்து நல்ல நூல்களைக் கொண்டு வந்துள்ள என்சிபிஎச் பணியாளர்களுக்கு வாழ்த்துகள்.

தொகுப்பு: ஜி.சரவணன்



# சிங்காரவேலர் இன் தொலைநோக்குச் சிந்தனை

பா.வீரமணி



18-2-1860

11-2-1946

சிந்தனைச்சிற்பி சிங்காரவேலர் பல செயற்பாடுகளில் முன்னோடியாக விளங்கியவர். இந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்டாகவும், முதல் கம்யூனிஸ்ட் மாநாட்டிற்குத் தலைமை ஏற்றவராகவும், மேநன்னாளை முதன்முதலில் கொண்டாடியவராகவும், பொதுவுடைமை இயக்கம் இந்தியாவில் தோன்றுவதற்கு முன்பாகவே, அத்தத்துவத் தெளிவோடு தொழிலாளி- விவசாயி கட்சியைத் தோற்றுவித்தவராகவும், தெளிவான வர்க்கப் பார்வையுடன் தொழிற்சங்கத்தை முதன்முதலில் வழிநடத்திய முன்னோடியாகவும் விளங்கினார் இவ்வாறு அரசியல் செயற்பாடுகளில் மட்டுமல்லாமல், பற்பல புதிய சிந்தனைகளை முதன்முதலில் பரப்பியவராகவும் அவர் இருந்துள்ளார். இவை அவருக்குக் கூடுதலான சிறப்பையும் பெருமையையும் அளிப்பவை.

தமிழகத்தில் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தையும், லாபலசின் வானியல் கொள்கையையும், ஈன்ஸ்டீனின் கால இடக்கோட்பாட்டையும், ஃப்ராய்டின் உளவியல் கொள்கையையும், டார்வினின் உயிரியல் கொள்கையையும், அரசியல் - பொருளாதாரத்தையும், சுற்றுச்சூழலியலையும் இவை போன்ற பலவற்றைத் தமிழில் முதன்முதலாக அறிமுகம் செய்த முதல் முன்னோடி அவரேயாவார். சமூக - மத மூட நம்பிக்கைகளை விஞ்ஞான வெளிச்சத்தோடு முதன்முதலாகப் பற்பல கட்டுரைகளை வரைந்து காட்டியதோடு, விஞ்ஞான நூல்களை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியதுடன் அறிவியல் மனப்பான்மையை வளர்க்கத் திட்டமிட்ட மூலவரும் அவரே; இவற்றில் பெரும் வியப்பு என்னவெனில், தனிச்சிறப்பு என்னவெனில்,

அவர் முன்னோடி இல்லாத முன்னோடி என்பதே யாகும். அதாவது அம்பேத்கர் என்ற முன்னோடிக்கு பூலே என்ற முன்னோடி இருந்தார். பாரதியாருக்கு வள்ளலார் என்ற முன்னோடி இருந்தார். லெனின் என்ற முன்னோடிக்கு மார்க்ஸ் என்ற முன்னோடி இருந்தார்; இவ்வாறு சிங்காரவேலருக்கு இந்தியாவில் யாரும் முன்னோடி இல்லை; அப்படியெனில் அவர் என்ன சுத்த சுயம்புவா? இல்லை; இல்லை; எக் காலத்தில் இருந்த உலக அரசியல் சூழலும், விஞ்ஞான நூல்களின் அறிமுகமும், சோவியத்துப் புரட்சியுமே, முற்களமாக அமைந்து அவருக்கு முன்னோடியாக விளங்கின. தமக்கு முன்பிருந்த மனிதர் யாரையும் முன்னோடியாகக் கொள்ளாமல், சமூகச் சூழலை முன்னோடியாக ஏற்பது மிக மிக அரிது அதற்கு இடையறாத தொடர்ந்த பரந்த வாசிப்பும் கூர்த்த மதியும், ஆழ்ந்த கவனிப்பும் (Deep Observation) தேவை; இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்டவர்தான், அவர். அதனாற்றான் அவர் முன்னோடி இல்லாத முன்னோடியாக விளங்கியுள்ளார். தகவல் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்திராத அக்கால கட்டத்தில், அவர் அவ்வாறு விளங்கியிருப்பதைச் சாதாரணமாகக் கொள்ள முடியாது. அது வியப்பிற்குரியதே! இந்த வியப்பின் மேலீட்டான்தான் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனார்,

“நாடு விடுதலை பெற்றதும் அவனால்தான்  
நாத்திகக் கருத்தனல் கணன்றதும் அவனால்தான்  
பாடுபடுவோர்க்கு உரிமை உயிர்த்ததும் அவனால்தான்  
பழமையில் புதுமை மலர்ந்ததும் அவனால்தான்  
மூலதனத்தின் பொருள் புரிந்ததும் அவனால்தான்  
புதுவுலகக் கனா முளைத்ததும் அவனால்தான்  
கோலப் பொதுவுடைமை கிளைத்ததும் அவனால்தான்  
கூடின அரசியல்; அறிவியல் அவனால்தான்  
கடல்வான் ஆழ்சிகலக் கல்வி கற்றவன்  
கண்ணாய் உயிராய்த் தமிழர்க்கு உற்றவன்  
போர்க்குணம் மிகுந்த செயல் முன்னோடி  
பொதுவுடைமைக்கு ஏக அவிவன் பின்னோடி”  
சிங்காரவேலரைப் போல் சிந்தனைச்சிற்பி  
எங்கேனும் கண்ட துண்டா”

என்று போர்ப்பரணி பாடி நமக்குப் புரிய வைத்துள்ளார். பாரதிதாசனார் சிங்காரவேலரின் ஒவ்வொரு முன்னோடிப் பண்பையும் “அவனால்தான் அவனால்தான்” என்று அடுக்கிக் கொண்டே செல்வதால் நன்கு உணரலாம். பாரதிதாசனார் இவ்வாறு விரித்துப் பாடியும் நம்மக்கள் அவரைப் போதுமானவரை அறியவில்லை என்பது தான் சோகமானது. அந்தச் சோகத்திற்கு விடிவு காண்பது தான் இக்கட்டுரையின் குறிக்கோள்.

சிங்காரவேலருக்கு எத்துணை ஆழ்ந்த தேடலும், எத்துணை அகன்ற தொலைநோக்குச் சிந்தனையும் இருந்துள்ளன என்பதற்குத் திரு.வி.க நடத்திய நவசக்தியில் 24-5-1921 அன்று வெளிவந்த சிங்காரவேலரின் கட்டுரை சிறந்த சான்றாகும். அக் கட்டுரை முதன்முதலில் இந்து ஆங்கில இதழில் Open letter to mahathma Gandhi என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது. அடுத்து அவரால் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு நவசக்தியில் வெளிவந்துள்ளது. அக்கட்டுரையில் முக்கியமாக இரு பொருள்களைப் பற்றி காந்தி அடிகளுக்குத் தெளிவுறுத்தி உள்ளார். அவை இன்றளவில் மிக முக்கியமும் பொருத்தப்படும் கொண்டன.

காந்தியடிகள் யங் இந்தியாவில், ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின்போது ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் அந்நிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் பெரும் போராட்டம் செய்யவேண்டாமென்று விவசாயிகளுக்கு அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளார். அவ்வறிக்கை சிங்காரவேலருக்கு ஏமாற்றம் அளித்திருப்பதால், காந்தியடிகளுக்கு அவர் வெளிப்படையாகக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். இதே தலைப்பில் 1918-இல் இருந்து பற்பல கட்டுரைகளைப் பல ஆண்டுகளாக எழுதியுள்ளார். அவையாவும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை; அதாவது அவை காந்தி அடிகளின் முடிவுகளை கருத்துகளை மறுப்பதுடன் அவற்றிற்கான சரியான தீர்வுகளையும், வழிகாட்டுதல்களையும் கொண்டு உள்ளன என்பதுதான் மிக முக்கியம் அவற்றை இக்கட்டுரையிலும் காணலாம்- விவசாயிகளைப் பெரிய போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டாமென்று காந்தியடிகள் கூறியபோது சிங்காரவேலர் என்ன எழுதியுள்ளார் என்பதைக் கீழே காணலாம்.

“வணக்கத்திற்குரிய ஐயா அவர்களே, யங் இந்தியா (YOUNG INDIA)வின் கடைசி பக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு தாங்கள் அளித்த அறிவுரை எனக்கு ஆழ்ந்த ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது. அரசியலில் தன்னிஷ்டப்படியான அதிகாரத்தை (வெள்ளையர் ஆட்சி) எதிர்த்துப் பலாத்காரமற்ற ஒத்துழையாமையை நாம் பயன்படுத்த முடியும் போது முதலாளித்துவ ஆட்சியை நாம் ஏன் எதிர்க்கக்கூடாது என்பதை என்னால் நினைக்க முடியவில்லை. முதலாளித்துவ தனியதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போராடாமல், அரசியல் தனியதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போராட முடியாது. -----

நமக்கு வரவிருக்கும் சுயராஜ்யத்தில் நிலமும், இன்றியமையாத தொழிற்சாலைகளும் நாட்டின்



நன்மைக்காகப் பொதுமைப்படுத்த (பொதுவுடைமை) வேண்டுமென்றும், நாம் பயிரிடாத எந்தத் துக்காணி நிலத்தையும், நாம் வேலை செய்யாத எந்தத் தொழிற்சாலையையும், நாம் வசிக்காத எந்த வீட்டையும், நம்மில் ஒருவரும் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் எளிய மொழியில் ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிவிக்கவேண்டுமென்று தங்கள் முன் தாழ்ந்து பணிந்து வேண்டுகிறேன்.”

நவசக்தி 24. 5. 1921

இக்குறிப்பை நோக்கினால் சில உண்மைகளை உணரலாம். அதாவது அக்காலத்தில் இந்தியத் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சுதந்திரப் போராட்டம் பெரும்பாலும் அந்நிய ஆட்சியை விரட்டுவதாக மட்டும் இருந்ததேயன்றி, அந்த ஆட்சியின் பொருளாதாரச் சுரண்டலை, முதலாளித்துவப் போக்கை உணர்ந்து போராடும் வலிமையைக் கொண்டதாகக் காங்கிரஸ் கட்சி இல்லையென்பதே சிங்காரவேலரின் கவலை; வெள்ளையர் ஆட்சியின் முதலாளித்துவத்தைப் ஒழிக்கப் போராடும் நோக்கு நிலை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இருக்க வேண்டுமென அவர் விரும்புகிறார். மேலும், நாட்டின் தொழிற்சாலைகளைப் பொதுவுடைமையாக்க வேண்டுமென்றும், நிலங்களை விவசாயிகளுக்கும், தொழிற்சாலைகளைத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒப்படைக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றும், அவற்றை வெளிப்படையாகக் காங்கிரஸ் கட்சி அறிவிக்க வேண்டுமென்றும், அவற்றிற்குக் காந்தியடிகள் உதவ வேண்டுமென்றும் அறிவித்துள்ளார். இதுபோன்ற அறிவிப்பை இதற்கு முன்பே அமிர்தசரஸ், நாட்பூர், பம்பாய், விஜயவாடா ஆகிய ஊர்களில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாடுகளுக்குத் தந்திமூலம் அவர் தெரிவித்துள்ளார். இது மிக முக்கியமானது. மற்றும் அக்கட்டுரையில் தொழிலாளி - விவசாயிகளைச் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முழுமையாக ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்றும், அதற்காக அவர்களின் எதிர்கால நலனில் காங்கிரஸ் கட்சி திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தியுள்ளார். தொழிலாளியும் விவசாயியுமே உற்பத்தியைப் பெருக்குபவர்கள்; அவர்கள் இல்லையெனில் உணவுப்பொருளும் கிடையா; மற்றப் பொருள்களும் கிடையா; இவை இல்லையெனின் மனிதச் சமுதாயம் உயிர்வாழாது; அச்சமுதாயத்திற்கு அவர்களே உயிர் போன்றவர்கள்; அதனால்தான் பண்டைய மணிமேகலை ஆசிரியர் சாத்தனார் “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே; என்று மிக அருமையாகக் கூறிச் சென்றார். அந்த

உயிர் கொடுத்தோரைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்பதே அவர் கருத்து.

சிங்காரவேலர் மற்றொரு முக்கியக் கருத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது அந்நிய முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்கும் நாம் தேசிய முதலாளித்துவத்தையும் எதிர்க்கும் நோக்குநிலை வேண்டுமென்றும் அறிவுறுத்துகிறார். சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்திலேயே நமக்கு அந்தத் தெளிவு இருக்கவேண்டும் என்கிறார். இது குறித்து அவர் என்ன எழுதியுள்ளார் என்பதைக் கீழே காணலாம்.

“அயல்நாட்டு அதிகார வர்க்கத்தை மட்டுமன்றி எதிர்காலத்தில் நம் சொந்த மக்களின் அதிகார வர்க்கத்தையும் எதிர்த்து நாம் வெற்றி பெறும் வரையில், நமது நற்பேற்ற மக்கள், சுதந்திரமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் ஒருபோதும் இருக்க மாட்டார்களென்று நான் நம்புகிறேன். ஆதலால் கம்யூனிசம் மட்டுமே அதாவது நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தவும், நலம் பெறவும், நிலத்தையும் இன்றியமையாத தொழிற்சாலைகளையும் பொதுவுடைமையாக்குவதே நம் மக்களுக்குச் சுதந்திரத்தையும் மனநிறைவையும் அளிக்கும் உண்மையான நடவடிக்கையாகும்.”

நவசக்தி 24. 5. 1921

அக்காலத்திலேயே அவர் எத்துணைத் தொலை நோக்கோடு சிந்தித்துள்ளார் என்பதற்கு இக்குறிப்பு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. அயல்நாட்டு முதலாளித்துவமோ, தாய்நாட்டு முதலாளித்துவமோ வேறு வேறு அன்று; இரண்டும் சுரண்டலை அடிப்படையாகக் கொண்டதேயாகும். சுரண்டலில் மேல் கீழ் எனும் பாகுபாடு இல்லை. உள்நாடு வெளிநாடு எனும் வேறுபாடும் இல்லை. இரண்டிற்கும் ஒரே வர்க்கக்குணம்தான்; அதாவது அவை இரண்டும் சுரண்டலை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்கிறார். சிங்காரவேலர் இவ்வாறு நினைவுறுத்துவதற்கு அடிப்படை காரணம் உண்டு; அவர் இருபதுகளில் (1921) இவ்வாறு எழுதியிருப்பது மிக அசாதாரணமானது. காரணம் அப்போதுதான் (1918-லிருந்து) காந்தியடிகளின் தலைமையில் காங்கிரஸ் இயக்கம் வீறுகொண்டு பரவத் தொடங்கியது. 1928-க்குப் பின்னர் அதாவது மக்கள் எழுச்சிக்குப் பின்னர்தான் தேசிய முதலாளிகளாகிய பஜாஜ், ஜெயின், பிரீலா போன்றவர்கள் காங்கிரஸ் இயக்கத்திற்கு ஆதரவளித்து உதவுகின்றனர். இவர்களில் சிலர் காந்தியடிகளுக்கு நெருக்கமாகின்றனர். அவர்களைப் போன்றவர்கள்

தேசிய விடுதலைக்கு ஆதரவளித்ததற்குப் பெருங் காரணம், நாடு விடுதலை அடைந்தால், தேசிய அரசிடமிருந்து மிகுந்த சலுகைகள் பெறலாம் என்பதேயாகும். அவையும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் நன்றாகவே நிறைவேறின. இதில் வியப்பு என்னவெனில் இவற்றையெல்லாம் முன்கூட்டியே சிந்தித்து அவர், 1921-இல் எழுதியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு மார்க்சியவாதி அரசியல் போராட்டங்களை எவ்வாறு சிந்திக்கிறான், எவ்வாறு முடிவெடுக்கிறான் என்பதற்குச் சிங்காரவேலரின் கூற்று நல்ல சான்றாகும். வழிகாட்டுதலாகும்.

இங்கு மற்றொன்றும் சிந்திக்கத்தக்கது. அதாவது, சிங்காரவேலரின் இதுபோன்ற சிந்தனைகளை இந்தியத் தலைவர்களில் வேறு எவரும் காந்தியடிகளுக்கு நான்றிந்தவரை வலியுறுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இதுதான் ஒரு மார்க்சியவாதியின் தனிச்சிறப்பு; இந்தச் சிறப்பிற்குரியவர்தான் அப்பெருமகன். காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் இதுபோன்ற சிந்தனையை வெளிப்படுத்தியவர் மேனாள் பிரதமர் நேரு அவர்கள் தான். அவர் 1928-இல் சோவியத்து யூனியன் சென்று திரும்பிய பிறகு அவர், பொதுவுடைமைக் கொள்கையில் மேலும் ஊக்கம் பெற்றார். அடுத்த ஆண்டுகளில் அச்சிந்தனையைப் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆனால், சிங்காரவேலர் கூறியதற்குப் பின், அதாவது 16-ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் அவர் கூறியுள்ளார். அவர் லக்னோவில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டின் தலைமையுரையில் (12.4.1936) கீழ்வருமாறு கூறியிருப்பது நம் சிந்தனைக்குரியது.

“உலகின் சிக்கலையும், இந்தியாவின் சிக்கல்களையும் தீர்க்கவல்ல ஒரே திறவுகோல் பொதுவுடைமையே என்பதாக நான் கருதுகிறேன். இந்த வார்த்தையை நான் வெறும் மனிதாபிமான முறையில் கூறாமல் அறிவியல்சார் பொருளாதார நோக்கில் கூறுகிறேன்.

இந்தியாவின் மிகுதியான வேலை வாய்ப்பின்மையையும், ஏற்றத்தாழ்வையும், அடிமைத் தனத்தையும் ஒழிக்க, பொதுவுடைமையைத் தவிர வேறுவழி எனக்குத் தென்படவில்லை.

காங்கிரஸ் இயக்கம் சோசலிச இயக்கமாக மாறி, உலகத்தில் புதிய நாகரிகத்தைப் படைக்க விரும்பும் சக்திகளோடு இணைந்து செயலாற்ற விரும்புகிறேன்.”

(Selected works of Jawaharlal Nehru- Vol VII Page - 180 - 181 - Publication department - New Delhi 1987).

இவ்வாறு நம் மேனாள் பிரதமர் கூறியது, காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்குப் போன்றே வீணாகப் போனது. நேரு, தம் பரந்த வாசிப்பாலும், அரசியல் தெளிவாலும் நீண்ட அனுபவத்தாலும் இவ்வாறு கூறியுள்ளார். அவர் இவ்வாறு கூறுவதற்கு அப்போதைய அரசியல் சூழலும் காரணமாகும். இத்தகு அரசியல் சூழல் ஏற்படாத காலகட்டத்தில் சிங்காரவேலர் தொலையுணர்வோடு குறிப்பிட்டிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. நேரு அவர்கள் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் எல்லோர்க்கும் அறிவிக்கும் வண்ணம் பேசியுள்ளார். சிங்காரவேலரோ, இவ்வாறு அறிவிப்பதற்குமுன் பம்பாய், நாக்பூர், அமிர்தசரஸ் போன்ற இடங்களில் நடத்த காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் பொதுவுடைமையைக் குறித்து அனைவர்க்கும் புரிதல் ஏற்பட அடுத்தடுத்து தந்திகளை அனுப்பியுள்ளார். அவற்றிற்குப் பின்னரே காந்தியடிகளுக்கு நேரடியாகக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். அந்தக் கடிதத்தைக் காந்தியடிகளுக்கு அனுப்பிய பின்னர் அதனை இந்துவிலும் நவசக்தியிலும் வெளியிட்டிருக்கிறார். இவற்றின் மூலம் ஓர் உண்மை புலப்படுகிறது. சோசலிசத்தின் உண்மையைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும், தொண்டர்களும் அறிய வேண்டுமென்பதற்காகவே அவர் பல முறை தந்திகளை அனுப்பியுள்ளார். அடுத்து, காங்கிரசை வழிநடத்தும் காந்தியடிகளுக்குப் புரிதல் ஏற்பட்டு, அவரது வழிகாட்டுதல்படி காங்கிரஸ் இயக்கம் சோசலிசத்தை நோக்கிச் செயல்படவேண்டும் என்பதற்காகவே “காந்தியடிகளுக்கு ஓர் பகிங்கர கடிதம்” எனும் தலைப்பில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இதிலிருந்து அவரது அரசியல் தந்திரத்தை (Political- Strategy) உணரலாம்.

அந்தக் கடிதக் கட்டுரையில் அவர் மற்றொன்றையும் வலியுறுத்துகிறார். அதுவும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, வரலாற்றுச் சிறப்புக் கொண்டது. அதாவது நாம் அடைய இருக்கும் சுயராஜ்யம், வெறும் சுயராஜ்யமாக மட்டும் அன்றி, ஏழை - எளிய - அனைத்து மக்களுக்கும், சமவுரிமையையும், தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும் சோசலிச அரசாக மாறவேண்டுமென்று அவர் விரும்பியுள்ளார். இத்துடன் அவர் நின்று விடாமல் சுயராஜ்யத்தைப் பாதுகாப்பாகப் பேணுவதற்கும் அவர் வழிகாட்டியுள்ளார். வெள்ளையர் ஆதிக்கத்தை விரட்டி இந்தியர்களின் தேசிய ஆட்சியை அமைத்தப் பின்னர் நாம் செய்ய வேண்டியது என்னவென்பதைப் பற்றியும் அவர் சரியாகச் சிந்தித்துள்ளார்.

சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னர் அதாவது சுதந்திரப் போராட்டத் தொடக்கக் காலத்தில்



அவர் கூறியுள்ளதை மனத்தில் கொண்டு கீழுள்ள மேற்கோளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“இன்று நம்நாட்டின் மீது ஆப்கன் படையெடுப்புப் பற்றிப் பெரிதும் பேசப்படுவது ஒரு கட்டுக்கதையாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. நம் நாட்டின் மீது ஜப்பான் அல்லது பிரான்ஸ் அல்லது இத்தாலி அல்லது அமெரிக்கா அல்லது எகிப்து படையெடுப்பதைப் போன்றே இதுவும் உண்மையாகும். நமது ஒத்துழைமையினாலோ உள்நாட்டுப் புரட்சியாலோ இன்றுள்ள நமது பாதுகாப்பற்ற நிலைமையில் நாம் ஆயுதமின்றியும் பாதுகாப்பின்றியும் இருக்கும் வரை பிரிட்டன் தனது தரைப்படையை, கப்பற்படையை அகற்றிய வுடன் நம்மீது நிச்சயமாகக் கையாளவுள்ள ஆசியா அல்லது ஐரோப்பாவைச் சார்ந்த படைக் கலம் தாங்கிய கும்பல்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும். ஆகையால் நம் வீடுகளையும், நம் சுதந்திரத்தையும் அந்நியப் படையெடுப்பாளனிடமிருந்து பாதுகாக்க நம்நாட்டுத் தொழிலாளர்களை ஆயுதப் பாணியாக்க வழியொன்று காணவேண்டும்.

நவசக்தி 24. 5. 1921

முத்து உலகப் போரின்போது ஆப்கன் அச்ச நாடுகளோடு இணைந்து இந்தியாவின்மீது படையெடுக்கக்கூடிய சூழல் இருந்தது. அதுவொரு வதந்தியாக அக்காலத்தில் பரவியபோது அதனைப் பெரும்பாலோர் புறக்கணித்தனர். ஆனால் சிங்காரவேலர் அதனை வதந்தியாகக் கருதாமல், அது நிகழக்கூடிய வாய்ப்புள்ளதாகக் கருதியுள்ளார். அப்படிக்கருதியதால்தான் மிகுந்த அக்கறையுடன் அதனைக் காந்தியடிகளுக்குத் தெரிவித்துள்ளார். சிங்காரவேலர் அப்படிக்கருதியது எத்துணை உண்மை என்பதைக் கட்டுரையின் இறுதியில் வரும் மேற்கோளில் பார்க்கலாம். இந்த வதந்தியைச் சிங்காரவேலர் நாளை நிகழக்கூடும் என்று கருதினார். முதலாளித்துவ சர்வாதிகார நாடுகளின் வர்க்கத் தன்மையை, அவற்றின் பேராசையை உள்ளவாறு உணர்ந்திருந்ததால்தான் அவர் அவ்வாறு கருதியுள்ளார், ஜெர்மனியும், இத்தாலியும் அக்கால கட்டத்தில் ஏதுமறியாத நாடுகளின் மீதெல்லாம் தங்களின் கைவரிசையைக் காட்டிக் கொண்டிருந்ததையாரும் மறந்திருக்க முடியாது. “நண்டு கொழுத்தால் வலையில் தங்காது” என்பார்கள். இதனைத்தான் அப்போது ஏகாதிபத்திய நாடுகள் செய்து கொண்டிருந்தன. இப்போதும் செய்துகொண்டிருக்கின்றன.

அந்நாடுகளால் எந்நேரத்திலும் இந்தியாவுக்கு ஆபத்து ஏற்படுமென்று அவர் கருதியிருக்கிறார்.

இங்கு மற்றொரு ஆபத்தையும் அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அதாவது, முதல் உலகப்போரின்போது, பிரிட்டன் கப்பற்படையையும், தரைப்படையையும் இந்தியாவில் வைத்திருந்தது. அந்தப் படைகள் வெளியேறி பிரிட்டனுக்குச் சென்றுவிட்டால், அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அச்ச நாடுகள் இந்தியாவில் நுழையும் வாய்ப்புண்டு என்பதையும் அவர் எச்சரித்துள்ளார். அந்நேரத்தில் இந்திய நாடு கையறுநிலையில் இல்லாமல், திடீர் படையெடுப்பை எதிர்க்க நாம் மக்களைத் திரட்ட வேண்டும் என்கிறார். கப்பற்படையையும், தரைப்படையையும் இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற்றிய பின்னர் இங்குள்ள வெள்ளை ஆட்சியினர் பொறுப்பில்லாமல் இருந்தால், ஆப்கனோ மற்ற நாடுகளோ படையெடுத்தால் இந்திய மக்களுக்குப் பேரிழப்பு ஏற்படக்கூடும் இதனால் இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டனின் ஆட்சியைவிட அவர்களின் ஆட்சி மேலும் மிக மோசமாக இருக்கும்; நாளடைவில் இந்தியாவை இழக்கும் சூழ்நிலையும் ஏற்படக்கூடும்; இவற்றையெல்லாம் முன்கூட்டியே சிந்தித்த தனால்தான் அவர் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார். ரஷ்யாவில் ஜார் ஆட்சியை எதிர்கொள்ள மாமேதை லெனின் மக்களைக் கொண்டு ஒரு படையை அமைத்ததுபோல் இந்தியாவிலும் அமைக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பியுள்ளார்.

“நாட்டில் வன்முறையற்ற ஒத்துழையாமை யினால் புரட்சியைக் (விடுதலையை) கொண்டு வரலாம். ஆனால் அதே வழிகளால், அதனைப் பாதுகாக்க முடியுமா? என்பது குறித்து நான் பெரிதும் ஐயுறுகிறேன். ஆகையால் சுயராஜ்யத்தைப் பாதுகாக்க ஒரு மக்கள் படை இன்றியமையாதது”

நவசக்தி 24.6.1921.

ஒத்துழையாமையே அனைத்திற்கும் தீர்வாகும் என்றும், அதுவே எல்லாக் காலத்திற்கும் ஏற்ற தென்றும் நம்புகிற ஓரியக்கத்தில், புதிய வழி முறையான படைபலத்தை உருவாக்கும் மனப் பாங்கு உருவாகுவது மிகமிகக் கடினம். அந்தப் போதாமையை எண்ணித்தான் சிங்காரவேலர் மிகத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். சிங்காரவேலர் நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னரே 11.2.1946-இல் காலமாகி விடுகிறார். அவரால் சுதந்திரக் காலத்தைக் காணமுடியவில்லை. எனினும் சுதந்திரம் அடைவோம் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது. முன்பாகவே, அவர் சுதந்திரம் அடைத்துவிட்டதாகவும், அந்தச் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க மக்களைக் கொண்டு தனிப்படையை அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். ஒத்துழையாமைப் போராட்டம் சொந்த நாட்டிலுள்ள அரசாட்சியை

எதிர்க்க ஓரளவு பயன்படலாம். ஆனால் அந்நிய நாடு நம் நாட்டின் மீது படையெடுக்கும்போது ஒத்துழையாமை சிறிதும் பயன்படாது. அதனால் தான் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க மக்கள் படை வேண்டும் என்கிறார். இது மிக முக்கியமான திட்டமாகும்.

இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் ஆப்கன் இந்தியாவில் படையெடுக்க இருக்கும் வதந்தியைப் பற்றிப் பார்த்தோம். ஆனால், அதனைச் சிங்கார வேலர் வதந்தியாகக் கருதாமல் உண்மையாக நிகழக் கூடுமென்றே கருதினார். அவர் கருதியது சரியா? தவறா? என்பதை இனி நோக்குவோம். இரண்டாம் உலகப் போரின் போது ஹிட்லருக்கு படைத்தளபதிகளில் ஒருவனாக இருந்த கர்னல் பிரான்ஸ் ஹாஸ்டர் என்பவன் 25.11.1939-இல் ஒரு குறிப்பை எழுதியிருந்தான். அக்குறிப்பில் ஹிட்லர் ஓர் ஆணை பிறப்பித்துள்ளதையும் எழுதியிருக்கிறான். அதில் ஹால்ஸ்டர் என்ற தளபதிக்கு ஆப்கனில் எந்தெந்த இடத்தில் ராணுவத் தளங்களை அமைக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருப்பதைத் தம் குறிப்பில் பிரான்ஸ் ஹாஸ்டர் குறித்து வைத்திருந்துள்ளான். இந்த ராணுவ தளங்களிலிருந்து இந்தியாவை தாக்குவது குறித்த வரைபடம் இருந்துள்ளது. 1941- பிப்ரவரி மாதத்தில் ஹிட்லர் இந்தியாவைத் தாக்க ஜெனரல் ஹால்ஸ்டிக்கு மீண்டும் ஆணையிட்டுள்ளான். ஹால்ஸ்டி இந்தியாவை ஆப்கன் உதவியுடன் ஆப்கன் வழியாக இந்தியாவைத் தாக்க இருக்கும் அனைத்துத் திட்டங்களையும் காட்டி ஒப்புதல் பெற ஹிட்லருக்கு 7.4.1941-இல் கடிதம் அனுப்பியுள்ளான். இச்செய்தியை ஜனசக்தி 18-3-1984-இல் வெளியிட்டு உள்ளது. 1921-ஆம் ஆண்டிலேயே ஆப்கனுக்கு இந்தியாவைத் தாக்கும் எண்ணம் இருந்துள்ளது. அது எச்சுழலிலோ முடியாமல் போயிருக்கிறது. பின்னர் ஹிட்லர் மேற்கண்ட முடிவு எடுப்பதற்கு ஆப்கனும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் எண்ணமுடிகிறது. ஆப்கனுக்கு 1921-இல் இருந்த எண்ணத்தால் தான் ஹிட்லர் படையெடுக்கத் துணிந்தபோது ஆப்கனும் இசைந்துள்ளது. இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கே எண்ணிப் பார்த்தால் சிங்காரவேலர் தம் கட்டுரையில்,

“ஆப்கன் படையெடுப்புப் பற்றிப் பேசப் படுவது ஒரு கட்டுக்கதையாக எனக்குத் தோன்றவில்லை”

என்று எழுதியிருப்பது எத்துணைச் சரியாகவும், எத்துணை எதிர்காலச் சிந்தனையாகவும் உள்ளதென்பதை நன்கு உணரலாம். இந்தத் தொலைநோக்குச் சிந்தனையின் முற்போக்குச் சிந்தனையின் முழு அடையாளம்தான் அவர்.

●

## வாசகர் குரல்

வணக்கம் உங்கள் நூலகம் ஜனவரி 2017 இதழ் படித்தேன். “நேர்மையின் ஒளி மறைந்து விட்டது” என்ற பா.வீரமணியின் கட்டுரையை மீண்டும் ஒரு முறை படித்தேன்.

வா.செ. குழந்தைசாமி அவர்கள் சொக்கத்தங்கம், கலப்படமில்லாத தங்கம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மனிதர்களுள் இப்படி ஒரு கல்வியாளரை அண்மையில் நான் பார்த்ததில்லை. கல்விச் சாலைகள் வியாபாரக் கூடங்கள், கல்வியாளர்கள் பொய் வழியில் பணம் சேர்த்து ‘கல்வி’யை விற்பவர்கள் மத்தியில் இவர் தனித்து புடம் போட்ட தங்கமென மிளிக்கிறார்.

ஞா. சிவகாமி  
போளூர், சென்னை

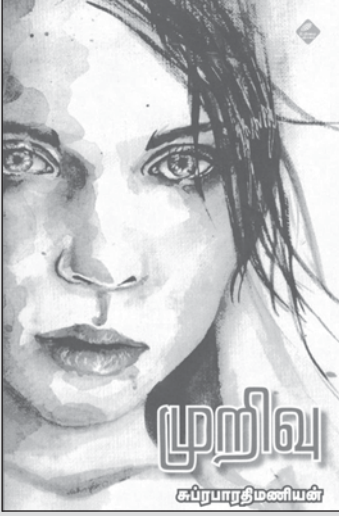
ஒரு மாபெரும் வரலாற்றை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடனும் அதே சமயம் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்து இக்கட்டுரை. ரஷ்யப் புரட்சியை அறிந்துகொள்ள வழித்துணையாக அமைந்தது. மேலும் கம்யூனிச விதைகளை விதைத்து விளைவித்த பல நூல்களையும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. பலாவினிலிருந்து வருவித்த பலாச்சுளை போன்றது இக்கட்டுரை. நன்றி!

முனைவர் நா.சுலோசனா,  
சென்னை



## பெண்கள் என்ற குழந்தை உழைப்பாளிகள்

கா.ஜோதி



முறிவு

சுப்ரபாரதிமணியன்

வெளியீடு: உயிர்மை பதிப்பகம்,

சென்னை

விலை: ரூ. 90.00

சுப்ரபாரதிமணியனின் நாவல்களில் பெண்ணிய அம்சங்களை நுணுக்கமாகக் காணலாம். இதிலும் முத்துலட்சுமி என்ற பெண் தொழிலாளி மூலம் அந்த அம்சங்கள் வெளிப்படுகின்றன. சுமங்கலித்திட்டம், கல்யாணத்திட்டம் போன்றவற்றில் சலுகைகள் என்ற பெயரில் திட்டமிட்ட சுரண்டல் எப்படி நிகழ்கின்றன என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிலவுக்கு ஓரமாய் ஒற்றைப்பனையொன்று சூட்டுக்கோலாய் நின்று கொண்டிருந்தது என்ற உவமை போல் அந்தப் பெண் நாவலில் விளங்குகிறாள். வறுத்த விதைகள் முளைக்குமா. நாம் வறுத்த விதைகள் என்று அவர்களே நொந்து கொள்கிறார்கள்.

சுமங்கலித்திட்டத்தில் பஞ்சாலைகளில் பணிபுரியும் பல இளம் பெண்கள் பற்றி மேரியின் டைரிக்குறிப்பு என்ற வகையில் இந்நாவலில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதே சமயம் முத்துலட்சுமி என்ற இளம் பெண்ணின் கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்கு இடம் பெயர்ந்து வந்து வாழும் வாழ்க்கை விரிவாகப் பதிவாக்கியுள்ளது. அவர் அதிகப்படியான வேலை, சோர்வு, மனஅழுத்தத்தால் கை ஒன்று இயந்திரத்தில் சிக்கி வெட்டுப்பட்ட பின் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறாள். அதன் பின் அவளின் அலைக்கழிப்பும் இறுதியில் நம்பிக்கையாய் இருப்பது

பற்றியும் நாவல் சொல்கிறது. சுமங்கலித்திட்டம், கல்யாணத்திட்டம், கண்மணித் திட்டம், தாலிக்குத் தங்கம் போன்ற திட்டங்களின் பெயரில் கடலூர், பெரும்பலூர், அரியலூர், தஞ்சை, நாகை, திருவாரூர் போன்ற பல மாவட்டங்களிலிருந்து இளம் பெண்களை வேலைக்கு அழைத்துச் சென்று தங்க வைப்பது போன்று ஐந்து வருடத்திற்கு மேல் வேலை வாங்குகிறார்கள். தாலிக்குத் தங்கம் தருகிறோம். திருமணத்திற்கு பணம் தருகிறோம் என்று பெரும்பாலும் மோசடிகளாக இருக்கிறது. அப்படி அந்தக் குறிப்பிட்ட காலம் முடிவதற்குள் தப்பித்து காலோடிந்து கை ஓடிந்து நோயாளிகள் ஆகிறவர்கள் பலர். இரண்டு அரை லட்சம் பெண்கள் இந்நிலையில் தமிழகத்தில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பெண்தான் இந்நாவலின் கதாநாயகி. டைரிக்குறிப்பில் உள்ள பெண்கள் தவிர மனதை பாதிப்பது பெணாசீர் என்ற பெண். பழகும் பெண்கள் மில் புரோக்கர்களாக இருப்பார்களோ என்ற பயத்தில் நடுங்குகிறாள். பழகும் ஆண்கள் வேறு வகை புரோக்கர்களாக இருப்பார்களோ என்ற பயத்தில் நடுங்குகிறாள். கை வெட்டுப்பட்டதில் அவளது வாழ்க்கை ஆதாரமே பாதிக்கப்படுவதாக எண்ணுகிறாள். வெட்டுப்பட்ட கையை மொண்ணை என்றே நாவலில் குறிப்பிட்டிருப்பது அதிர்ச்சி தருகிறது. அதை முடம் அல்லது ஊனம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஊனமுற்ற பெண் என்று குறிப்பிட்டிருக்கலாம். வேம்பு என்று இன்னொரு பெண்ணின் பெயர் சொல்லப் பட்டிருப்பதை பெண்களின் கசப்பு வாழ்க்கை சார்ந்த குறியீடாகவே சொல்லலாம். கசப்பில்தான் இந்நாவலும் மிதக்கிறது. வட்டார மொழிக்கு இடம் இல்லாமல் இயல்பாகக் கதை எழுதும் எழுத்தாளுமை வேறுபாடு இதில் தெரிகிறது.

இந்த நாவலில் அழுக்கு என்ற வார்த்தை பல இடங்களில் அதிகமாய் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அழுக்கடைந்த குடோனில் சிலந்தி வகைகள் சடையாய் தொங்குவது போல் பறவைகளின் எச்சங்களும் கூடுகளும் இருப்பது போல் அழுக்கு நாவலில் அப்பி யிருக்கிறது. பெண் தொழிலாளர்கள் பற்றிய முக்கிய பதிவு இந்நாவல். இது பஞ்சாலைப் பெண்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டாலும் பல பிரிவுகள், பல தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்யும் பெண்களின் நிலையைத் தான் சொல்கிறது என்று சொல்லலாம். சுப்ரபாரதி மணியனின் கூரிய பார்வையாலும் வாழ்க்கை பற்றிய கருத்துக்களாலும் சாதாரண உழைக்கும் பெண்கள் பற்றி எழுதப்பட்ட நாவல்களில் முக்கியமானதாக இது விளங்குகிறது.

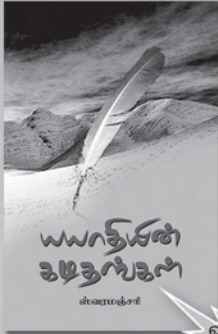
பெரும்பாலும் இதில் உள்ள பல பெண்கள் குழந்தை உழைப்பாளிகள் என்ற வகையில் 18 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களாக இருப்பதால் குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைகளைப் பற்றியே இந்நாவல் பேசுகிறது என்றும் சொல்லலாம். அதே சமயம் பெண்ணியம் பேசும் நாவல் என்றும் சொல்லலாம். ●



7-1-2017 அன்று மதுரை நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சார்பில் இராஜபாளையம் காந்தி கலை மன்றத்தில் 31வது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. ராம்கோ பொது மேலாளர் ராஜ்குமார், நவபாரத் நாராயண ராஜா, கம்பன் கழகப் பொதுச் செயலாளர் முத்துக்கிருஷ்ண ராஜா, மணிமேகலை, கொ.மா.கோதண்டம், என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

## நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

யயாதியின் கடிதங்கள்  
ஸ்வரமஞ்சரி



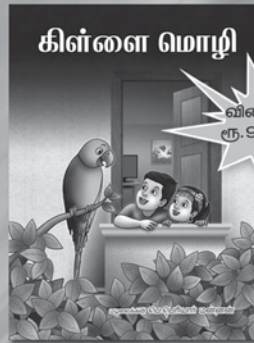
விலை  
ரூ.70/-



ஆழி டைம்ஸ்  
அராத்து

விலை  
ரூ.130/-

கிள்ளை மொழி  
மழலைக்கவி பெ.பெரியார் மன்னன்



விலை  
ரூ.95/-



கம்போடிய நாட்டுத்  
தொன்மக் கதைகள்  
தமிழில்: மாத்தளை சோமு

விலை  
ரூ.150/-

### கிளைகள்

அம்பத்துார்: 044-26359906, 26241288, 26258410, 26251968; ஸ்பென்சர் பிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371; திருநெல்வேலி: 0462-2323990; மதுரை: 0452-2344106, 2350271; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554; ஈரோடு: 0424-2256667; சேலம்: 0427-2450817; ஓசூர்: 04344-245726; கிருஷ்ணகிரி: 04343-234387; உண்டி: 0423-2441743; வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிச்சேரி: 0413-2280101; திருவண்ணாமலை: 04175-223449.



# 40வது சென்னை புத்தகக் காட்சி மற்றும் விருது வழங்கும் விழா



தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கத்தின் சார்பாக பச்சையப்பன் கல்லூரி எதிரில் உள்ள செயிண்ட் ஜார்ஜ் ஆங்கிலோ இந்தியன் மேல்நிலைப்பள்ளியில் ஜனவரி 6-ம் தேதி முதல் 19-ம் தேதி வரையில் 40 வது புத்தகக் காட்சி நடைபெற்றது.

ஜனவரி 6-ம் தேதி அன்று 40-வது சென்னைப் புத்தகக் காட்சி தொடக்க விழாவில் தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கத்தின் (பப்பாசி) தலைவர் மற்றும் கண்ணதாசன் பதிப்பகத்தின் உரிமையாளருமான திரு. காந்தி கண்ணதாசன் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். புத்தகக் கண்காட்சியை குத்துவிளக்கேற்றி துவக்கி வைத்து தலைமையுரையாற்றினார்கள். பப்பாசி உலக அளவில் விரிவடைய வேண்டும், உலக வரைபடத்தில் இடம் பெற வேண்டும், தமிழகத்தில் 4575 அரசு நூலகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. வரும் ஆண்டுகளில் 80000 நூலகமாக அனைத்து கிராமங்களில் உள்ள பள்ளி கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டு புதுப் பொலிவோடு செயல்பட பல்வேறு முயற்சிகள் செய்து கொண்டு வருவதாகத் தெரிவித்தார்.

இவ்விழாவிற்கு டாக்டர் நல்லி குப்புசாமி செட்டியார் அவர்களும், திரைப்பட இயக்குநர் திரு. வசந்த். எஸ்.சாய் அவர்களும் கலந்துகொண்டு விருது பெற்ற சான்றோர்களைப் பாராட்டியும் வாழ்த்தியும் பேசினார்கள். இவ்விழாவில் பிரபல அறிஞர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. இதில் சாகித்திய அகாடமியின் பால புரஸ்கார் விருது பெற்ற குழந்தை எழுத்தாளர் குழு. கதிரேசனுக்கும், சிறந்த பதிப்பாளருக்கான பதிப்பக செம்மல் க.கணபதி விருது அல்லயன்ஸ் கம்பெனிக்கும், சிறந்த விற்பனையாளருக்கான பதிப்பு செம்மல் ச. மெய்யப்பன் விருது மெட்ராஸ் புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்திற்கும், சிறந்த குழந்தை எழுத்தாளருக்கான குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா விருது பிரியா பாலு அவர்களுக்கும், பப்பாசி- சிறந்த நூலகர் விருது பெருங்களத்தூர் கிளை நூலகர் கு. தாமோதரன் அவர்களுக்கும், சிறந்த சிறுவர் அறிவியல் நூலுக்கான நெல்லை சு.முத்து விருது டாக்டர் எஸ். நரேந்திரன் அவர்களுக்கும், சிறந்த தமிழ் அறிஞர்களுக்கான பாரி செல்லப்பனார் விருது கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்களுக்கும், சிறந்த ஆங்கில எழுத்தாளர்களுக்கான ஆர்.கே. நாராயணன் விருது பேராசிரியர் ஏஸ்.ஏ. ஷங்கரநாராயணன் அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது.

இவ்விருதுகளை பள்ளி கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு மாஃபா பாண்டியராஜன் அவர்கள் வழங்கி பாராட்டிப் பேசினார்கள். இவ்விழாவில் ஆயிரக்கணக்கானோர், கலந்து கொண்டார்கள். தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர்கள் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கத்தின் செயலாளர் மற்றும் சிக்ஸ்த் சென்ஸ் ப்ளிகேஷன்ஸ் உரிமையாளருமான க.சு. புகழேந்தி அவர்கள் நன்றியுரையாற்றினார்.



# நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்



விலை  
ரூ. 65/-

பிரியமுடன் பிக்கானோ...  
கொ.மா.கோ.இளங்கோ

விடுதலைக்கு வித்திட்ட  
தியாக தீபங்கள்  
பி.தயாளன்



விலை  
ரூ. 235/-



விலை  
ரூ. 150/-

கெண்டைக்கரை வேட்டி  
ந. பாண்ட்ராஜ்



விலை  
ரூ. 80/-

இலையுதிர் காலம்  
(முதியோர் இல்ல உண்மைக் கதைகள்)  
டாக்டர் எஸ்.ஆர்.கிஷோர் குமார்

காட்டுப்பள்ளி  
அராத்து



விலை  
ரூ. 165/-



விலை  
ரூ. 125/-

நெருஞ்சி மலர்கள்  
பேராசிரியர் தி.இராசகோபாலன்



விலை  
ரூ. 120/-

வளர்க உணர்க!  
பேராசிரியர் முனைவர் ச.வின்சென்ட்

படித்த வேலையா?  
பிடித்த வேலையா?  
காம்பகேர் கே.புவனேஸ்வரி



விலை  
ரூ. 145/-



விலை  
ரூ. 65/-

மெளனப் போராணி  
இரா. கலாராணி

**NCBH நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,**

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

☎ 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com





# பார்வை வேட்டுவன்

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

‘வேட்டுவன்’ எனும் சொல் ‘வேட்டை’ எனும் வினையடியைக் கொண்டுள்ள சொல்லாகும். வினை என்பது தொழிலைக் குறித்து வருமென்பதால் ‘வேட்டை’ என்பது வேட்டையாடும் தொழிலைக் குறித்து நிற்கின்றது. இதனால் ‘வேட்டுவன்’ என்பது ‘வேட்டையாடும் தொழிலைச் செய்பவன்’ எனும் பொருளைக் குறிக்கின்றது. பண்டைக் காலத்தில் இந்த ‘வேட்டுவன்’ என்ற சொல் குறிஞ்சி நிலத்து ஆடவனைக் குறிக்கும் பொதுப்பெயராக வழங்கியதைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள்வழித் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பண்டை வழக்கில் குறிஞ்சி நிலமென்பது மலையைக் குறித்திருக்கின்றது. மலைக்கும் வேட்டுவனுக்குமான தொடர்பைப் பலவாறு உரைக்கின்றன சங்க இலக்கியங்கள். மலைக்கும் வேட்டுவனுக்குமான தொடர்பை இலக்கியச் சான்றுகளைக் கடந்து பார்க்கின்றபோது தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள ‘சமுகமலை’ யில் ஒற்றைப் பாறையில் செதுக்கப்பட்ட ‘வேட்டுவன் கோவில்’ வரலாற்று ஆவணமாக இன்றைக்கும் இருந்துவருகிறது.

வேட்டுவன் எனும் சொல் இலக்கியங்களிலும், ஆவணங்களிலும், கொங்கு வட்டாரப் பகுதியில், குறிப் பிட்ட ஒரு சமுகத்தினர் பெயருக்கு முன்னொட்டாகச் (வேட்டுவக் கவுண்டர்...) சமகால வழக்கிலும் நீடித்து நிற்பது அந்தச் சொல்லின் நீண்ட வரலாற்றுப் பின்புலத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் சிறப்புமிக்க சங்க இலக்கியங்களில்

‘வேட்டுவன்’ எனும் சொல் புலமைத்துவத்துடன் ஆளப்பட்டுள்ளமை நம் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது.

மாற்பித்தியார் என்ற புலவர் புறநானூற்றுப் பாடல் (252) ஒன்றில் ‘சொல்வலை வேட்டுவன்’ என்று குறித்திருக்கிறார். அப்பாடல்,

கறங்கு வெள் அருவி ஏற்றலின், நிறம் பெயர்ந்து  
தில்லை அன்ன புல்லென் சடையோடு  
அள் இலைத் தாளி கொய்யுமோனே  
இல் வழங்கு மடமயில் பிணிக்கும்  
சொல்வலை வேட்டுவன் ஆயினன், முன்னே!

என அமைந்துள்ளது. இந்தப் பாடல் இவ்வகைப் பொருளைத் தருகின்றது.

‘ஓலிக்கும் வெள்ளிய அருவியில் பலகாலம் நீராடு வதால் தன் கருநிறம் மரித் தில்லை இலைபோன்று நிறம் மரிய சடையோடு கூடியவனாக அடர்ந்த தாளி இலையைப் பறித்துக்கொண்டிருக்கிறானே, இவனே தான், முன்னர் மயில்போன்ற இளம் அழகிகளை வேடன் வலையை விரித்துப் பறவைகளைப் பிடிப்பது போல வார்த்தை வலை விரித்துத் தன்வசம் விழச் செய்தவன்’. வேடன் வலைவிரித்து விலங்கினைப் பிடிப்பதுபோலச் சொல்லால் வலைவீசிப் பெண்களை தன்வசப் ‘படுத்து பவன்’ என்பதால் ‘மடமயில் பிணிக்கும் சொல்வலை வேட்டுவன்’ எனப் புலவர் சுட்டியிருக்கிறார். ‘வல்வில் வேட்டுவன்’ (புறம். 150), ‘யானை வேட்டுவன்’ (புற. 214) போன்ற சொல்லாட்சிகளும் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

வேட்டுவர்களிடமிருந்த அரிய வழக்கங்கள் பற்றிய பதிவுகளும் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிட்ட சில வழக்கங்கள் தற்கால வழக்கிலும் இருக்கின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த 'கும்பி' என்ற தமிழ்த் திரைப்படத்தில் காட்டருகில் உள்ள ஊரில், பழக்கப்படுத்தப்பட்ட யானை ஒன்றை வைத்து பயிர்களைச் சேதப்படுத்த வரும் காட்டு யானைகளை விரட்டுவதுபோன்ற காட்சி அமைப்புகள் இடம்பெற்றிருந்தன. தமிழ்த் திரைப் பார்வையாளர்களுக்கு அக்காட்சிகள் புதுமையானதாக இருந்திருக்கக்கூடும். காட்டிலுள்ள விலங்குகள் ஊருக்குள் வந்து உயிர், பயிர்களைச் சேதப்படுத்துவதைத் தடுத்துக் காப்பதற்கு விலங்கினைப் பழக்கப்படுத்தி வைத்திருக்கக்கூடிய வழக்கம் மிகப் பழமையானது. இது மிருகத்தினை வைத்தே தாக்கவரும் மிருகங்களைத் தடுத்துக் காத்துக்கொள்ளும் வகையில் மனிதச் சமூகம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தற்காப்பு உத்தி முறையாக நெடுநாட்களாக இருந்து வருகின்றது.

தாக்குதலிலிருந்து தற்காத்துக்கொள்வதற்கு மட்டுமின்றி மிருகங்களைப் பிடிப்பதற்கும் மிருகத்தைப் பழக்கப்படுத்திப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற வழக்கம் மனித இனத்திற்கு இருந்திருக்கிறது. இவ்வழக்கம் தற்காலத்திலும் வழக்கிலிருப்பதைக் கள ஆய்வுகளின் வழியாகக் கண்டுணர முடியும். தமிழ்ச் சமூகத்தில் நெடுங்காலமாக இவ்வழக்கம் இருந்துவருவதைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. காடை, கௌதாரிகளைப் பிடிக்கக் கருதும் வேட்டைக்காரர்கள் கண்ணியை வைத்துவிட்டுச் சற்றுத் தொலைவிலிருந்து காடை, கௌதாரியைப் போன்றே சீழ்க்கை செய்து அழைத்து அவைகளைப் பிடிக்க முயற்சிப்பதுண்டு. இனப் பறவைகள் அழைப்பதாக நம்பி வந்து கண்ணியில் மாட்டிக் கொள்ளும். பறவை இனங்களைப் பிடிக்கும் வேட்டைச் சமூகம் பின்பற்றுகின்ற இந்த வழக்கம் மிருகங்களைப் பிடிக்கும் வழக்கத்திற்கு இணையானதாகக் கருதத்தக்கது.

பழந்தமிழகத்தில், மிருகங்களைப் பிடிப்பதற்குப் பழக்கிய விலங்கினைப் 'பார்வை மிருகம்' என்று அழைத்துள்ளனர். இதுபோன்று 'பார்வைப் புள்' (புள் - பறவை) என்பது பறவை இனத்தைச் சுட்டியிருக்கின்றது. நற்றிணையில் உள்ள குடவாயிற் கீரத்தனார் எனும் புலவர் பாடிய இந்தப் பாடலில் (212) 'பார்வைப் புள்' பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது.

"பார்வை வேட்டுவன் படு வலை வெரீஇ,  
நெடுங் கால் கணந்துள்அம் புலம்பு கொள் தெள்விளி  
சுரம் செல் கோடியர் கதுமென இசைக்கும்  
நரம்பொடு கொள்ளும் அத்தத்து ஆங்கண்  
கடுங் குரற் பம்பைக் கத நாய் வடுகர்  
நெடும் பெருங் குன்றம் நீந்தி, நம் வயின்  
வந்தனர்; வாழி - தோழி! - கையதை  
செம் பொன் கழல்தொடி நோக்கி, மா மகன்  
கவவுக் கொள் இன் குரல் கேட்டொறும்,  
அவவுக் கொள் மனத்தேம் ஆகிய நமக்கே."

இந்தப் பாடல் 'தோழி நீ நெடுங்காலம் வாழ் வாயாக! பறவைகளைப் பிடிக்கக் கருதிய வேட்டுவன் பார்வைப் பறவையை வைத்தமைத்த வலையை வீசுவான். கொடிய வலையைக் கண்ட நெடிய கால்களைக் கொண்ட கணந்துள் பறவை அச்சம் கொண்டு தன் துணையை அழைக்கக் கூவும். அதனுடைய தனிமைக் குரல் அவ்வழிச் செல்லும் கூத்தரது யாழிசையோடு ஒத்து ஒலிக்கும். காட்டின் வழியிடத்தே வடுகர் தமது பம்பையை முழங்கிக்கொண்டு சினம் கொண்ட நாடூன் வருவர். அத்தகைய வழியிடத்தே உள்ள நெடியதும் பெரியதுமான குன்றத்தைக் கடந்து நம்முடைய தலைவர் நம் ஊருக்கு மிக அருகில் வந்துகொண்டிருக்கிறார். பிரிவு காரணமாக உனது கையில் அணிந்துள்ள தொடி கழன்று போக, நம் மகன் 'உனது தொடி கழன்று போவது ஏனோ அன்னாய்' கூறுவாய் என்று மழலைக் குரல் எழுப்பும் போதெல்லாம் நீ மனம் தளர்ந்து துயரத்தை அடைகின்ற நம்மிடத் திற்குத் தலைவன் வெகு சீக்கிரம் வந்து சேருவர். துன்பம் நீங்கி மகிழ்வாயாக' என்று பொருள் கொள்ளப் படுகின்றது.

இந்தப் பாடலில் வரும் 'பார்வை' என்பது 'கைப்புள்' (வளர்க்கப்பட்ட, பழக்கப்படுத்தப்பட்ட பறவை) என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 'வேட்டுவன்' என்றால் 'வேட்டைக்குச் செல்பவன்'. பழக்கப்படுத்தப்பட்ட பறவையைக் கொண்டு பிற பறவைகளை வரச் செய்து, வளைக்குள் அவை வந்து அகப்பட்டுக்கொள்ள, அவற்றை எளிதாகப் பிடிப்பது வேட்டையாடுவோர் கொள்ளும் மரபு என்பது தெரிகின்றது. பார்வை என்பதற்குக் 'கவனம்' என்றொரு பொருளும் கொள்ளப்படுகின்றது.

பத்துப்பாட்டுத் தொகுப்பிலுள்ள பெரும்பாணாற்றுப் படையில் 'பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவின், நீழல் முன்றில்...' (95) எனும் பாடலடிகள் வருகின்றன. இந்தப் பாடலடிக்கு 'எயிற்றியர்' குடிசை முற்றத்திலுள்ள விளாமரத்தின் நிழலில் பார்வை மாண்கள் கட்டப் பட்டிருக்கும்' என்று பழையவுரை பொருள் தருகின்றது. இங்குப் 'பார்வை' என்பது பார்வை மாணைக் குறித்திருக்கிறது. யானையை வைத்து யானையைப் பிடிப்பது போல தாம் வளர்த்த மாணைக் காட்டி மாணைப் பிடிப்பது எயினர் வழக்காக இருந்திருக்கிறது. கட்டப்பட்டுள்ள பார்வை மாணைப் பிடிக்கவரும் ஏனைய மிருகங்களைப் பிடிப்பதற்கும் இந்த வழக்கம் பயன்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதத் தோன்றுகின்றது.

பண்டைப் புலவர்கள் 'பார்வை மான்', 'பார்வை மிருகம்', 'பார்வை வேட்டுவன்' போன்ற சொற்களைத் தம் சமகாலத்து நிகழ்வுகளோடும் இயற்கைப் பொருள் களோடும் நுட்பமாக இணைத்துச் சுட்டிக்காட்டி விவரித்திருப்பது சிறப்புக்குரியதாகவும் அவர்களின் புலைத்துவ வெளிப்பாட்டின் கூறுகளுள் ஒன்றாகவும் கருதத்தக்கது.